

HRVATSKI SABOR

KLASA: 022-02/22-01/185

URBROJ: 65-22-02

Zagreb, 1. prosinca 2022.

P.Z.E. br. 425

**ZASTUPNICAMA I ZASTUPNICIMA
HRVATSKOGA SABORA**

**PREDSJEDNICAMA I PREDSJEDNICIMA
RADNIH TIJELA**

Na temelju članaka 178. i 192. Poslovnika Hrvatskoga sabora u prilogu upućujem ***Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o strancima, s Konačnim prijedlogom zakona***, koji je predsjedniku Hrvatskoga sabora podnijela Vlada Republike Hrvatske, aktom od 1. prosinca 2022. godine uz prijedlog da se sukladno članku 206. Poslovnika Hrvatskoga sabora predloženi Zakon donese po hitnom postupku.

Ovim zakonskim prijedlogom usklađuje se zakonodavstvo Republike Hrvatske sa zakonodavstvom Europske unije, te se u prilogu dostavlja i Izjava o njegovoj usklađenosti s pravnom stečevinom Europske unije.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila potpredsjednika Vlade Republike Hrvatske i ministra unutarnjih poslova dr. sc. Davora Božinovića i državne tajnike Tereziju Gras, dr. sc. Irenu Petrijevićanin i Žarka Katića.

PREDSJEDNIK

Gordana Jandroković

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

KLASA: 022-03/22-01/158

URBROJ: 50301-21/32-22-5

Zagreb, 1. prosinca 2022.

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

PREDMET: Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o strancima, s Konačnim prijedlogom zakona

Na temelju članka 85. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“, br. 85/10. - pročišćeni tekst i 5/14. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske) i članaka 172., 204. i 206. Poslovnika Hrvatskoga sabora („Narodne novine“, br. 81/13., 113/16., 69/17., 29/18., 53/20., 119/20. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske i 123/20.), Vlada Republike Hrvatske podnosi Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o strancima, s Konačnim prijedlogom zakona za hitni postupak.

Ovim zakonskim prijedlogom usklađuje se zakonodavstvo Republike Hrvatske sa zakonodavstvom Europske unije, te se u prilogu dostavlja i Izjava o njegovoj usklađenosti s pravnom stečevinom Europske unije.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila potpredsjednika Vlade Republike Hrvatske i ministra unutarnjih poslova dr. sc. Davora Božinovića i državne tajnike Tereziju Gras, dr. sc. Irenu Petrijević i Žarka Katića.

3
PREDSJEDNIK
mr. sc. Andrej Plenković

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

**PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA
ZAKONA O STRANCIMA, S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA**

Zagreb, prosinac 2022.

PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA

I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje ovoga Zakona sadržana je u članku 2. stavku 4. podstavku 1. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“, br. 85/10. - pročišćeni tekst i 5/14. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske).

II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE TREBAJU UREDITI ZAKONOM TE POSLJEDICE KOJE ĆE DONOŠENJEM ZAKONA PROISTEĆI

1. Ocjena stanja

Važeći Zakon o strancima („Narodne novine“, br. 133/20. i 114/22.) sadrži odredbe vezane za ulazak državljana trećih zemalja u Republiku Hrvatsku, vize, odredbe vezane za rad, reguliranje privremenog boravka državljana trećih zemalja (u svrhu spajanja obitelji, srednjoškolskog obrazovanja, studiranja, istraživanja, humanitarnih razloga, životnog partnerstva, rada, rada upućenih radnika, boravka osobe s dugotrajnim boravištem u drugoj državi članici EGP-a, boravka digitalnih nomada, druge svrhe) te reguliranje stalnog boravka i dugotrajnog boravišta u Republici Hrvatskoj.

Radi pristupanja Republike Hrvatske Schengenskom prostoru, potrebno je izmijeniti određene odredbe Zakona o strancima.

Jedan od strateških ciljeva, ali i obveza preuzetih potpisivanjem i ratificiranjem Ugovora između Kraljevine Belgije, Republike Bugarske, Češke Republike, Kraljevine Danske, Savezne Republike Njemačke, Republike Estonije, Irske, Helenske Republike, Kraljevine Španjolske, Francuske Republike, Talijanske Republike, Republike Cipra, Republike Latvije, Republike Litve, Velikog Vojvodstva Luksemburga, Republike Mađarske, Republike Malte, Kraljevine Nizozemske, Republike Austrije, Republike Poljske, Portugalske Republike, Rumunjske, Republike Slovenije, Slovačke Republike, Republike Finske, Kraljevine Švedske, Ujedinjene Kraljevine Velike Britanije i Sjeverne Irske (države članice europske unije) i Republike Hrvatske o pristupanju Republike Hrvatske Europskoj uniji (dalje: Ugovor o pristupanju), jest puna primjena schengenske pravne stečevine.

Člankom 4. stavkom 1. Ugovora o pristupanju utvrđeno je koje su odredbe schengenske pravne stečevine obvezujuće za primjenu u Republici Hrvatskoj od dana pristupanja, dok je stavkom 2. istog članka propisano koje će se odredbe schengenske pravne stečevine u Republici Hrvatskoj primjenjivati samo na temelju odgovarajuće odluke Vijeća, nakon provjere u skladu s primjenjivim schengenskim postupcima ocjenjivanja, da su u Republici Hrvatskoj ispunjeni potrebni uvjeti za primjenu svih dijelova odgovarajuće pravne stečevine, uključujući djelotvornu primjenu svih schengenskih pravila u skladu s dogovorenim zajedničkim standardima i temeljnim načelima.

Od svibnja 2016. do svibnja 2019., timovi stručnjaka iz Komisije i država članica, kroz provedbu schengenske evaluacije, provjeravali su kako Republika Hrvatska primjenjuje schengensku pravnu stečevinu u području upravljanja vanjskim granicama. Nakon toga je Europska komisija ocijenila da je Republika Hrvatska poduzela mjere potrebne za ispunjavanje nužnih uvjeta za primjenu schengenske pravne stečevine u tom području. Međutim, na zahtjev

nekoliko država članica, u studenome 2020. Komisija je provela još jednu studijsku posjetu vanjskim granicama Republike Hrvatske, nakon čega je povjerenica Europske komisije za unutarnje poslove Ylva Johansson, na sastanku Vijeća za pravosuđe i unutarnje poslove od 12. ožujka 2021., ponovo potvrdila da je Republika Hrvatska poduzela sve potrebne mjere kako bi osigurala potpunu primjenu schengenske pravne stečevine te Europska komisija smatra da je Republika Hrvatska već od dana spremna pristupiti schengenskom prostoru.

Temeljem navedenog zaključka Komisije i Europski parlament je donio, 8. srpnja 2021., Rezoluciju u kojoj je naglasio spremnost, nakon savjetovanja s Vijećem u skladu s člankom 4. Akta o pristupanju, izraziti svoje mišljenje o punoj primjeni odredaba schengenske pravne stečevine u Republici Hrvatskoj. Navedena Rezolucija usvojena je s 505 glasova za i 134 glasa protiv (uz 54 suzdržana). Također, Vijeće je 9. prosinca 2021. donijelo zaključke da je Hrvatska ispunila nužne uvjete za primjenu svih dijelova schengenske pravne stečevine, čime su ispunjeni preduvjeti da Vijeće može donijeti odluku iz članka 4. stavka 2. Akta o pristupanju Republike Hrvatske, čime se omogućuje ukidanje kontrola na unutarnjim granicama.

U području viza, od datuma pristupanja Republike Hrvatske Schengenskom prostoru, izravno će primjenjivati odredbe Zakonika o vizama (Uredba (EZ) br. 810/2009) i Uredbe o VIS-u (Uredba (EZ) br. 767/2008).

Budući da su se odredbe Zakona o strancima do sada usklađivale sa Zakonikom o vizama, od datuma pristupanja Schengenskom prostoru doći će do situacije da se određene odredbe Zakonika o vizama ponavljaju ili su sadržane u odredbama Zakona o strancima, što bi dovodilo do zabune u primjeni i pravne nesigurnosti.

Nadalje, tijekom dosadašnje primjene Zakona o strancima, uočeno je da su određene odredbe vezane uz poništenje i ukidanje vize nedorečene i nepotrebno produljuju postupak. Odredbe vezane uz odbijanje dugotrajne vize ne obuhvaćaju sve razloge na osnovi kojih je opravdano odbiti takvu vizu.

Nakon stupanja na snagu Schengenskog provedbenog sporazuma u Republici Hrvatskoj u odnosu na vize izravno će se primjenjivati odredbe Uredbe (EZ) br. 810/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o uspostavi Zakonika Zajednice o vizama (Zakonik o vizama) (SL L 243, 15.9.2009.), kako je posljednji put izmijenjena Uredbom (EU) 2019/1155 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. lipnja 2019. o izmjeni Uredbe (EZ) br. 810/2009 o uspostavi Zakonika Zajednice o vizama (Zakonik o vizama) (SL L 188, 12.7.2019.), stoga je pojedine odredbe Zakona o strancima potrebno staviti izvan snage, radi izbjegavanja dvostrukog propisivanja.

2. Osnovna pitanja koja se trebaju urediti Zakonom

Ovim Zakonom je, prije svega, potrebno osigurati provedbu sljedećih akata Europske unije, i to: Uredbe (EU) 2018/1240 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. rujna 2018. o uspostavi europskog sustava za informacije o putovanjima i odobravanje putovanja (ETIAS) i izmjeni uredaba (EU) br. 1077/2011, (EU) 515/2014, (EU) 2016/399, (EU) 2016/1624 i (EU) 2017/2226 (SL L 236/1, 19. 9. 2018.), zatim Uredbe (EU) 2017/2226 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. studenoga 2017. o uspostavi sustava ulaska/izlaska (EES) za registraciju podataka o ulasku i izlasku te podataka o odbijanju ulaska za državljane trećih zemalja koji prelaze vanjske granice država članica i određivanju uvjeta za pristup EES-u za potrebe izvršavanja

zakonodavstva te o izmjeni Konvencije o provedbi Schengenskog sporazuma i uredbi (EZ) br. 767/2008 i (EU) br. 1077/2011) kao i Provedbene Odluke Komisije (EU) 2022/102 od 25. siječnja 2022. o utvrđivanju obrazaca za odbijanje, poništenje ili ukidanje odobrenja putovanja (SL L 17/59, 26. 1. 2022.).

Uredbom EU 2018/1240 propisuje se da državljani trećih zemalja kojima za prelazak vanjske granice nije potrebna viza, prije dolaska na granični prijelaz radi ulaska u EU moraju ishoditi odobrenje putovanja. Predmetnom Uredbom omogućava se procjena predstavlja li njihova prisutnost na državnom području država članica rizik za sigurnost, rizik od nezakonitog useljavanja ili visoki rizik od epidemije ili hoće li ona predstavljati takav rizik. Stoga je odobrenje putovanja odluka u kojoj se navodi da ne postoje činjenične naznake niti opravdane osnove zbog kojih bi se moglo smatrati da prisutnost osobe na državnom području država članica predstavlja takve rizike. Kao takvo, odobrenje putovanja po svojoj se prirodi razlikuje od vize. Za odobrenje putovanja se neće zahtijevati više informacija niti će ono opterećivati podnositelje zahtjeva više od vize. Posjedovanje valjanog odobrenja putovanja je novi uvjet za ulazak na državno područje država članica. Samo posjedovanje odobrenja putovanja ne daje automatsko pravo na ulazak.

Uredbom EU 2017/2226 propisuje se da se određeni državljani trećih zemalja prilikom prelaska vanjske granice moraju registrirati u sustavu EES. Za prelazak određenih državljana trećih zemalja preko vanjske granice uspostavlja se EES sustav, radi daljnjeg poboljšanja upravljanja vanjskim granicama, a posebno radi provjere poštuju li se odredbe o dopuštenom razdoblju boravka na državnom području država članica, s pomoću kojega se elektronički registrira vrijeme i mjesto ulaska i izlaska državljana trećih zemalja kojima je dopušten kratkotrajni boravak na državnom području država članica te izračunava trajanje njihova dopuštenog boravka. Njime će se zamijeniti obveza otiskivanja pečata u putovnice državljana trećih zemalja koja se primjenjuje na sve države članice.

Provedbena Odluka 2022/102 propisuje izgled i sadržaj obrazaca koji se izdaju u vezi odobrenja putovanja. Zakonom o strancima je potrebno propisati pravni temelj za propisivanje navedenog obrasca podzakonskim propisom koji se donosi uz Zakon o strancima.

3. Posljedice koje će donošenjem Zakona proisteći

Donošenjem predloženog Zakona stvorit će se uvjeti za provedbu gore navedene pravne stečevine.

Uredba EU 2018/1240 doprinosi visokom stupnju sigurnosti omogućavanjem detaljne procjene predstavljaju li podnositelji zahtjeva rizik za sigurnost prije njihova dolaska na granične prijelaze na vanjskim granicama kako bi se utvrdilo postoje li činjenične naznake ili opravdane osnove utemeljene na činjeničnim naznakama zbog kojih se može zaključiti da prisutnost dotične osobe na državnom području država članica predstavlja rizik za sigurnost.

Nadalje, Uredba EU 2017/2226 doprinosi poboljšanju upravljanja vanjskim granicama, sprečavanju nezakonitog useljavanja i pojednostavnjenju upravljanja migracijskim tokovima. Sustav EES će doprinijeti identifikaciji svake osobe koja ne ispunjava ili više ne ispunjava uvjete u pogledu trajanja dopuštenog boravka na državnom području država članica. Sustav EES će također doprinijeti sprečavanju, otkrivanju i istrazi kaznenih djela terorizma i drugih teških kaznenih djela.

Pojedine odredbe važećeg Zakona u dijelu koji se odnosi na kratkotrajnu vizu i zrakoplovno-tranzitnu vizu stavljaju se izvan snage kako ne bi došlo do dvostrukog propisivanja s obzirom na izravnu primjenu Uredba (EZ) br. 810/2009 Europskoga parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o uspostavi Zakonika Zajednice o vizama (Zakonik o vizama); (SL L 243, 15. 9. 2009.) kako je posljednji put izmijenjena Uredbom (EU) 2016/399 Europskoga parlamenta i Vijeća od 9. ožujka 2016. o Zakoniku Unije o pravilima kojima se uređuje kretanje osoba preko granica (Zakonik o schengenskim granicama) (SL L 77, 23. 3. 2016.).

Nadalje, uspostaviti će se Nacionalna jedinica sustava ETIAS - Automatizirani europski sustav za informacije o putovanjima i odobravanju putovanja, a odnosi se na odobrenje putovanja državljaninu treće zemlje koji je oslobođen obveze posjedovanja vize za ulazak preko vanjske granice.

III. OCJENA I IZVORI POTREBNIH SREDSTAVA ZA PROVOĐENJE ZAKONA

Za provedbu ovoga Zakona nije potrebno osigurati dodatna sredstva u Državnom proračunu Republike Hrvatske.

IV. RAZLOZI ZA DONOŠENJE ZAKONA PO HITNOM POSTUPKU

Donošenje ovog Zakona predlaže se po hitnom postupku sukladno članku 204. stavku 1. i članku 206. stavku 1. Poslovnika Hrvatskoga sabora („Narodne novine“, br. 81/13., 113/16., 69/17., 29/18., 53/20., 119/20. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske i 123/20.), prema kojima se po hitnom postupku donose zakoni kada to zahtijevaju osobito opravdani razlozi, odnosno koji se usklađuju s dokumentima Europske unije ako to zatraži predlagatelj.

Izvješće Odbora za građanske slobode, pravosuđe i unutarnje poslove (LIBE) Europskog parlamenta usvojeno je na sjednici LIBE 25. listopada 2022., zajedno s nacrtom Zakonodavne rezolucije Europskog parlamenta u kojoj Europski parlament odobrava nacrt Odluke Vijeća, o čemu je Europski parlament raspravio i glasovao 9. studenog 2022. S obzirom na navedeno, Vijeće Europske unije će na sastanku ministara pravosuđa i unutarnjih poslova 8. prosinca 2022. glasovati o usvajanju Odluke o punoj primjeni schengenske pravne stečevine u Republici Hrvatskoj.

KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA

Članak 1.

U Zakonu o strancima („Narodne novine“, broj 133/20.) u članku 2. stavku 2. podstavak 3. mijenja se i glasi:

„- Uredba (EZ) br. 810/2009 Europskoga parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o uspostavi Zakonika Zajednice o vizama (Zakonik o vizama) (SL L 243, 15. 9. 2009.) kako je posljednji put izmijenjena Uredbom (EU) 2019/1155 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. lipnja 2019. o uspostavi Zakonika Zajednice o vizama (Zakonik o vizama) (SL L 188, 12. 7. 2019.) (u daljnjem tekstu: Zakonik o vizama).“.

U podstavku 8. na kraju rečenice briše se točka i dodaju se podstavci 9., 10., 11. i 12. koji glase:

„- Uredba (EZ) br. 767/2008 Europskoga parlamenta i Vijeća od 9. srpnja 2008. o viznom informacijskom sustavu (VIS) i razmjeni podataka među državama članicama o vizama za kratkotrajni boravak (Uredba o VIS-u) (SL L 218, 13.8.2008.) (u daljnjem tekstu: Uredba o VIS-u)

- Uredba (EU) 2018/1240 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. rujna 2018. o uspostavi europskog sustava za informacije o putovanjima i odobravanje putovanja (ETIAS) i izmjeni uredaba (EU) br. 1077/2011, (EU) 515/2014, (EU) 2016/399, (EU) 2016/1624 i (EU) 2017/2226 (SL L 236/1, 19. 9. 2018.) (u daljnjem tekstu: Uredba EU 2018/1240)

- Uredba (EU) 2017/2225 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. studenoga 2017. o izmjeni Uredbe (EU) 2016/399 u pogledu korištenja sustavom ulaska/izlaska (SL L 327/1, 9.12.2017.) (u daljnjem tekstu: Uredba EU 2017/2225)

- Uredba (EU) 2017/2226 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. studenoga 2017. o uspostavi sustava ulaska/izlaska (EES) za registraciju podataka o ulasku i izlasku te podataka o odbijanju ulaska za državljane trećih zemalja koji prelaze vanjske granice država članica i određivanju uvjeta za pristup EES-u za potrebe izvršavanja zakonodavstva te o izmjeni Konvencije o provedbi Schengenskog sporazuma i uredbi (EZ) br. 767/2008 i (EU) br. 1077/2011 (SL L 327/20, 9. 12. 2017.) (u daljnjem tekstu: Uredba EU 2017/2226)

- Provedbena Odluka Komisije (EU) 2022/102 od 25. siječnja 2022. o utvrđivanju obrazaca za odbijanje, poništenje ili ukidanje odobrenja putovanja (SL L 17/59, 26. 1. 2022.).“.

Članak 2.

U članku 3. stavku 1. iza točke 43. briše se točka i dodaju se točke 44., 45., 46., 47. i 48. koje glase:

„44) *Automatizirani europski sustav za informacije o putovanjima i odobravanju putovanja* (u daljnjem tekstu: sustav ETIAS) je informacijski sustav za obradu podataka o putovanjima te

za odobravanje putovanja državljanima trećih zemalja koji su oslobođeni obveze posjedovanja vize

45) *Nacionalna jedinica sustava ETIAS* je ustrojstvena jedinica Ministarstva nadležna za obavljanje poslova odobrenja putovanja

46) *odobrenje putovanja* je odobrenje državljaninu treće zemlje koji je oslobođen obveze posjedovanja vize za ulazak preko vanjske granice

47) *sustav ulaska/izlaska (EES)* je elektronički sustav za registraciju vremena i mjesta ulaska i izlaska državljanima trećih zemalja kojima je odobren kratkotrajni boravak u državama članicama Europske unije, koji računa trajanje kratkotrajnog boravka te u koji se unose podaci o odbijanju ulaska

48) *Nacionalni program olakšica* je program sukladno Zakoniku o schengenskim granicama i Uredbi EU 2017/2226, kojim se državljanima trećih zemalja koji nemaju pravo slobodnog kretanja u skladu s pravom Unije omogućava korištenje olakšica pri prelasku vanjske granice.“.

Iza stavka 2. dodaje se stavak 3. koji glasi:

„(3) Pojmovi koji se koriste u ovome Zakonu, a nisu definirani stavkom 1. ovoga članka, imaju jednako značenje kao pojmovi i definicije propisani u Uredbi EU 2018/1240, Uredbi EU 2017/2226 i Zakoniku o schengenskim granicama.“.

Članak 3.

Iza članka 3. dodaju se naslovi iznad članaka i članci 3.a i 3.b koji glase:

„Obveza obavješćivanja tijela Europske unije Članak 3.a

- (1) Obavješćivanje Europske komisije i agencija Europske unije o obvezama koje proizlaze iz Uredbe EU 2018/1240, Uredbe EU 2017/2225 i Uredbe EU 2017/2226 provodi Ministarstvo.
- (2) Obavješćivanje Europske komisije o obvezama koje proizlaze iz Zakonika o vizama provodi ministarstvo nadležno za vanjske poslove.

Imenovana tijela Članak 3.b

- (1) Tijela koja imaju pravo ostvarivanja uvida u podatke sadržane u sustavu ETIAS i sustavu EES su tijela nadležna za sprječavanje, otkrivanje i istrage kaznenih djela iz članka 3. Uredbe EU 2017/2226 i članka 3. Uredbe EU 2018/1240.
- (2) Popis tijela iz stavka 1. ovoga članka, sukladno članku 29. Uredbe EU 2017/2226 i članku 50. stavku 3. Uredbe 2018/1240, vodi Ministarstvo. “.

Članak 4.

Naslov iznad članka 12. i članak 12. mijenjaju se i glase:

„Središnje tijelo nadležno za pitanja viza

Članak 12.

(1) Ministarstvo nadležno za vanjske poslove je središnje tijelo nadležno za pitanja viza.

(2) Vlada Republike Hrvatske (u daljnjem tekstu: Vlada), na prijedlog ministarstva nadležnog za vanjske poslove, uredbom propisuje vizni sustav Republike Hrvatske u skladu s člankom 6. Uredbe Vijeća (EU) 2018/1806 od 14. studenoga 2018. o popisu trećih zemalja čiji državljani moraju imati vizu pri prelasku vanjskih granica i zemalja čiji su državljani izuzeti od tog zahtjeva (SL L 303/39 od 28. 11. 2018.).“.

Članak 5.

Naslov iznad članka 13. i članak 13. brišu se.

Članak 6.

Članak 14. mijenja se i glasi:

„Vlada odlukom može odrediti da državljani određenih trećih zemalja te nositelji putnih isprava koje su izdala nadležna tijela tih trećih zemalja trebaju zrakoplovno-tranzitnu vizu, u skladu s člankom 3. stavcima 2. i 3. Zakonika o vizama.“.

Članak 7.

Naslov iznad članka 15. i članak 15. brišu se.

Članak 8.

Naslov iznad članka 16. i članak 16. brišu se.

Članak 9.

Naslov iznad članka 17. i članak 17. mijenjaju se i glase:

„Prethodna suglasnost za izdavanje vize za kratkotrajni boravak

Članak 17.

(1) Prije izdavanja vize za kratkotrajni boravak diplomatska misija odnosno konzularni ured dužan je, u slučajevima utvrđenim provedbenim propisima, zatražiti prethodnu suglasnost ministarstva nadležnog za vanjske poslove.

(2) Prije davanja suglasnosti iz stavka 1. ovoga članka ministarstvo nadležno za vanjske poslove dužno je, u slučajevima utvrđenim provedbenim propisima, zatražiti mišljenje Ministarstva i Sigurnosno-obavještajne agencije koja su obvezujuća.“.

Članak 10.

Naslov iznad članka 18. i članak 18. mijenjaju se i glase:

„Jamstveno pismo
Članak 18.

- (1) Od državljanina treće zemlje koji dolazi u privatni ili poslovni posjet fizičkoj ili pravnoj osobi u Republici Hrvatskoj može se zatražiti da priloži jamstveno pismo i/ili drugi dokaz da će ta fizička ili pravna osoba snositi troškove njegova boravka u Republici Hrvatskoj, uključujući i troškove smještaja i uzdržavanja te troškove napuštanja Republike Hrvatske.
- (2) Postupak naplate troškova iz stavka 1. ovoga članka u nadležnosti je Ministarstva.
- (3) Jamstveno pismo te drugi dokazi iz stavka 1. ovoga članka propisuju se pravilnikom kojim se uređuje izdavanje viza.
- (4) Pravilnik iz stavka 3. ovoga članka donosi ministar nadležan za vanjske poslove.“.

Članak 11.

Naslov iznad članka 19. i članak 19. mijenjaju se i glase:

„Izdavanje vize za kratkotrajni boravak na obrascu za unošenje vize
Članak 19.

- (1) Viza za kratkotrajni boravak unosi se u obrazac za unošenje vize, kako je propisano Uredbom Vijeća (EZ) br. 333/2002 od 18. veljače 2002. o jedinstvenom obliku obrazaca za unošenje vize koju države članice izdaju nositeljima putnih isprava koje država članica koja sastavlja obrazac ne priznaje (SL L 53, od 23. 2. 2002), ako to zahtijevaju humanitarni razlozi ili nacionalni interes Republike Hrvatske.
- (2) Obrazac iz stavka 1. ovoga članka izdaje diplomatska misija odnosno konzularni ured Republike Hrvatske ili policijska postaja nadležna za kontrolu prelaska vanjske granice.“.

Članak 12.

Naslov iznad članka 20. i članak 20. brišu se.

Članak 13.

U članku 21. stavak 1. mijenja se i glasi:

„(1) Zahtjevi za izdavanje vize za kratkotrajni boravak i podaci prikupljeni od državljanina treće zemlje i fizičke ili pravne osobe iz članka 18. stavka 1. ovoga Zakona pohranjuju se i obrađuju u Hrvatskom viznom informacijskom sustavu (u daljnjem tekstu: HVIS), u skladu s uredbom Vlade kojom se uređuje HVIS, Uredbom o VIS-u i propisima kojima se uređuje zaštita osobnih podataka.“.

Članak 14.

Članak 22. mijenja se i glasi:

„Od državljana treće zemlje koji podnose zahtjev za izdavanje kratkotrajne vize prikupljaju se i pohranjuju biometrijski podaci u skladu sa Zakonikom o vizama i Uredbom o VIS-u.“.

Članak 15.

Naslov iznad članka 23. i članak 23. brišu se.

Članak 16.

Naslov iznad članka 24. i članak 24. brišu se.

Članak 17.

Naslov iznad članka 25. i članak 25. brišu se.

Članak 18.

Članak 26. mijenja se i glasi:

„Vizu za kratkotrajni boravak može, u slučajevima propisanim člancima 35. i 36. Zakonika o vizama, izdati policijska postaja nadležna za kontrolu prelaska vanjske granice.“.

Članak 19.

Naslov iznad članka 27. i članak 27. brišu se.

Članak 20.

Naslov iznad članka 28. i članak 28. brišu se.

Članak 21.

Naslov iznad članka 29. i članak 29. brišu se.

Članak 22.

Naslov iznad članka 30. i članak 30. brišu se.

Članak 23.

Članak 31. mijenja se i glasi:

- „(1) Produljenu kratkotrajnu vizu na zahtjev državljanina treće zemlje izdaje Ministarstvo putem policijske uprave odnosno policijske postaje.
- (2) Prije produljenja izdane kratkotrajne vize policijska uprava odnosno policijska postaja dužna je zatražiti prethodnu suglasnost Ministarstva, koje o zahtjevu odlučuje u roku od sedam dana.
- (3) Prije davanja suglasnosti iz stavka 2. ovoga članka Ministarstvo je dužno zatražiti mišljenja ministarstva nadležnog za vanjske poslove i Sigurnosno-obavještajne agencije koja su obvezujuća.
- (4) Zahtjev za produljenje roka valjanosti kratkotrajne vize i/ili trajanja boravka podnosi se u policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji prije isteka valjanosti kratkotrajne vize i/ili trajanja boravka odobrenog na temelju izdane kratkotrajne vize.
- (5) Do donošenja odluke o produljenju kratkotrajne vize državljanin treće zemlje može boraviti na području Republike Hrvatske.
- (6) Protiv odluke o odbijanju produljenja kratkotrajne vize državljanin treće zemlje ima pravo izjaviti žalbu u roku od 15 dana od dana dostave odluke putem nadležne diplomatske misije odnosno konzularnog ureda Republike Hrvatske.
- (7) O žalbi iz stavka 6. ovoga članka odlučuje ministarstvo nadležno za vanjske poslove.
- (8) Žalba ne odgađa izvršenje odluke o odbijanju produljenja kratkotrajne vize.
- (9) Podaci o produljenoj kratkotrajnoj vizi i/ili trajanju boravka, o odbijenom zahtjevu za produljenje kratkotrajne vize i/ili trajanja boravka te o odustanku stranke od zahtjeva za produljenje (obustavi postupka) unose se u HVIS u skladu s uredbom kojom se uređuje HVIS.“.

Članak 24.

Naslov iznad članka 32. i članak 32. mijenjaju se i glase:

„Žalba na odluku o odbijanju zahtjeva za izdavanje zrakoplovno-tranzitne i kratkotrajne vize

Članak 32.

- (1) Protiv odluke o odbijanju zahtjeva za izdavanje zrakoplovno-tranzitne ili kratkotrajne vize državljanin treće zemlje ima pravo izjaviti žalbu u roku od 15 dana od dana dostave odluke, putem nadležne diplomatske misije odnosno konzularnog ureda Republike Hrvatske.
- (2) O žalbi protiv odluke iz stavka 1. ovoga članka odlučuje ministarstvo nadležno za vanjske poslove.
- (3) Žalba ne odgađa izvršenje odluke iz stavka 1. ovoga članka.“.

Članak 25.

Naslov iznad članka 33. i članak 33. brišu se.

Članak 26.

Članak 34. mijenja se i glasi:

„(1) Vizu za kratkotrajni boravak može poništiti ili ukinuti diplomatska misija, odnosno konzularni ured Republike Hrvatske ili Ministarstvo, putem policijske uprave, odnosno policijske postaje.

(2) Protiv odluke o poništenju ili ukidanju zrakoplovno-tranzitne ili kratkotrajne vize državljanin treće zemlje ima pravo izjaviti žalbu u roku od 15 dana od dana dostave odluke putem nadležne diplomatske misije odnosno konzularnog ureda Republike Hrvatske.

(3) O žalbi iz stavka 2. ovoga članka odlučuje ministarstvo nadležno za vanjske poslove.

(4) Žalba ne odgađa izvršenje odluke iz stavka 2. ovoga članka.“

Članak 27.

U članku 35. iza stavka 5. dodaje se novi stavak 6. i stavak 7. koji glase:

„(6) Svi unosi na naljepnicu vize tiskaju se te se ne smiju unositi ručne ispravke u otisnutu naljepnicu vize.

(7) Naljepnica vize može se popunjavati ručno samo u slučaju tehničkih teškoća zbog više sile, a ručno ispunjena naljepnica vize ne smije se mijenjati.“

Dosadašnji stavak 6. postaje stavak 8.

Članak 28.

U članku 37. stavku 5. riječi: „članka 16. stavka 1.“ zamjenjuju se riječima: „članka 18. stavka 3.“

Iza stavka 5. dodaje se stavak 6. koji glasi:

„(6) O zahtjevu za izdavanje dugotrajne vize koji je dopušten odlučuje se u roku od 15 dana od dana podnošenja zahtjeva te se taj rok može produžiti do najviše 45 dana, ako za to postoje opravdani razlozi.“

Članak 29.

Iza članka 37. dodaje se naslov iznad članka i članak 37.a koji glase:

„Suradnja s vanjskim pružateljem usluga

Članak 37.a

(1) Vanjski pružatelj usluga može sudjelovati u prikupljanju zahtjeva za izdavanje dugotrajne vize na način propisan pravilnikom iz članka 18. stavka 3. ovoga Zakona.

(2) Vanjski pružatelj usluga može prikupljati i biometrijske podatke od podnositelja zahtjeva za izdavanje dugotrajne vize na način propisan pravilnikom iz članka 18. stavka 3. ovoga Zakona.“

Članak 30.

U članku 40. stavak 1. mijenja se i glasi:

„(1) Dugotrajna viza može se izdati ako državljanin treće zemlje:

1. ima putnu ispravu sukladno članku 61. stavku 2. ovoga Zakona
2. ima odobrenje privremenog boravka odnosno izdanu dozvolu za boravak i rad u Republici Hrvatskoj
3. ima odgovarajuće putno zdravstveno osiguranje, koje pokriva razdoblje boravka od 30 dana u Republici Hrvatskoj, a za pokriće troškova koji mogu nastati tijekom njegova boravka u Republici Hrvatskoj zbog:
 - hitne medicinske pomoći i/ili hitnog bolničkog liječenja ili
 - povratka u državu stalnog boravka zbog zdravstvenih razloga ili
 - prijevoza u slučaju smrti
4. nema zabranu ulaska u Republiku Hrvatsku i boravka u Republici Hrvatskoj, ili izdano upozorenje u SIS-u u svrhu zabrane ulaska
5. ne predstavlja opasnost za javni poredak, nacionalnu sigurnost ili javno zdravlje.“.

Članak 31.

U članku 41. stavak 1. mijenja se i glasi:

„(1) Zahtjev za izdavanje dugotrajne vize odbit će se:

1. ako državljanin treće zemlje:
 - predloži oštećenu, krivotvorenu ili tuđu putnu ispravu
 - nema odobrenje privremenog boravka odnosno izdanu dozvolu za boravak i rad u Republici Hrvatskoj
 - ne dokaže da ima odgovarajuće i valjano putno zdravstveno osiguranje kako je propisano člankom 40. stavkom 1. točkom 3. ovoga Zakona
 - ima zabranu ulaska u Republiku Hrvatsku i boravka u Republici Hrvatskoj ili je izdano upozorenje u SIS-u u svrhu zabrane ulaska
 - predstavlja prijetnju javnom poretku, nacionalnoj sigurnosti ili javnom zdravlju Republike Hrvatske
 - priloži prijeverno stečenu ili krivotvorenu dokumentaciju ili ako postoji opravdana sumnja u istinitost njegovih izjava i/ili u vjerodostojnost priložene dokumentacije i njezina sadržaja
2. ako je pokrenut postupak za ukidanje odobrenja privremenog boravka odnosno izdane dozvole za boravak i rad.“.

Članak 32.

U članku 45. točki 1. riječ: „državnu“ zamjenjuje se riječju: „vanjsku“, a riječ: „državne“ zamjenjuje se riječju: „vanjske“.

U točki 4. riječ: „državne“ zamjenjuje se riječju: „vanjske“.

Članak 33.

U članku 47. iza riječi: „granicama“ dodaju se riječi: „, i Uredbom EU 2018/1240“.

Članak 34.

Iza članka 47. dodaju se naslovi iznad članaka i članci 47.a i 47.b, koji glase:

*„Odobrenje putovanja
Članak 47.a*

- (1) Državljaninu treće zemlje koji ne ispunjava uvjete za odobrenje putovanja iz Uredbe EU 2018/1240 donosi se rješenje o odbijanju odobrenja putovanja.
- (2) Državljaninu treće zemlje kojem je odobreno putovanje, a naknadno se utvrdi da uvjeti za odobrenje putovanja nisu bili ispunjeni u vrijeme odobrenja putovanja, donosi se rješenje o poništenju odobrenja putovanja.
- (3) Državljaninu treće zemlje kojem je odobreno putovanje, a naknadno se utvrdi da više nisu ispunjeni uvjeti za odobrenje putovanja, donosi se rješenje o ukidanju odobrenja putovanja.
- (4) Državljaninu treće zemlje koji podnese zahtjev za ukidanje odobrenja putovanja donosi se rješenje o ukidanju odobrenja putovanja.
- (5) Rješenja iz stavaka 1., 2., 3. i 4. ovoga članka donosi Ministarstvo.
- (6) Protiv rješenja iz stavaka 1., 2., 3. i 4. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor pred nadležnim upravnim sudom.
- (7) Ministar pravilnikom propisuje izgled i sadržaj obrasca rješenja o odbijanju odobrenja putovanja, obrasca rješenja o poništenju odobrenja putovanja i obrasca rješenja o ukidanju odobrenja putovanja.

*Nacionalni program olakšica
Članak 47.b*

- (1) Zahtjev za pristup/produljenje nacionalnom programu olakšica državljanin treće zemlje može podnijeti na graničnom prijelazu ili u policijskoj postaji i policijskoj upravi.
- (2) O odobrenju/odbijanju zahtjeva za pristup nacionalnom programu olakšica, produljenju/odbijanju produljenja pristupa nacionalnom programu olakšica te ukidanju odobrenja/produljenja pristupa nacionalnom programu olakšica, tijelo iz stavka 1. ovoga članka donosi rješenje.
- (3) Protiv rješenja iz stavka 2. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor pred nadležnim upravnim sudom.
- (4) Ministar pravilnikom propisuje izgled i sadržaj:
 - obrasca zahtjeva za odobrenje/produljenje pristupa nacionalnom programu olakšica
 - obrasca rješenja o odobrenju/odbijanju zahtjeva za pristup nacionalnom programu olakšica
 - obrasca rješenja o produljenju/odbijanju produljenja pristupa nacionalnom programu olakšica te
 - obrasca rješenja o ukidanju odobrenja/produljenja pristupa nacionalnom programu olakšica.“.

Članak 35.

U članku 50. stavku 1., iza riječi: „granicama“ dodaju se riječi: „ili Uredbom EU 2018/1240“.

Članak 36.

U članku 52. stavku 1. iza riječi: „odobrenje boravka“ dodaju se riječi: „ili valjano odobrenje putovanja, ako mu je potrebno“.

U stavku 2. riječi: „iz stavka 1. ovoga članka“ brišu se.

U stavku 4. iza riječi: „razonodu“ dodaje se zarez i riječi: „osim odredbe stavka 5. ovoga članka“.

Iza stavka 4. dodaju se stavci 5., 6. i 7. koji glase:

„(5) Prijevoznik je dužan provjeriti u sustavu ETIAS posjeduje li državljanin treće zemlje, koji je oslobođen obveze posjedovanja vize, valjano odobrenje putovanja.

(6) Prijevozniku koji je na granični prijelaz, radi ulaska u Republiku Hrvatsku, dovezao državljanina treće zemlje koji ne posjeduje valjano odobrenje putovanja koje mu je potrebno, izdaje se zapovijed o vraćanju.

(7) Ministar pravilnikom propisuje izgled i sadržaj obrasca zapovijedi o vraćanju.“.

Članak 37.

U članku 53. stavku 1. riječ: „državne“ zamjenjuje se riječju: „vanjske“.

U stavku 2. podstavku 2. riječ: „državne“ zamjenjuje se riječju: „vanjske“.

Članak 38.

U članku 77. stavku 4. iza riječi: „prelaska“ dodaje se riječ: „vanjske“.

Članak 39.

U članku 113. stavku 1. točki 1. riječi: „od 200.000,00 kuna“ zamjenjuju se riječima: „od 26.544,56 eura“.

U stavku 2. točki 1. riječi: „od 200.000,00 kuna“ zamjenjuju se riječima: „od 26.544,56 eura“.

U stavku 3. točki 1. riječi: „najmanje 200.000,00 kuna“ zamjenjuju se riječima: „najmanje 26.544,56 eura“.

Članak 40.

U članku 124. stavku 2. iza riječi: „prelaska“ dodaje se riječ: „vanjske“.

Članak 41.

U članku 181. stavku 3. ispred riječi: „granici“ dodaje se riječ: „vanjskoj“, a riječi: „s trećom zemljom“ brišu se.

U stavku 6. ispred riječi: „granici“ dodaje se riječ: „vanjskoj“, a riječi: „s trećom zemljom“ brišu se.

Članak 42.

U članku 186. stavku 3. riječ: „državnu“ zamjenjuje se riječju: „vanjsku“.

U stavku 5. ispred riječi: „granici“ dodaje se riječ: „vanjskoj“, a riječi: „s trećom zemljom“ brišu se.

Članak 43.

U članku 190. stavku 2. riječ: „državne“ zamjenjuje se riječju: „vanjske“.

Članak 44.

U članku 191. stavku 4. riječ: „državne“ zamjenjuje se riječju: „vanjske“.

Članak 45.

U članku 193. stavku 2. riječ: „državnu“ zamjenjuje se riječju: „vanjsku“.

Članak 46.

U članku 203. stavku 10. ispred riječi: „granici“ dodaje se riječ: „vanjskoj“, a riječi: „s trećom zemljom“ brišu se.

Članak 47.

U članku 211. stavci 1. i 2. mijenjaju se i glase:

„(1) Državljanina treće zemlje može se uhititi i zadržati najdulje 48 sati ako je potrebno utvrditi njegov identitet ili je potrebno utvrditi okolnosti nezakonitog prelaska vanjske granice ili nezakonitog boravka ili je potrebno izvršiti prisilno udaljenje, a postoji opasnost da će državljani treće zemlje pobjeći.

(2) Ako se u roku iz stavka 1. ovoga članka identitet osobe ili okolnosti nezakonitog prelaska državne granice ili nezakonitog boravka ne mogu utvrditi ili se ne može izvršiti prisilno udaljenje, a ograničavanje slobode kretanja državljaninu treće zemlje smještajem u prihvatni centar za strance zbog prostorne udaljenosti ne bi bilo svrhovito, državljani treće zemlje može se zadržati još najdulje 24 sata, ako se opravdano očekuje da će se identitet ili okolnosti

nezakonitog prelaska vanjske granice ili nezakonitog boravka moći utvrditi u tom roku ili da će se prisilno udaljenje moći izvršiti u tom roku.“.

Članak 48.

U članku 216. stavak 10. mijenja se i glasi:

„(10) O premještanju državljanina treće zemlje u drugi centar rješenje donosi centar u kojem je državljanin treće zemlje smješten.“.

Iza stavka 10. dodaje se novi stavak 11. koji glasi:

„(11) Protiv rješenja o premještanju iz stavka 10. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor pred nadležnim upravnim sudom.“.

U dosadašnjem stavku 11. koji postaje stavak 12. iza riječi: „iz stavka 10.“ dodaju se riječi: „i 11.“.

Članak 49.

U članku 223. stavku 1. točki 1. riječ: „državne“ zamjenjuje se riječju: „vanjske“, a riječ: državnu“ zamjenjuje se riječju: „vanjsku“.

Članak 50.

Članci 230. do 237. brišu se.

Članak 51.

U članku 240. stavku 3. riječi: „iznosu od 30.000,00 kuna“ zamjenjuju se riječima: „iznosu od 3981,68 eura“.

Članak 52.

U članku 243. stavku 2. točki 1. iza riječi: „identifikacijski broj“ briše se zarez i riječ: „fotografija“.

U točki 6. iza riječi: „prstiju“ briše se točka, dodaje se zarez i riječi: „fotografija i šarenica oka.“.

Članak 53.

Članak 247. mijenja se i glasi:

„(1) Novčanom kaznom u iznosu od 9290,00 do 19.900,00 eura, za svakog državljanina treće zemlje, kaznit će se poslodavac – pravna osoba koja zapošljava ili se koristi radom državljanina treće zemlje koji nezakonito boravi u Republici Hrvatskoj (članak 88. stavak 5.).

(2) Novčanom kaznom u iznosu od 6630,00 do 13.270,00 eura, za svakog državljanina treće zemlje, kaznit će se poslodavac – pravna osoba koja je s državljaninom treće zemlje zasnovala radni odnos ili koristi njegov rad:

1. ako zapošljava ili koristi rad državljanina treće zemlje koji nema dozvolu za boravak i rad ili potvrdu o prijavi rada (članak 88. stavak 1.)

2. ako zaposli državljanina treće zemlje na poslovima za koje mu nije izdana dozvola za boravak i rad odnosno potvrda o prijavi rada (članak 88. stavak 4.).

(3) Novčanom kaznom u iznosu od 6630,00 do 13.270,00 eura kaznit će se poslodavac – pravna osoba ako ne pruži sve podatke ili ne omogući pristup u zatvorene ili ograđene prostorije i poslovne prostore (članak 242.).

(4) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka novčanom kaznom u iznosu od 2650,00 do 9290,00 eura kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi.

(5) Za prekršaje iz stavaka 2. i 3. ovoga članka novčanom kaznom u iznosu od 1320,00 do 6630,00 eura kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi.

(6) Novčanom kaznom u iznosu od 1320,00 do 3980,00 eura, za svakog državljanina treće zemlje, kaznit će se poslodavac – fizička osoba koja zapošljava ili se koristi radom državljanina treće zemlje koji nezakonito boravi u Republici Hrvatskoj (članak 88. stavak 5.).

(7) Za prekršaje iz stavka 2. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 1320,00 do 1990,00 eura, za svakog državljanina treće zemlje, poslodavac – fizička osoba.

(8) Novčanom kaznom u iznosu od 1320,00 do 1990,00 eura kaznit će se poslodavac – fizička osoba, ako ne pruži sve podatke ili ne omogući pristup u zatvorene ili ograđene prostorije i poslovne prostore (članak 242.).“.

Članak 54.

Članak 248. mijenja se i glasi:

„ (1) Novčanom kaznom u iznosu od 6630,00 do 13.270,00 eura kaznit će se poslodavac – pravna osoba, za svakog državljanina treće zemlje nositelja »EU plave karte«, kojeg zapošljava suprotno članku 128. stavku 2. ovoga Zakona.

(2) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka novčanom kaznom u iznosu od 1320,00 do 3980,00 eura kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi.

(3) Novčanom kaznom u iznosu od 1320,00 do 1990,00 eura kaznit će se poslodavac – fizička osoba, za svakog državljanina treće zemlje nositelja »EU plave karte«, kojeg zapošljava suprotno članku 128. stavku 2. ovoga Zakona.“.

Članak 55.

Članak 249. mijenja se i glasi:

„(1) Novčanom kaznom u iznosu od 6630,00 eura, za svakog prevezenog državljanina treće zemlje, kaznit će se prijevoznik – pravna osoba koji je dovezao državljanina treće zemlje koji nema valjanu putnu ispravu ili drugu ispravu koja služi za prelazak državne granice, valjanu vizu ako mu je potrebna ili odobrenje boravka ili valjano odobrenje putovanja, ako mu je potrebno (članak 52. stavak 1.).

- (2) Novčanom kaznom u iznosu od 4640,00 eura, za svakog prevezenog državljanina treće zemlje, kaznit će se prijevoznik – pravna osoba koja na svoj trošak nije odvezla državljanina treće zemlje s graničnog prijelaza ili iz Republike Hrvatske (članak 52. stavci 2. i 3.).
- (3) Novčanom kaznom u iznosu od 4640,00 eura, za svakog prevezenog državljanina treće zemlje, kaznit će se prijevoznik – pravna osoba koja nije preuzela troškove povratka državljanina treće zemlje (članak 52. stavci 2. i 3.).
- (4) Za prekršaje iz stavaka 1. i 2. ovoga članka novčanom kaznom u iznosu od 3050,00 eura kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi za svakog prevezenog odnosno potpomognutog državljanina treće zemlje.
- (5) Novčanom kaznom u iznosu od 3050,00 eura, za svakog prevezenog državljanina treće zemlje, kaznit će se i prijevoznik – fizička osoba koja je dovezla državljanina treće zemlje koji nema valjanu putnu ispravu ili drugu ispravu koja služi za prelazak državne granice, valjanu vizu ako mu je potrebna ili odobrenje boravka ili valjano odobrenje putovanja ako mu je potrebno (članak 52. stavak 1.).
- (6) Novčanom kaznom u iznosu od 3050,00 eura, za svakog prevezenog državljanina treće zemlje, kaznit će se prijevoznik – fizička osoba koja na svoj trošak nije odvezla državljanina treće zemlje s graničnog prijelaza ili iz Republike Hrvatske (članak 52. stavci 2., 3. i 4.).
- (7) Novčanom kaznom u iznosu od 3050,00 eura, za svakog prevezenog državljanina treće zemlje, kaznit će se prijevoznik – fizička osoba koja nije preuzela troškove povratka državljanina treće zemlje (članak 52. stavci 2., 3. i 4.).
- (8) Kaznom zatvora do 60 dana ili novčanom kaznom u iznosu od 3050,00 eura, za svakog potpomognutog državljanina treće zemlje, kaznit će se fizička osoba koja pomaže ili pokušava pomoći državljaninu treće zemlje u nezakonitom prelasku, tranzitu i nezakonitom boravku u Republici Hrvatskoj (članak 53.).
- (9) Za prekršaje iz stavka 8. ovoga članka obvezno će se izreći oduzimanje predmeta i sredstava ako je osoba koje je pomogla ili pokušala pomoći državljaninu treće zemlje vlasnik prijevoznog sredstva.“.

Članak 56.

Članak 250. mijenja se i glasi:

- „(1) Novčanom kaznom u iznosu od 920,00 do 1320,00 eura kaznit će se za prekršaj državljanin treće zemlje koji radi bez dozvole za boravak i rad ili potvrde o prijavi rada (članak 88. stavak 1.).
- (2) Novčanom kaznom u iznosu od 920,00 do 1320,00 eura kaznit će se za prekršaj državljanin treće zemlje koji radi na onim poslovima za koje mu nije izdana dozvola za boravak i rad ili potvrda o prijavi rada ili kod onog poslodavca za kojeg mu nije izdana dozvola za boravak i rad ili potvrda o prijavi rada i s kojim nije zasnovao radni odnos (članak 88. stavak 3.).“.

Članak 57.

Članak 251. mijenja se i glasi:

- „(1) Novčanom kaznom u iznosu od 660,00 do 920,00 eura kaznit će se za prekršaj poslodavac – pravna osoba koja:

1. nije u propisanom roku obavijestila policijsku upravu odnosno policijsku postaju o prestanku ugovora o radu ili o prestanku postojanja drugih uvjeta na temelju kojih je izdana dozvola za boravak i rad (članak 95.)

2. u propisanom roku ne obavijesti policijsku upravu odnosno policijsku postaju o promjeni smještaja (članak 104. stavak 9.)

3. nije u propisanom roku obavijestila policijsku upravu odnosno policijsku postaju o prestanku postojanja uvjeta na temelju kojih je izdana dozvola za boravak i rad za premještaj unutar društva (članak 117. stavak 2.)

4. nije u propisanom roku obavijestila policijsku upravu odnosno policijsku postaju o prestanku postojanja uvjeta na temelju kojih je izdana dozvola za boravak i rad za dugoročnu mobilnost (članak 120. stavak 6.)

5. nije u propisanom roku obavijestila policijsku upravu odnosno policijsku postaju o prestanku ugovora o radu te prestanku postojanja uvjeta na temelju kojih je izdana dozvola za boravak i rad »EU plava karta« (članak 128. stavak 3.)

6. nije u propisanom roku obavijestila policijsku upravu odnosno policijsku postaju o upućivanju radnika na rad izvan mjesta boravišta odnosno prebivališta u Republici Hrvatskoj u trajanju dužem od 90 dana (članak 178. stavak 4.)

7. nije u propisanom roku obavijestila policijsku upravu odnosno policijsku postaju o upućivanju radnika na rad u drugu državu članicu EGP-a (članak 178. stavak 5.).

(2) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 60,00 do 390,00 eura i odgovorna osoba u pravnoj osobi.

(3) Novčanom kaznom u iznosu od 60,00 do 390,00 eura kaznit će se za prekršaj poslodavac – fizička osoba koja:

1. nije u propisanom roku obavijestila policijsku upravu odnosno policijsku postaju o prestanku ugovora o radu ili o prestanku postojanja drugih uvjeta na temelju kojih je izdana dozvola za boravak i rad (članak 95.)

2. u propisanom roku ne obavijesti policijsku upravu odnosno policijsku postaju o promjeni smještaja (članak 104. stavak 9.)

3. nije u propisanom roku obavijestila policijsku upravu odnosno policijsku postaju o prestanku postojanja uvjeta na temelju kojih je izdana dozvola za boravak i rad za premještaj unutar društva (članak 117. stavak 2.)

4. nije u propisanom roku obavijestila policijsku upravu odnosno policijsku postaju o prestanku postojanja uvjeta na temelju kojih je izdana dozvola za boravak i rad za dugoročnu mobilnost (članak 120. stavak 6.)

5. nije u propisanom roku obavijestila policijsku upravu odnosno policijsku postaju o prestanku ugovora o radu te prestanku postojanja uvjeta na temelju kojih je izdana dozvola za boravak i rad »EU plava karta« (članak 128. stavak 3.)

6. nije u propisanom roku obavijestila policijsku upravu odnosno policijsku postaju o upućivanju radnika na rad izvan mjesta boravišta odnosno prebivališta u Republici Hrvatskoj u trajanju dužem od 90 dana (članak 178. stavak 4.)

7. nije u propisanom roku obavijestila policijsku upravu odnosno policijsku postaju o upućivanju radnika na rad u drugu državu članicu EGP-a (članak 178. stavak 5.).

(4) Novčanom kaznom u iznosu od 60,00 do 660,00 eura kaznit će se za prekršaj državljanin treće zemlje koji:

1. ima višestruko državljanstvo, a služi se putnom ispravom s kojom nije ušao u Republiku Hrvatsku ili nije izašao s putnom ispravom s kojom je ušao u Republiku Hrvatsku (članak 4. stavak 1.)

2. nije vratio posebnu putnu ispravu u roku od 30 dana od ishođenja valjane strane putne isprave ili primitka u hrvatsko državljanstvo ili prestanka supsidijarne zaštite ili prestanka boravka iz članka 8. stavka 2. ovoga Zakona (članak 8. stavak 3.)

3. nije vratio putnu ispravu za osobe bez državljanstva u roku od 30 dana od ishođenja valjane strane putne isprave ili primitka u hrvatsko državljanstvo ili prestanka boravka iz članka 9. stavka 1. ovoga Zakona (članak 9. stavak 4.)

4. nije podnio zahtjev za produljenje privremenog boravka u propisanom roku prije isteka roka važećeg odobrenja za privremeni boravak (članak 62. stavak 1.)

5. kao roditelj ili skrbnik djeteta rođenog na području Republike Hrvatske ne podnese zahtjev za odobrenje privremenog boravka do navršениh tri mjeseca života djeteta (članak 67. stavak 1.)

6. kao istraživač i student nije obavijestio policijsku upravu odnosno policijsku postaju o prestanku postojanja uvjeta pod kojima je mobilnost dopuštena u roku od osam dana od nastupa tih okolnosti (članak 77. stavak 3.)

7. boravi u Republici Hrvatskoj suprotno svrsi zbog koje mu je odobren privremeni boravak (članak 87. stavak 1. točka 7.)

8. u propisanom roku ne podnese zahtjev za produljenje dozvole za boravak i rad (članak 92. stavak 1.)

9. nije u propisanom roku obavijestio policijsku upravu odnosno policijsku postaju o prestanku ugovora o radu ili o prestanku postojanja drugih uvjeta na temelju kojih je izdana dozvola za boravak i rad (članak 95. stavak 1.)

10. u propisanom roku ne obavijesti policijsku upravu odnosno policijsku postaju o promjeni smještaja (članak 104. stavak 9.)

11. nije u propisanom roku obavijestio policijsku upravu odnosno policijsku postaju o prestanku postojanja uvjeta na temelju kojih je izdana dozvola za boravak i rad za premještaj unutar društva (članak 117. stavak 2.)

12. nije u propisanom roku obavijestio policijsku upravu odnosno policijsku postaju o prestanku postojanja uvjeta na temelju kojih je izdana dozvola za boravak i rad za dugoročnu mobilnost (članak 120. stavak 6.)

13. nije u propisanom roku obavijestio policijsku upravu odnosno policijsku postaju o prestanku ugovora o radu te prestanku postojanja uvjeta na temelju kojih je izdana dozvola za boravak i rad »EU plava karta« (članak 128. stavak 3.)

14. nije podnio zahtjev za produljenje dozvole za boravak i rad »EU plave karte« u roku od 30 dana prije isteka roka važeće dozvole boravka i rada (članak 129. stavak 1.)

15. nije podnio zahtjev za izdavanje dozvole boravka i rada »EU plave karte« u roku od osam dana od dana prestanka radnog odnosa kod prvog poslodavca u prve dvije godine boravka u Republici Hrvatskoj (članak 130. stavak 1.)

16. kao nositelj »EU plave karte« nakon proteka razdoblja od dvije godine, u propisanom roku, ne obavijesti policijsku upravu odnosno policijsku postaju o promjeni zaposlenja i ne dostavi novi ugovor o radu s novim poslodavcem (članak 130. st. 2.)

17. ne nosi ili na zahtjev službene osobe ne da na uvid valjanu stranu putnu ispravu ili osobnu iskaznicu, dozvolu boravka ili drugu javnu ispravu koja sadrži fotografiju (članak 167. stavak 1.)

18. zahtjev za izdavanje dozvole boravka ne podnese u roku od osam dana od dana odobrenja privremenog boravka, dugotrajnog boravišta ili stalnog boravka odnosno u roku od 30 dana od dana izdavanja dugotrajne vize (članak 169. stavak 1.)

19. u propisanom roku ne podnese zahtjev za zamjenu dozvole boravka nakon nastupa okolnosti iz članka 171. stavka 1. ovoga Zakona (članak 171. stavak 2.)

20. ne vrati dozvolu boravka u propisanom roku nakon nastupa okolnosti iz članka 172. stavka 1. ovoga Zakona (članak 172. stavak 2.)

21. ne prijavi gubitak, nestanak ili krađu putne isprave iz članka 6. stavka 1. ovoga Zakona ili dozvole boravka, u roku od osam dana od dana saznanja, policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji prema mjestu događaja ili saznanja (članak 173. stavak 1.)

22. ne prijavi izgublenu ili na drugi način nestalu putnu ispravu iz članka 6. stavka 1. ovoga Zakona ili dozvolu boravka, u roku od osam dana od dana saznanja, najbližoj diplomatskoj misiji odnosno konzularnom uredu Republike Hrvatske (članak 173. stavak 2.)

23. namjerava boraviti u mjestu i na adresi prijavljenog boravišta nakon isteka roka od godine dana, ne produlji prijavu boravišta u roku od 15 dana od isteka toga roka (članak 176. stavak 4.)

24. ne prijavi smještaj u roku od dva dana od ulaska u Republiku Hrvatsku odnosno od promjene smještaja ako se obveznik prijave u trenutku dolaska državljanina treće zemlje ne nalazi u Republici Hrvatskoj ili se prijava smještaja zbog drugog razloga ne može obaviti u skladu s člankom 177. stavkom 1. ovoga Zakona (članak 177. st. 4.)

25. na obrascu prijave ne navede potpune i točne podatke (članak 177. stavak 7.)

26. u propisanom roku ne dostavi obavijest o svakoj promjeni podataka (članak 177. stavak 7.)

27. u propisanom roku ne prijavi boravište i adresu stanovanja te promjenu boravišta i adresu stanovanja od ulaska u Republiku Hrvatsku odnosno od dana promjene boravišta ili adrese stanovanja (članak 178. stavak 1.)

28. u propisanom roku ne prijavi prebivalište, boravište i adresu stanovanja te promjenu prebivališta, boravišta i adresu stanovanja (članak 178. stavak 2.)

29. se nije prijavio na graničnom prijelazu prilikom napuštanja Republike Hrvatske ili diplomatskoj misiji odnosno konzularnom uredu Republike Hrvatske nakon napuštanja EGP-a, kako je određeno rješenjem o povratku (članak 183. stavak 3.)

30. za vrijeme boravka u Republici Hrvatskoj nosi stranu vojnu odoru suprotno odredbi članka 228. ovoga Zakona

31. za vrijeme boravka u Republici Hrvatskoj nosi stranu policijsku ili carinsku odoru suprotno odredbi članka 229. ovoga Zakona.“.

Članak 58.

Članak 252. mijenja se i glasi:

„(1) Novčanom kaznom u iznosu od 660,00 do 920,00 eura kaznit će se pravna osoba ako:

1. u roku od jednog dana od dolaska državljanina treće zemlje na smještaj ne prijavi smještaj državljanina treće zemlje na kratkotrajnom boravku (članak 177. stavci 1. i 2.)

2. u obrascu prijave ne navede datum odjave smještaja (članak 177. stavak 7.)

3. u obrascu prijave smještaja državljanina treće zemlje ne navede potpune i točne podatke (članak 177. stavak 7.)

4. u roku od jednog dana ne dostavi obavijest o promijeni podataka (članak 177. stavak 7.)

5. službenoj osobi nadležnog tijela ne da na uvid podatke iz evidencije o državljanima trećih zemalja kojima pruža usluge smještaja (članak 180.).

(2) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka novčanom kaznom u iznosu od 60,00 do 390,00 eura kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi.

(3) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 30,00 do 260,00 eura fizička osoba.“.

Članak 59.

Članak 253. mijenja se i glasi:

„(1) Kaznom zatvora do 30 dana ili novčanom kaznom u iznosu od 390,00 do 920,00 eura kaznit će se za prekršaj državljanin treće zemlje koji:

1. se kreće izvan određenog područja ili se zadržava dulje od predviđenog vremena na pograničnom području kako je određeno bilateralnim međunarodnim ugovorom (članak 5. stavak 4.)

2. na zahtjev službene osobe ne da na uvid putnu ili drugu ispravu koja služi za prelazak državne granice (članak 167. stavak 2.)

3. nema valjanu stranu putnu ispravu ili osobnu iskaznicu, dozvolu boravka ili drugu javnu ispravu i na zahtjev policijskog službenika ne da svoje osobne podatke (članak 167. stavak 3.)

4. svoje isprave da drugome da se njima služi odnosno služi se nevažećom ili drugom nevaljanom ispravom ili tuđom ispravom kao svojom (članak 167. stavak 4.)

5. ne položi putnu ispravu, putne dokumente i putne karte, ne položi određena financijska sredstva, napusti određenu adresu smještaja ili se ne javi u policijsku postaju u određeno vrijeme, kako je određeno rješenjem o povratku (članak 184. stavak 7.)

6. ne položi putnu ispravu, putne dokumente i putne karte, ne položi određena financijska sredstva, napusti određenu adresu smještaja ili se ne javi u policijsku postaju u određeno vrijeme, kako je određeno rješenjem o primjeni blažih mjera (članak 213. stavak 3)

7. ne položi putnu ispravu, putne dokumente i putne karte, ne položi određena financijska sredstva, napusti određenu adresu smještaja ili se ne javi u policijsku postaju u određeno vrijeme, kako je određeno rješenjem o privremenoj odgodi prisilnog udaljenja članak 224. stavak 4.)

8. silom ili prijevaram onemogućući prepratu u državu u koju ga se prisilno udaljava (članak 203. stavak 11.)

9. je napustio centar bez odobrenja ili se nije pridržavao pravila boravka u centru (članak 218. stavak 1.).

(2) Novčanom kaznom u iznosu od 60,00 do 920,00 eura kaznit će se za prekršaj državljanin treće zemlje koji u Republici Hrvatskoj nezakonito boravi (članak 183. stavak 1.).“.

Članak 60.

Članak 254. mijenja se i glasi:

„Novčanom kaznom u iznosu od 390,00 do 920,00 eura kaznit će se za prekršaj državljanin treće zemlje nositelj »EU plave karte« koji radi na poslovima za koje mu nije izdana dozvola za boravak i rad ili kod onog poslodavca za kojeg mu nije izdana dozvola za boravak i rad i s kojim nije zasnovao radni odnos (članak 128. stavak 1.).“.

PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE**Članak 61.**

(1) Ministar će uskladiti Pravilnik o postupanju prema državljanima trećih zemalja („Narodne novine“, broj 136/21.) s odredbama ovoga Zakona u roku od tri mjeseca od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

(2) Ministar nadležan za vanjske poslove uskladit će Pravilnik o vizama („Narodne novine“, broj 103/21.) s odredbama ovoga Zakona u roku od tri mjeseca od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 62.

Postupci inspekcijskog nadzora započeti prije stupanja na snagu ovoga Zakona na temelju odredbi članaka 230. do 237. Zakona o strancima („Narodne novine“, broj 133/20.) dovršit će se prema odredbama toga Zakona.

Članak 63.

(1) Odredbe članaka 49., 50. i 51. stavka 2. te članka 52. Zakona o strancima („Narodne novine“, broj 133/20.) neće se primjenjivati na unutarnjoj granici Republike Hrvatske nakon stupanja na snagu Schengenskog provedbenog sporazuma u Republici Hrvatskoj.

(2) Stupanjem na snagu ovoga Zakona prestaje važiti Zakon o izmjenama Zakona o strancima („Narodne novine“, broj 114/22.).

Članak 64.

Ovaj Zakon objavit će se u „Narodnim novinama“, a stupa na snagu danom stupanja na snagu Schengenskog provedbenog sporazuma u Republici Hrvatskoj.

OBRAZLOŽENJE

Članak 1.

Ovim se člankom dopunjuje odredba članka 2. stavka 2. Zakona o strancima („Narodne novine“, broj 133/20.) kojom se navode akti EU čija se provedba uređuje odredbama ovoga Zakona.

Članak 2.

Ovim se člankom dopunjuje članak 3. važećeg Zakona, kojim se definiraju pojmovi koji se koriste u Zakonu. Definiraju se novi pojmovi i to: ETIAS, Nacionalna jedinica sustava ETIAS i odobrenje putovanja, EES i Nacionalni program olakšica. Također, dodaje se odredba kojom se propisuje da se pojmovi iz Zakona o strancima koji nisu definirani u članku 3. primjenjuju u značenju iz uredbi EU.

Članak 3.

Ovim se člankom u važeći Zakon dodaje novi članak 3.a, kojim se utvrđuje nadležnost Ministarstva unutarnjih poslova za obavješćivanje tijela Europske unije o obvezama koje su propisane Uredbom EU 2018/1240 i Uredbom EU 2017/2226 te nadležnost Ministarstva vanjskih i europskih poslova za obavješćivanje Europske komisije o obvezama koje proizlaze iz Zakonika o vizama.

Također, dodaje se članak 3.b kojim se ispunjava obveza propisana člankom 29. Uredbe EU 2017/2226 i člankom 50. Uredbe EU 2018/1240 da svaka država članica imenuje nacionalna tijela koja imaju pravo ostvarivanja uvida u podatke sadržane u sustavu ETIAS i sustavu EES, a to su tijela nadležna za sprječavanje, otkrivanje i istrage kaznenih djela iz članka 3. Uredbe EU 2017/2226 i članka 3. Uredbe EU 2018/1240, kao i da popis tijela, sukladno članku 29. Uredbe EU 2017/2226 i članku 50. stavku 3. Uredbe 2018/1240, vodi Ministarstvo unutarnjih poslova.

Članak 4.

Ovim se člankom mijenja članak 12. važećeg Zakona na način da su brisane odredbe važećeg Zakona koje su sadržane u članku 2. točki 2. Zakonika o vizama koji će se izravno primjenjivati od stupanja na snagu Schengenskoga provedbenoga sporazuma u Republici Hrvatskoj. Također, utvrđuje se središnje tijelo državne uprave za pitanja viza i ovlast Vlade Republike Hrvatske za propisivanje hrvatskoga viznoga sustava u skladu s Uredbom EU 2018/1806.

Članak 5.

Ovim se člankom utvrđuje brisanje odredaba članka 13. važećeg Zakona jer su sadržane u članku 2. točke 2., 4. i 5. Zakonika o vizama.

Članak 6.

Ovim se člankom mijenja članak 14. postojećega Zakona te su brisane odredbe sadržane u člancima 3., 5. i 26. Zakonika o vizama, a utvrđena je ovlast Vlade Republike Hrvatske da uvede zahtijevanje zrakoplovno-tranzitne vize za državljane određenih zemalja u skladu sa Zakonikom o vizama.

Članak 7.

Ovim se člankom utvrđuje brisanje odredaba članka 15. postojećega Zakona jer su sadržane u člancima 24. i 30. Zakonika o vizama.

Članak 8.

Ovim se člankom utvrđuje brisanje odredaba članka 16. postojećega Zakona jer su sadržane u člancima 43. i 45. Zakonika o vizama.

Članak 9.

Ovim se člankom mijenja članak 17. postojećega Zakona te su brisane odredbe sadržane u člancima 4. i 8. Zakonika o vizama, i utvrđuje se postupanje viznih tijela u postupku obrade zahtjeva za vizu za kratkotrajni boravak.

Članak 10.

Ovim se člankom mijenja članak 18. postojećega Zakona te su brisane odredbe sadržane u člancima 9., 10. i 14. Zakonika o vizama, i propisuje se institut jamstvenoga pisma u skladu s člankom 14. stavkom 4. Zakonika.

Članak 11.

Ovim se člankom mijenja članak 19. postojećega Zakona te su brisane odredbe sadržane u članku 2. Zakonika o vizama. Propisuju se uvjeti za izdavanje vize na obrascu za unošenje vize i nadležnost za izdavanje toga obrasca.

Članak 12.

Ovim se člankom utvrđuje brisanje odredaba članka 20. postojećega Zakona jer su sadržane u članku 15. Zakonika o vizama.

Članak 13.

Ovim se člankom utvrđuje izmjena članka 21. stavka 1. postojećega Zakona, kako bi se uskladilo pozivanje na novopredloženu odredbu članka 18. stavka 1. Zakona.

Članak 14.

Ovim se člankom mijenja članak 22. postojećega Zakona te se utvrđuje prikupljanje i pohranjivanje biometrijskih podataka od podnositelja zahtjeva za vizu u skladu sa Zakonikom o vizama i Uredbom o VIS-u, koje će Republika Hrvatska izravno primjenjivati od dana stupanja na snagu Schengenskoga provedbenoga sporazuma u Republici Hrvatskoj.

Članak 15.

Ovim se člankom utvrđuje brisanje odredaba članka 23. postojećega Zakona jer su sadržane u članku 19. Zakonika o vizama.

Članak 16.

Ovim se člankom utvrđuje brisanje odredaba članka 24. postojećega Zakona jer su sadržane u članku 23. Zakonika o vizama.

Članak 17.

Ovim se člankom utvrđuje brisanje odredaba članka 25. postojećega Zakona jer su sadržane u članku 12. Zakonika o vizama.

Članak 18.

Ovim se člankom mijenja članak 26. postojećega Zakona te su brisane odredbe sadržane u članku 35. Zakonika o vizama, i utvrđuje se nadležnost za izdavanje vize na vanjskoj granici u skladu s člancima 35. i 36. Zakonika.

Članak 19.

Ovim se člankom utvrđuje brisanje odredaba članka 27. postojećega Zakona jer su sadržane u članku 35. Zakonika o vizama.

Članak 20.

Ovim se člankom utvrđuje brisanje odredaba članka 28. postojećega Zakona jer su sadržane u članku 35. Zakonika o vizama.

Članak 21.

Ovim se člankom utvrđuje brisanje odredaba članka 29. postojećega Zakona jer su sadržane u članku 36. Zakonika o vizama.

Članak 22.

Ovim se člankom utvrđuje brisanje odredaba članka 30. postojećega Zakona jer su sadržane u članku 35. Zakonika o vizama.

Članak 23.

Ovim se člankom mijenja članak 31. postojećega Zakona te su brisane odredbe sadržane u članku 33. Zakonika o vizama. Utvrđuje se nadležnost viznih tijela u postupku obrade zahtjeva za produljenje kratkotrajne vize i u žalbenom postupku.

Članak 24.

Ovim se člankom mijenja članak 32. postojećega Zakona te su brisane odredbe sadržane u člancima 25. i 32. Zakonika o vizama. Utvrđuje se nadležnost viznih tijela u žalbenom postupku.

Članak 25.

Ovim se člankom utvrđuje brisanje odredaba članka 33. postojećega Zakona jer su sadržane u članku 27. Zakonika o vizama.

Članak 26.

Ovim se člankom mijenja članak 34. postojećega Zakona te su brisane odredbe sadržane u članku 34. Zakonika o vizama. Utvrđuje se nadležnost viznih tijela za poništenje ili ukidanje vize i žalbeni postupak.

Članak 27.

Ovim se člankom dopunjuje članak 35. postojećega Zakona odredbama o načinu ispisa dugotrajne vize.

Članak 28.

Ovim se člankom mijenja i dopunjuje članak 37. postojećega Zakona. Izmjena je potrebna u stavku 5. kako bi se uskladilo pozivanje na provedbeni propis u novopredloženoj odredbi članka 18. stavka 3. Zakona. Dodaje se stavak 6. kojim se utvrđuje rok u kojem se mora odlučiti o zahtjevu za izdavanje dugotrajne vize (15 dana od dana podnošenja zahtjeva, uz mogućnost produljenja do najviše 45 dana ako za to postoje opravdani razlozi) čime se dodatno uklanja pravna nesigurnost i neizvjesnost za podnositelja zahtjeva te postupak postaje transparentniji.

Članak 29.

Ovim se člankom u postojeći Zakon dodaje novi članak 37.a, kojim se utvrđuje mogućnost uspostave suradnje s vanjskim pružateljem usluga za obavljanje poslova prikupljanja zahtjeva za izdavanje dugotrajne vize i biometrijskih podataka od podnositelja zahtjeva za vizu.

Članak 30.

Ovim se člankom mijenja članak 40. stavak 1. postojećega Zakona. Preciznije se propisuju uvjeti koje mora ispunjavati državljanin treće zemlje za izdavanje dugotrajne vize.

Članak 31.

Ovim se člankom mijenja članak 41. stavak 1. postojećega Zakona. Preciznije se propisuju razlozi za odbijanje dugotrajne vize.

Članak 32.

Ovim se člankom izmjenom u članku 45. važećeg Zakona utvrđuje da od stupanja na snagu Schengenskog provedbenog sporazuma državna granica Republike Hrvatske s trećim zemljama postaje vanjska granica Europske unije te da se granična kontrola obavlja na vanjskoj granici.

Članak 33.

Ovim se člankom predlaže dopuna članka 47. Zakona o strancima, radi provedbe Uredbe 2018/1240, a osobito članaka 39. 40. i 41. te Uredbe koji propisuju odobrenje putovanja, odbijanja odobrenja putovanja, poništenje i ukidanja odobrenja putovanja.

Članak 34.

Ovim se člankom dodaje novi članak 47.a u Zakon o strancima radi provedbe Uredbe 2018/1240 od 12. rujna 2018., a osobito članaka 39. 40. i 41. te Uredbe koji propisuju odobrenje putovanja, odbijanja odobrenja putovanja, poništenje i ukidanja odobrenja putovanja.

Također, u važeći Zakon dodaje se novi članak 47.b. Sukladno članku 8. d Zakonika o schengenskim granicama Republika Hrvatska ima mogućnost, u cilju bržeg obavljanja granične kontrole, omogućiti pristup nacionalnom programu olakšica kojim državljani trećih zemalja mogu biti oslobođeni određenih provjera (npr. provjera mjesta polaska i odredišta, provjera isprava kojim dokazuje svoje putovanje, provjera sredstava za uzdržavanje, ne mora se obavljati fizička verifikacija lica osobe već je dovoljno usporediti sliku osobe iz čipa putovnice sa slikom te osobe iz EES baze podataka).

Članak 35.

Ovim se člankom dopunjuje članak 50. stavka 1. važećeg Zakona radi provedbe Uredbe 2018/1240 od 12. rujna 2018., a osobito točke 37. uvodnih odredaba u kojoj je navedeno da službenici graničnog nadzora trebaju odbiti ulazak putnicima koji ne posjeduju valjano odobrenje putovanja.

Članak 36.

Dopuna članka 52. stavka 1. Zakona o strancima predlaže se zbog provedbe Uredbe 2018/1240 od 12. rujna 2018., a osobito članka 45. stavka 1. te Uredbe u kojem je navedeno da prijevoznici putem sustava ETIAS provjeravaju imaju li valjano odobrenje putovanja državljani trećih zemalja koji imaju obvezu posjedovanja odobrenja putovanja.

Izmjena članka 52. stavka 2. Zakona o strancima se predlaže kako bi se uklonila dvojba o tome da obveza prijevoznika postoji ne samo u slučaju kada je državljaninu treće zemlje odbijen ulazak zbog toga što ne posjeduje valjanu putnu ispravu, vizu i odobrenje boravka, nego i u slučaju kada je ulazak obijen zbog ostalih razloga propisanih Zakonikom o schengenskim granicama.

U članku 52. Zakona o strancima predlaže se dodati novi stavak 5. zbog provedbe Uredbe 2018/1240 od 12. rujna 2018., a osobito članka 45. stavka 1. Uredbe u kojem je navedeno da prijevoznici putem sustava ETIAS provjeravaju imaju li valjano odobrenje putovanja državljani trećih zemalja koji imaju obvezu posjedovanja odobrenja putovanja.

Novi stavci 6. i 7. u članku 52. Zakona o strancima se predlažu zbog provedbe Zakonika o schengenskim granicama, a osobito točke 2. a iz priloga 5 dio A Zakonika.

Članak 37.

Ovim se člankom izmjenom u članku 53. važećeg Zakona utvrđuje da od stupanja na snagu Schengenskog provedbenog sporazuma državna granica Republike Hrvatske s trećim zemljama postaje vanjska granica Europske unije.

Članak 38.

Ovim se člankom izmjenom u članku 77. važećeg Zakona utvrđuje da od stupanja na snagu Schengenskog provedbenog sporazuma državna granica Republike Hrvatske s trećim zemljama postaje vanjska granica Europske unije.

Članak 39.

Ovim se člankom iznosi koji određuju vrijednost temeljnog kapitala trgovačkog društva izraženi u kunama, zamjenjuju iznosima izraženim u eurima.

Članak 40.

Ovim se člankom izmjenom u članku 124. važećeg Zakona utvrđuje da od stupanja na snagu Schengenskog provedbenog sporazuma državna granica Republike Hrvatske s trećim zemljama postaje vanjska granica Europske unije.

Članak 41.

Ovim se člankom izmjenom u članku 181. važećeg Zakona utvrđuje da od stupanja na snagu Schengenskog provedbenog sporazuma državna granica Republike Hrvatske s trećim zemljama postaje vanjska granica Europske unije.

Članak 42.

Ovim se člankom izmjenom u članku 186. važećeg Zakona utvrđuje da od stupanja na snagu Schengenskog provedbenog sporazuma državna granica Republike Hrvatske s trećim zemljama postaje vanjska granica Europske unije.

Članak 43.

Ovim se člankom izmjenom u članku 190. važećeg Zakona utvrđuje da od stupanja na snagu Schengenskog provedbenog sporazuma državna granica Republike Hrvatske s trećim zemljama postaje vanjska granica Europske unije.

Članak 44.

Ovim se člankom izmjenom u članku 191. važećeg Zakona utvrđuje da od stupanja na snagu Schengenskog provedbenog sporazuma državna granica Republike Hrvatske s trećim zemljama postaje vanjska granica Europske unije.

Članak 45.

Ovim se člankom izmjenom u članku 193. važećeg Zakona utvrđuje da od stupanja na snagu Schengenskog provedbenog sporazuma državna granica Republike Hrvatske s trećim zemljama postaje vanjska granica Europske unije.

Članak 46.

Ovim se člankom izmjenom u članku 203. važećeg Zakona utvrđuje da od stupanja na snagu Schengenskog provedbenog sporazuma državna granica Republike Hrvatske s trećim zemljama postaje vanjska granica Europske unije.

Članak 47.

Ovim člankom predlaže se izmjena i dopuna u članku 211. Zakona o strancima, a kako bi se propisala mogućnost uhićenja i zadržavanja u cilju izvršenja prisilnog udaljenja. Naime, razlozi utvrđivanja identiteta i utvrđivanja okolnosti nezakonitog prelaska državne granice ili nezakonitog boravka, ne mogu opravdati potrebu uhićenja u cilju prisilnog udaljenja.

Članak 48.

Ovim se člankom predlaže izmjena u članku 216. stavku 10. važećeg Zakona, kako bi se jasno propisala nadležnost za donošenje rješenja o premještaju, imajući u vidu da je važećim stavkom 11. toga članka propisano da se stavci od 1. do 9. ne primjenjuju u slučaju donošenja rješenja o premještaju.

Novi stavak 11. u članku 216. važećeg Zakona predlaže se kako bi se propisao postupak u povodu tužbe protiv rješenja o premještaju.

Izmjena u dosadašnjem stavku 11. koji postaje stavak 12. propisuje iz nomotehničkih razloga, zbog usklađivanja sa predloženim stavcima 10. i 11.

Članak 49.

Ovim se člankom izmjenom u članku 223. važećeg Zakona utvrđuje da od stupanja na snagu Schengenskog provedbenog sporazuma državna granica Republike Hrvatske s trećim zemljama postaje vanjska granica Europske unije.

Članak 50.

Ovim se člankom propisuju da se članci 230. do 237. Zakona o strancima („Narodne novine“, broj 133/20.) brišu. S obzirom da je u proceduri donošenja Konačni prijedlog Zakona o suzbijanju neprijavljenog rada, ovim Zakonom potrebno je propisati da će odredbe članka 230. do 237. važećeg Zakona o strancima prestati važiti. Naime, navedene odredbe Zakona o strancima uređuju obveze poslodavca kod kojeg radi državljanin treće zemlje koji nezakonito boravi u Republici Hrvatskoj, pri čemu se propisuje obveza uplate javnih davanja za tri mjeseca, propisuje osnovica na koju se javna davanja obračunavaju, postupak obračuna i naplate. Pri tome državljanin treće zemlje ne ostvaruje prava iz radnog odnosa. Budući je Zakonom o suzbijanju neprijavljenog rada, za sve osobe koje rade neprijavljeno predviđena obvezna prijava 6 mjeseci unatrag, plaćanje naknade po neprijavljenom radniku, isplata plaće i svih javnih davanja, spomenute odredbe Zakona o strancima prestaju vrijediti. Navedeni članci brišu se kako bi se osigurala pravna sigurnost i izbjegle dvojbe oko primjene različitih normi koje uređuju postupanje u istoj situaciji.

Članak 51.

Ovim se člankom novčani iznos izražen u kunama koji je poslodavac – pravna osoba ili poslodavac – fizička osoba dužan uplatiti, ako je nadležni inspektor tijekom obavljanja inspekcijskog nadzora utvrdio nepravilnosti odnosno, ako utvrdi da je tijekom nadzora za poslodavca radio državljanin treće zemlje protivno odredbama ovoga Zakona, zamjenjuje iznosom izraženim u eurima.

Članak 52.

Ovim člankom predlaže se dopuna u članku 243. stavku 2. važećeg Zakona, a kako bi se navedena odredba uskladila s odredbom stavka 1. točkom 10. kojom je propisan sadržaj zbirke podataka.

Članci 53. do 60.

Ovim se člancima predlaže izmijeniti prekršajne odredbe važećeg Zakona. Iznosi novčanih kazni za prekršaje iz ovoga Zakona propisuju se u eurima, s obzirom da 1. siječnja 2023. godine euro postaje službena valuta u Republici Hrvatskoj, a toga datuma stupa na snagu i Schengenski provedbeni sporazum u Republici Hrvatskoj. Uz navedeno, prekršajne odredbe su usklađene s izmjenama i dopunama materijalnih odredbi Zakona o strancima.

Pri tome, iznosi novčanih kazni za prijevoznika pravnu osobu koja je važećim Zakonom propisana u iznosu od 50.000,00 kuna za svakog prevezenog državljanina treće zemlje (članak 249. stavci 1., 2. i 3. važećeg Zakona) smanjeni su na iznos od 35.000,00 kuna odnosno odgovarajući iznos u eurima. Naime, dosadašnja visina novčane kazne za prijevoznika pravnu osobu nije opravdana i pravedna, jer su na taj način prijevoznici po visini novčane kazne izjednačeni s pomagačima nezakonitih migracija (stavak 8. članka 249.a Prijedloga zakona), što nije opravdano i pravedno. Naime, prijevoznici mogu počinuti ovaj prekršaj nepažnjom (npr. dovesti putnika s nevaljalom vizom), a pomagači uvijek namjerno pomažu odnosno krijumčare migrante. Na predloženi način novčana kazna za prijevoznika fizičku osobu ostala bi u visini od 23.000 kuna odnosno u protuvrijednosti eura, jer niža ne smije biti sukladno EU direktivi, a kazna za prijevoznika pravnu osobu bi se smanjila na iznos od 35.000 kuna (u protuvrijednosti eura), a ipak bi bila veća od kazne za prijevoznika fizičku osobu.

Članak 61.

Ovim se člankom propisuje rok u kojem se provedbeni propisi doneseni na temelju važećeg Zakona moraju uskladiti s odredbama ovoga Zakona.

Članak 62.

U vezi predloženog brisanja članaka 230. do 237. Zakona o strancima, potrebno je urediti i pitanje provedbe postupaka inspekcijskog nadzora započetih prije stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 63.

Ovim se člankom propisuju da se pojedine odredbe Zakona o strancima neće primjenjivati na unutarnjim granicama nakon stupanja na snagu Schengenskog provedbenog sporazuma u Republici Hrvatskoj.

U „Narodnim novinama“, broj 114/22. objavljen je Zakon o izmjenama Zakona o strancima, kojim se u prekršajnim odredbama važećeg Zakona iznosi novčanih kazni za prekršaje zamjenjuju iznosima izraženim u euru, a koji treba stupiti na snagu 1. siječnja 2023. U trenutku upućivanja Zakona o izmjenama Zakona o strancima u proceduru donošenja nisu bili poznati rokovi za upućivanje ovoga Zakona u proceduru donošenja. Stoga, potrebno je izvan snage staviti Zakon o izmjenama Zakona o strancima („Narodne novine“, broj 114/22.) jer su u ovom Zakonu prekršajne odredbe, osim promjene valute, uređene i sadržajno drugačije.

Članak 64.

Ovim se člankom propisuje stupanje na snagu Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o strancima.

TEKST ODREDBI VAŽEĆEG ZAKONA KOJE SE MIJENJAJU ODNOSNO DOPUNJUJU

Članak 2.

(1) Ovim se Zakonom u hrvatsko zakonodavstvo preuzimaju sljedeći akti Europske unije:

- Preporuka Vijeća od 27. rujna 1996. glede borbe protiv ilegalnog zapošljavanja državljana trećih zemalja (SL C 304, 14. 10. 1996.)
- Rezolucija Vijeća 97/C 382/01 od 4. prosinca 1997. o mjerama koje se trebaju prihvatiti kako bi se suzbili brakovi iz računa (SL C 382, 16. 12. 1997.)
- Direktiva Vijeća 2001/40/EZ od 28. svibnja 2001. o uzajam-nom priznavanju odluka o protjerivanju državljana trećih država (SL L 149, 2. 6. 2001.)
- Direktiva Vijeća 2001/51/EZ od 28. lipnja 2001. kojom se dopunjuju odredbe članka 26. Konvencije o primjeni Sporazuma iz Schengena od 14. lipnja 1985. (SL L 187, 10. 7. 2001.)
- Direktiva Vijeća 2002/90/EZ od 28. studenoga 2002. kojom se definira pomaganje neovlaštenog ulaska, tranzita i boravka (SL L 328, 5. 12. 2002.)
- Okvirna odluka Vijeća od 28. studenoga 2002. o jačanju kaznenog okvira za sprečavanje pomaganja neovlaštenog ulaska, tranzita i boravka (2002/946/PUP) (SL L 328, 5. 12. 2002.)
- Direktiva Vijeća 2003/86/EZ od 22. rujna 2003. o pravu na spajanje obitelji (SL L 251, 3. 10. 2003.)
- Direktiva Vijeća 2003/110/EZ od 25. studenoga 2003. o pomoći u slučajevima tranzita u svrhe udaljavanja zračnim putem (SL L 321, 6. 12. 2003.)
- Direktiva Vijeća 2003/109/EZ od 25. studenog 2003. o statusu državljana trećih država s dugotrajnim boravištem (SL L 16, 23. 1. 2004.)
- Odluka Vijeća od 23. veljače 2004. o utvrđivanju kriterija i praktičnih rješenja za nadoknadu zbog financijskih neravnoteža nastalih primjenom Direktive 2001/40/EZ o uzajamnome priznavanju odluka o protjerivanju državljana trećih zemalja (2004/7191/EZ) (SL L 60, 27. 2. 2004.)
- Direktiva Vijeća 2004/81/EZ od 29. travnja 2004. o odobrenju boravka državljanima trećih zemalja koji su žrtve trgovine ljudima ili im je pružena pomoć da ilegalno imigriraju, a surađuju s nadležnim tijelima (SL L 261, 6. 8. 2004.)
- Odluka Vijeća od 29. travnja 2004. o organizaciji zajedničkih letova za udaljavanje, s državnog područja dviju ili više država članica, državljana trećih zemalja protiv kojih su doneseni pojedinačni nalozi za udaljavanje (2004/573/EZ) (SL L 261, 6. 8. 2004.)
- Direktiva 2008/115/EZ Europskoga parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2008. o zajedničkim standardima i postupanjima država članica za vraćanje državljana trećih zemalja čiji je boravak nezakonit (SL L 348, 24. 12. 2008.)
- Direktiva Vijeća 2009/50/EZ od 25. svibnja 2009. o uvjetima ulaska i boravka državljana trećih država u svrhu zapošljavanja visokokvalificirane radne snage (SL L 155, 18. 6. 2009.)
- Direktiva 2009/52/EZ Europskoga parlamenta i Vijeća od 18. lipnja 2009. o minimalnim standardima za sankcije i mjere za poslodavce državljana trećih zemalja s nezakonitim boravkom (SL L 168, 30. 6. 2009.)

- Direktiva 2011/51/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 11. svibnja 2011. o izmjeni Direktive Vijeća 2003/109/EZ za proširenje njezinog područja djelovanja na korisnike međunarodne zaštite (Tekst značajan za EGP) (SL L 132, 19. 5. 2011.)
- Direktiva 2011/95/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2011. o standardima za kvalifikaciju državljana trećih zemalja ili osoba bez državljanstva za ostvarivanje međunarodne zaštite, za jedinstveni status izbjeglica ili osoba koje ispunjavaju uvjete za supsidijarnu zaštitu te za sadržaj odobrene zaštite (SL L 337, 20. 12. 2011.)
- Direktiva 2011/98/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2011. o jedinstvenom postupku obrade zahtjeva za izdavanje jedinstvene dozvole za boravak i rad državljanima trećih zemalja na državnom području države članice i o zajedničkom skupu prava za radnike iz trećih zemalja koji zakonito borave u državi članici (SL L 343, 23. 12. 2011.)
- Direktiva 2014/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o uvjetima za ulazak i boravak državljana trećih zemalja u svrhu zapošljavanja u statusu sezonskih radnika (SL L 94, 28. 3. 2014.)
- Direktiva 2014/66/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o uvjetima za ulazak i boravak državljana trećih zemalja u okviru premještaja unutar društva (SL L 157, 27. 5. 2014.)
- Direktiva EU 2016/801 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. svibnja 2016. o uvjetima ulaska i boravka državljana trećih zemalja u svrhu istraživanja, studija, osposobljavanja, volonterstva, razmjene učenika ili obrazovnih projekata i obavljanja poslova au pair (SL L 132, 21. 5. 2016.).

(2) Ovim Zakonom osigurava se provedba sljedećih akata Europske unije:

- Uredba Vijeća (EZ) br. 1683/95 od 29. svibnja 1995. o utvrđivanju jedinstvenog obrasca za vize (SL L 164, 29. 5. 1995.) kako je posljednji put izmijenjena Uredbom (EU) 2017/1370 Europskog parlamenta i Vijeća od 4. srpnja 2017. o izmjeni Uredbe Vijeća (EZ) br. 1683/95 o utvrđivanju jedinstvenog obrasca za vize (SL L 198, 28. 7. 2017.)
- Uredba Vijeća (EZ) br. 333/2002 od 18. veljače 2002. o jedinstvenom obliku obrazaca za unošenje vize koju države članice izdaju nositeljima putnih isprava koje država članica koja sastavlja obrazac ne priznaje (SL L 53, 23. 2. 2002.)
- Uredba (EZ) br. 810/2009 Europskoga parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o uspostavi Zakonika Zajednice o vizama (Zakonik o vizama); (SL L 243, 15. 9. 2009.) kako je posljednji put izmijenjena Uredbom (EU) 2016/399 Europskoga parlamenta i Vijeća od 9. ožujka 2016. o Zakoniku Unije o pravilima kojima se uređuje kretanje osoba preko granica (Zakonik o schengenskim granicama) (SL L 77, 23. 3. 2016.)
- Uredba (EU) br. 265/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. ožujka 2010. o izmjeni Konvencije o provedbi Schengenskog sporazuma i Uredbe (EZ) br. 562/2006 u vezi s kretanjem osoba s vizom za dugotrajni boravak (SL L 85/1, 31. 3. 2010.) kako je posljednji put izmijenjena Uredbom (EU) 2016/399 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. ožujka 2016. o Zakoniku Unije o pravilima kojima se uređuje kretanje osoba preko granica (Zakonik o schengenskim granicama) (SL L 77, 23. 3. 2016.)
- Uredba (EU) 2016/399 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. ožujka 2016. o Zakoniku Unije o pravilima kojima se uređuje kretanje osoba preko granica (Zakonik o schengenskim granicama) (SL L 77, 23. 3. 2016.)

– Uredba (EU) 2016/1953 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. listopada 2016. o uspostavi europske putne isprave za vraćanje državljanina trećih zemalja s nezakonitim boravkom i stavljanju izvan snage Preporuke Vijeća od 30. studenoga 1994. (SL L 311, 17. 11. 2016.)

– Uredba (EU) br. 2018/1806 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. studenoga 2018. o popisu trećih zemalja čiji državljani moraju imati vizu pri prelasku vanjskih granica i zemalja čiji su državljani izuzeti od tog zahtjeva (SL L 303/39 od 28. 11. 2018.)

– Uredba (EU) 2019/818 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2019. o uspostavi okvira za interoperabilnost informacijskih sustava EU-a u području policijske i pravosudne suradnje, azila i migracija i izmjeni uredaba (EU) 2018/1726, (EU) 2018/1862 i (EU) 2019/816 (SL L 135 od 22. 5. 2019.).

Pojmovnik

Članak 3.

(1) Pojedini pojmovi, u smislu ovoga Zakona, imaju sljedeće značenje:

1) *osoba bez državljanstva* je osoba koju ni jedna država sukladno svom nacionalnom zakonodavstvu ne smatra svojim državljaninom

2) *državljanin države članice Europskoga gospodarskog prostora* (u daljnjem tekstu: EGP-a) je osoba koja ima državljanstvo jedne od država članica EGP-a

3) *državljanin treće zemlje* je osoba koja nema državljanstvo države članice EGP-a ili Švicarske Konfederacije, a ima državljanstvo treće zemlje ili je osoba bez državljanstva

4) *treća zemlja* je država koja nije država članica EGP-a niti Švicarska Konfederacija

5) *stranac* je osoba koja nema hrvatsko državljanstvo

6) *putna isprava* je strana putna isprava i putna isprava za državljanina treće zemlje

7) *strana putna isprava* je isprava koju nadležno tijelo druge države izdaje svojim državljanima ili drugim osobama za putovanje u inozemstvo

8) *putna isprava za državljanina treće zemlje* je putni list za državljanina treće zemlje, posebna putna isprava za državljanina treće zemlje, putna isprava za osobe bez državljanstva, putna isprava za azilanta izdana sukladno propisu kojim se uređuje izdavanje isprava azilantima i isprave koje se izdaju na temelju međunarodnih ugovora

9) *biometrijska dozvola boravka* je isprava koju državljaninu treće zemlje na odobrenom privremenom boravku, dugotrajnom boravištu ili stalnom boravku izdaje Ministarstvo unutarnjih poslova (u daljnjem tekstu: Ministarstvo) putem policijske uprave odnosno policijske postaje, a koja mu omogućuje ulazak u Republiku Hrvatsku i boravak u Republici Hrvatskoj sukladno navedenoj svrsi

10) *poslodavac* je pravna ili fizička osoba koja je s državljaninom treće zemlje zasnovala radni odnos ili se koristi njegovim radom

11) *podizvođač* je poslodavac – pravna ili fizička osoba koja ima sklopljen ugovor o podizvođenju radova s drugom pravnom ili fizičkom osobom i koja je s državljaninom treće zemlje zasnovala radni odnos ili se koristi njegovim radom

12) *sezonski radnik* je državljanin treće zemlje koji zadržava svoje prebivalište u trećoj zemlji te zakonito i privremeno boravi u Republici Hrvatskoj kako bi obavljao posao koji ovisi o izmjeni godišnjih doba u okviru jednog ili više ugovora o radu na određeno vrijeme koje je izravno sklopio s poslodavcem s poslovnim nastanom u Republici Hrvatskoj

13) *djelatnost koja ovisi o izmjeni godišnjih doba* je djelatnost koja je vezana uz određeno doba godine određenim ponavljajućim događajem ili nizom događaja koji su povezani sa sezonskim uvjetima, tijekom kojih razina potrebne radne snage znatno nadilazi razinu radne snage potrebne za uobičajeno tekuće poslovanje, a djelatnosti u kojima je dozvoljeno zapošljavanje sezonskih radnika su poljoprivreda i šumarstvo te turizam i ugostiteljstvo

14) *premještaj unutar društva* je privremeno upućivanje radi profesionalnih potreba ili radi osposobljavanja državljanina treće zemlje iz trgovačkog društva s poslovnim nastanom izvan EGP-a s kojim državljanin treće zemlje ima sklopljen ugovor o radu u subjektu s poslovnim nastanom u Republici Hrvatskoj koji pripada istom trgovačkom društvu ili skupini trgovačkih društava te, kada je to primjenjivo, mobilnost između subjekata s poslovnim nastanom u državi članici EGP-a

15) *povezana društva* su dva ili više trgovačkih društava povezanih na sljedeće načine:

– trgovačko društvo u odnosu na drugo trgovačko društvo, izravno ili neizravno, drži većinu upisanog kapitala

– trgovačko društvo kontrolira većinu glasova drugog trgovačkog društva koji su povezani s kapitalom tog trgovačkog društva izdanog u dionicama

– trgovačko društvo ima pravo imenovati više od polovice članova upravnog, rukovodećeg ili nadzornog tijela drugog trgovačkog društva ili se trgovačka društva nalaze pod jedinstvenom upravom matičnog društva

16) *kvalifikacija razine visokog obrazovanja* je kvalifikacija koja se stječe završetkom studijskih programa na visokom učilištu

17) *visokokvalificirani radnik* je državljanin treće zemlje koji je u Republici Hrvatskoj zaposlen sukladno posebnim propisima kojima se uređuju radnopravni odnosi u Republici Hrvatskoj, za taj rad je plaćen i ima potrebnu, odnosno odgovarajuću i posebnu stručnost koja se stječe završetkom studijskih programa na visokom učilištu

18) *EU plava karta* je dozvola za boravak i rad koja ovlašćuje visokokvalificiranog nositelja na privremeni boravak i rad u Republici Hrvatskoj, a u biometrijsku dozvolu boravka unijet će se napomena »EU plava karta«

19) *dugotrajno boravište* je zakoniti boravak koji državljanin treće zemlje stječe ako do dana podnošenja zahtjeva u Republici Hrvatskoj ima neprekidno pet godina odobren privremeni boravak, azil ili supsidijarnu zaštitu te ispunjava ostale uvjete propisane ovim Zakonom

20) *stalni boravak* je zakoniti boravak koji se odobrava određenim kategorijama državljana trećih zemalja koji borave u Republici Hrvatskoj u trajanju kraćem od pet godina

21) *osoba s dugotrajnim boravištem* je državljanin treće zemlje koji je nositelj dozvole boravka koju je, na propisanom obrascu, izdala policijska uprava odnosno policijska postaja ili druga država članica EGP-a u kojem je uneseno da se radi o državljaninu treće zemlje na dugotrajnom boravištu

22) *osoba sa stalnim boravkom* je državljanin treće zemlje koji je nositelj dozvole boravka koju je, na propisanom obrascu, izdala policijska uprava odnosno policijska postaja u kojem je uneseno da se radi o državljaninu treće zemlje na stalnom boravku

23) *opasnost za javno zdravlje* je svaka zarazna bolest s epidemijskim potencijalom koja, sukladno propisima Republike Hrvatske i mjerodavnim dokumentima Svjetske zdravstvene organizacije, zahtijeva poduzimanje određenih protuepidemijskih mjera i aktivnosti u svrhu njezina sprječavanja i suzbijanja među stanovništvom Republike Hrvatske

24) *povratak* je dragovoljni odlazak ili prisilno udaljenje državljanina treće zemlje koji nezakonito boravi u Republici Hrvatskoj u treću zemlju

25) *maloljetnik bez pratnje* je državljanin treće zemlje mlađi od 18 godina koji na teritorij Republike Hrvatske dolazi bez pratnje odrasle osobe koja je odgovorna za njega, u skladu sa zakonom ili običajima, tako dugo dok se za njega zaista ne počne brinuti takva osoba, ili maloljetnik koji je ostao bez pratnje nakon ulaska na teritorij Republike Hrvatske

26) *prijevoznik* je fizička ili pravna osoba koja ima registriranu djelatnost pružanja usluga prijevoza osoba

27) *agencija za privremeno zapošljavanje* koja je registrirana prema posebnom propisu i upisana u evidenciju ministarstva nadležnog za rad je poslodavac koji zapošljava radnike radi ustupanja korisniku i koja pod uvjetima propisanim općim propisom o radu i ovim Zakonom može zasnivati radni odnos s državljaninom treće zemlje te ga ustupiti drugom poslodavcu (korisniku) na temelju ugovora o ustupanju radnika, za privremeno obavljanje poslova

28) *istraživač* je državljanin treće zemlje koji je stekao akademski stupanj doktora znanosti ili odgovarajuću kvalifikaciju razine visokog obrazovanja koja tom državljaninu treće zemlje omogućuje pristup doktorskim programima, kojega izabire istraživačka organizacija i kojemu je odobren prihvata u svrhu provođenja istraživačkih aktivnosti

29) *student* je državljanin treće zemlje koji je ostvario pravo na upis na studij i kojemu je odobren prihvata kako bi studirao u punoj nastavnoj satnici te stekao kvalifikaciju razine visokog obrazovanja, u skladu s propisom kojim se uređuje visoko obrazovanje

30) *učenik* je državljanin treće zemlje kojemu je odobren prihvata kako bi pohađao priznati program srednjoškolskog obrazovanja u kontekstu programa razmjene učenika ili obrazovnog projekta kojim upravlja obrazovna ustanova u skladu s propisom kojim se uređuje srednjoškolsko obrazovanje

31) *pripravnik* je državljanin treće zemlje koji je stekao kvalifikaciju razine visokog obrazovanja ili studira u trećoj zemlji s ciljem stjecanja kvalifikacije razine visokog obrazovanja i kojemu je odobren prihvata za sudjelovanje u programu osposobljavanja u svrhu stjecanja znanja, prakse i iskustva u profesionalnom okruženju

32) *volonter* je državljanin treće zemlje kojemu je odobren prihvata u svrhu sudjelovanja u volonterskom programu

33) *volonterski program* je program aktivnosti praktične solidarnosti koji se temelji na propisu kojim se uređuje volontiranje ili programu Unije, čiji su ciljevi od općeg interesa u neprofitne svrhe te u kojemu aktivnosti nisu plaćene, osim za naknadu troškova i/ili džeparac

34) *istraživanje* je sustavan stvaralački rad kojim se nastoji povećati znanje, uključujući znanje o čovjeku, kulturi i društvu, kao i korištenje toga znanja u svrhu pronalazjenja novih mogućnosti za primjenu

35) *istraživačka organizacija* je svaka javna ili privatna organizacija koja provodi istraživanje

36) *obrazovna ustanova* je javna ili privatna srednjoškolska ustanova koja je priznata sukladno propisu kojim se uređuje srednjoškolsko obrazovanje ili čiji su obrazovni programi priznati u skladu s propisom kojim se uređuje obrazovanje, na temelju transparentnih kriterija te koja sudjeluje u programu razmjene učenika ili obrazovnom projektu

37) *obrazovni projekt* je skup obrazovnih aktivnosti koje razvija obrazovna ustanova u suradnji sa sličnim ustanovama u trećoj zemlji s ciljem kulturne razmjene i razmjene znanja

38) *visoko učilište* je svaka vrsta visokog učilišta koje u skladu s propisom kojim se uređuje visoko obrazovanje dodjeljuje priznate kvalifikacije razine visokog obrazovanja ili druge priznate kvalifikacije na razini tercijarnog obrazovanja

39) *subjekt domaćin* je istraživačka organizacija, visoko učilište, obrazovna ustanova, organizacija odgovorna za volonterski program ili pravna ili fizička osoba kod koje dolazi pripravnik

40) *programi Unije ili multilateralni programi koji uključuju mjere mobilnosti* su programi koje financira Unija ili države članice kojima se promiče mobilnost državljana trećih zemalja u Uniji ili u državama članicama koje sudjeluju u dotičnim programima

41) *međunarodna zaštita* je zaštita koja se odobrava državljaninu treće zemlje ili osobi bez državljanstva te obuhvaća azil i supsidijarnu zaštitu sukladno propisu kojim se uređuje međunarodna zaštita

42) *pomorac* je svaka osoba koja je zaposlena, uzeta u službu ili radi u bilo kojem svojstvu na brodu u pomorskoj plovidbi ili u unutarnjoj plovidbi

43) *digitalni nomad* je državljanin treće zemlje koji je zaposlen ili obavlja poslove putem komunikacijske tehnologije za tvrtku ili vlastitu tvrtku koja nije registrirana u Republici Hrvatskoj i ne obavlja poslove ili pruža usluge poslodavcima na području Republike Hrvatske.

(2) Izrazi koji se koriste u ovome Zakonu, a imaju rodno značenje odnose se jednako na muški i ženski rod.

Viza za kratkotrajni boravak

Članak 12.

(1) Viza za kratkotrajni boravak je odobrenje za:

1. tranzit kroz područje Republike Hrvatske ili boravak na području Republike Hrvatske u najduljem trajanju od 90 dana u bilo kojem razdoblju od 180 dana
2. tranzit kroz međunarodni tranzitni prostor zračne luke.

(2) Na temelju vize za kratkotrajni boravak državljanin treće zemlje ne može raditi na području Republike Hrvatske.

(3) Vlada Republike Hrvatske (u daljnjem tekstu: Vlada), na prijedlog ministarstva nadležnog za vanjske poslove, uredbom propisuje vizni sustav Republike Hrvatske u skladu s člankom 4. Uredbe Vijeća (EU) 2018/1806 od 14. studenoga 2018. o popisu trećih zemalja čiji državljani moraju imati vizu pri prelasku vanjskih granica i zemalja čiji su državljani izuzeti od tog zahtjeva (SL L 303/39 od 28. 11. 2018.).

(4) Ministarstvo nadležno za vanjske poslove je središnje tijelo državne uprave za pitanja viza.

Vrste viza za kratkotrajni boravak

Članak 13.

Vrste viza za kratkotrajni boravak su:

1. zrakoplovno-tranzitna viza (viza A)

2. kratkotrajna viza (viza C).

Zrakoplovno-tranzitna viza (viza A)

Članak 14.

- (1) Državljanin treće zemlje koji za vrijeme međupristajanja u zračnoj luci u Republici Hrvatskoj ili na međunarodnim letovima ne napušta međunarodni tranzitni prostor, ne treba vizu.
- (2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, Vlada može odrediti da državljani određenih država te nositelji putnih isprava koje su izdala nadležna tijela tih država trebaju zrakoplovno-tranzitnu vizu, u skladu s člankom 3. stavcima 2. i 3. Uredbe (EZ) br. 810/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. kojom se uspostavlja Zakonik Zajednice o vizama (Zakonik o vizama) (SL L 243, 15. 9. 2009.).
- (3) Zrakoplovno-tranzitna viza izdaje se za jedan, dva ili više prolazaka kroz međunarodni tranzitni prostor zračne luke.
- (4) Rok valjanosti zrakoplovno-tranzitne vize obuhvaća i dodatno vrijeme od 15 dana.
- (5) Iznimno od stavka 4. ovoga članka, dodatno vrijeme neće se odobriti ako to zahtijevaju razlozi zaštite javnog poretka.
- (6) Višekratna zrakoplovno-tranzitna viza izdaje se s rokom valjanosti do šest mjeseci.

Kratkotrajna viza (viza C)

Članak 15.

- (1) Kratkotrajna viza izdaje se u svrhu tranzita kroz Republiku Hrvatsku ili u svrhu boravka na području Republike Hrvatske.
- (2) Kratkotrajna viza izdaje se za jedan, dva ili više ulazaka u Republiku Hrvatsku.
- (3) Rok valjanosti kratkotrajne vize ne može biti dulji od pet godina.
- (4) Kratkotrajna viza za višekratni ulazak izdaje se s rokom valjanosti između šest mjeseci i pet godina ako je državljaniin treće zemlje dokazao:
1. potrebu ili opravdao namjeru da često i/ili redovito putuje, osobito zbog poslovnih ili obiteljskih razloga i
 2. svoje poštenje i pouzdanost, osobito zakonitim korištenjem prethodno izdanih viza, svojom financijskom situacijom u zemlji podrijetla i stvarnom namjerom da napusti područje Republike Hrvatske prije isteka vize koju je zatražio.
- (5) U slučaju tranzita duljina odobrenog boravka odgovara vremenu potrebnom za tranzit.
- (6) Rok valjanosti kratkotrajne vize za jedan ulazak obuhvaća i dodatno vrijeme od 15 dana.
- (7) Iznimno od stavka 6. ovoga članka, dodatno vrijeme neće se odobriti ako to zahtijevaju razlozi zaštite javnog poretka Republike Hrvatske.
- (8) Izdana viza nije jamstvo da će državljaniinu treće zemlje biti odobren ulazak u Republiku Hrvatsku.

Suradnja s komercijalnim posrednikom i vanjskim pružateljem usluga

Članak 16.

- (1) Komercijalni posrednik i/ili vanjski pružatelj usluga može sudjelovati u prikupljanju zahtjeva za izdavanje vize na način propisan pravilnikom kojim se uređuje izdavanje viza koji donosi ministar nadležan za vanjske poslove.
- (2) Vanjski pružatelj usluga može prikupljati i biometrijske podatke od podnositelja zahtjeva za izdavanje vize na način propisan pravilnikom iz stavka 1. ovoga članka.

Nadležnost za izdavanje vize za kratkotrajni boravak

Članak 17.

- (1) Državljanin treće zemlje kojemu je za ulazak u Republiku Hrvatsku potrebna viza, dužan je pribaviti vizu prije ulaska u Republiku Hrvatsku.
- (2) Vizu za kratkotrajni boravak izdaje diplomatska misija odnosno konzularni ured Republike Hrvatske, a može je izdati i diplomatska misija odnosno konzularni ured druge države s kojom je Republika Hrvatska sklopila ugovor o zastupanju u izdavanju viza.
- (3) Prije izdavanja vize za kratkotrajni boravak diplomatska misija odnosno konzularni ured dužan je, u slučajevima utvrđenim podzakonskim propisima, zatražiti prethodnu suglasnost ministarstva nadležnog za vanjske poslove.
- (4) Prije davanja suglasnosti iz stavka 3. ovoga članka ministarstvo nadležno za vanjske poslove dužno je, u slučajevima utvrđenim provedbenim propisima, zatražiti mišljenja Ministarstva i Sigurnosno-obavještajne agencije koja su obvezujuća.
- (5) Iznimno od stavka 2. ovoga članka, vizu za kratkotrajni boravak može izdati policijska postaja nadležna za kontrolu prelaska državne granice, sukladno članku 26. ovoga Zakona.

Podnošenje zahtjeva za izdavanje vize za kratkotrajni boravak

Članak 18.

- (1) Državljanin treće zemlje podnosi zahtjev za izdavanje vize za kratkotrajni boravak na propisanom obrascu.
- (2) Državljanin treće zemlje upisan u putnu ispravu drugog državljanina treće zemlje koji podnosi zahtjev za izdavanje vize za kratkotrajni boravak, zahtjev podnosi na zasebnom obrascu iz stavka 1. ovoga članka.
- (3) Zahtjev za izdavanje vize za kratkotrajni boravak podnosi se najranije šest mjeseci, a za pomorce koji obavljaju svoje dužnosti najranije devet mjeseci prije početka namjeravanoga putovanja te u pravilu najkasnije 15 kalendarskih dana prije početka namjeravanoga putovanja, a iznimno, u opravdanim pojedinačnim hitnim slučajevima može se omogućiti podnošenje zahtjeva manje od 15 kalendarskih dana prije početka namjeravanoga putovanja.

(4) Uz zahtjev za izdavanje vize za kratkotrajni boravak prilažu se isprave o svrsi i uvjetima tranzita ili boravka u Republici Hrvatskoj.

(5) Od državljanina treće zemlje koji dolazi u privatni ili poslovni posjet fizičkoj ili pravnoj osobi u Republici Hrvatskoj može se zatražiti da priloži jamstveno pismo i/ili drugi dokaz da će ta fizička ili pravna osoba snositi troškove njegova boravka u Republici Hrvatskoj, uključujući i troškove smještaja i uzdržavanja te troškove napuštanja Republike Hrvatske.

(6) Postupak naplate troškova iz stavka 5. ovoga članka u nadležnosti je Ministarstva.

(7) Obrazac iz stavka 1. ovoga članka, isprave iz stavka 4. ovoga članka i jamstveno pismo te drugi dokazi iz stavka 5. ovoga članka propisuju se pravilnikom iz članka 16. stavka 1. ovoga Zakona.

Unošenje vize

Članak 19.

(1) Viza se unosi u valjanu putnu ispravu u obliku naljepnice, kako je propisano Uredbom Vijeća (EZ) br. 1683/95 od 29. svibnja 1995. o utvrđivanju jedinstvenog obrasca za vize (SL L 164, 29. 5. 1995.).

(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka ako to zahtijevaju humanitarni razlozi ili nacionalni interes Republike Hrvatske, a putna isprava se ne priznaje valjanom za prelazak državne granice i unošenje vize, viza za kratkotrajni boravak se unosi u obrazac za unošenje vize, kako je propisano Uredbom Vijeća (EZ) br. 333/2002 od 18. veljače 2002. o jedinstvenom obliku obrazaca za unošenje vize koju države članice izdaju nositeljima putnih isprava koje država članica koja sastavlja obrazac ne priznaje (SL L 53, od 23. 2. 2002).

(3) Obrazac iz stavka 2. ovoga članka izdaje diplomatska misija odnosno konzularni ured Republike Hrvatske ili policijska postaja nadležna za kontrolu prelaska državne granice.

Putno zdravstveno osiguranje

Članak 20.

(1) Državljanin treće zemlje koji podnosi zahtjev za izdavanje kratkotrajne vize za jedan ili dva ulaska dužan je dokazati da ima odgovarajuće i valjano putno zdravstveno osiguranje za pokriće troškova koji mogu nastati tijekom njegova boravka u Republici Hrvatskoj zbog:

1. hitne medicinske pomoći i/ili hitnog bolničkog liječenja ili
2. povratka u državu stalnog boravka zbog zdravstvenih razloga ili
3. prijevoza u slučaju smrti.

(2) Državljanin treće zemlje koji podnosi zahtjev za izdavanje kratkotrajne vize za višekratni ulazak dužan je dokazati da ima odgovarajuće i valjano putno zdravstveno osiguranje koje

pokriva vrijeme njegova prvog namjeravanog posjeta i potpisati izjavu o obvezi posjedovanja putnog zdravstvenog osiguranja za kasnije posjete.

(3) Iznimno od stavaka 1. i 2. ovoga članka, dokaz o putnom zdravstvenom osiguranju nisu dužni priložiti:

1. nositelji diplomatskih putovnica

2. pomorci i druge profesionalne skupine, koji već imaju putno zdravstveno osiguranje zbog svoje profesionalne djelatnosti.

Hrvatski vizni informacijski sustav

Članak 21.

(1) Zahtjevi za izdavanje vize za kratkotrajni boravak i podaci prikupljeni od državljanina treće zemlje i fizičke ili pravne osobe iz članka 18. stavka 4. ovoga Zakona pohranjuju se i obrađuju u Hrvatskom viznom informacijskom sustavu (u daljnjem tekstu: HVIS), u skladu s uredbom Vlade kojom se uređuje HVIS i propisima kojim se uređuje zaštita osobnih podataka.

(2) Ako državljanin treće zemlje odustane od zahtjeva iz stavka 1. ovoga članka prije donošenja odluke o njemu, podaci o obustavi postupka unose se u HVIS u skladu s uredbom kojom se uređuje HVIS.

(3) Podaci o izdanim, produljenim, odbijenim, poništenim i ukinutim vizama unose se u HVIS, u skladu s uredbom kojom se uređuje HVIS.

Prikupljanje biometrijskih podataka

Članak 22.

(1) Državljanin treće zemlje koji prvi put podnosi zahtjev za izdavanje kratkotrajne vize mora se osobno javiti u diplomatsku misiju odnosno konzularni ured Republike Hrvatske radi uzimanja biometrijskih podataka:

1. fotografije skenirane ili snimljene u trenutku podnošenja zahtjeva u skladu s pravilnikom kojim se uređuje izdavanje viza i

2. otisaka deset prstiju koji se uzimaju s ravno položenih prstiju i digitalno pohranjuju, u skladu s uredbom kojom se uređuje HVIS.

(2) Biometrijski podaci iz stavka 1. ovoga članka unose se u HVIS.

(3) Ako su otisci prstiju državljanina treće zemlje, iz stavka 1. ovoga članka, prvi put uneseni u HVIS prije manje od 59 mjeseci od dana novog zahtjeva, kopiraju se u sljedeći zahtjev, osim ako postoji opravdana sumnja u identitet podnositelja. Ako se u trenutku podnošenja zahtjeva ne može odmah potvrditi da su otisci prstiju uzeti u razdoblju manjem od 59 mjeseci od dana novog zahtjeva, državljanin treće zemlje može zahtijevati njihovo uzimanje.

(4) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, otisci prstiju ne uzimaju se od:

1. djece mlađe od 12 godina
2. osoba od kojih je uzimanje otisaka prstiju fizički nemoguće, a ako nije moguće uzimanje otisaka svih deset prstiju, uzima se najveći mogući broj otisaka prstiju, te je u slučaju privremene nemogućnosti državljanin treće zemlje dužan dati otiske prstiju prilikom podnošenja sljedećeg zahtjeva
3. čelnika države i članova vlade i bračnih drugova u njihovoj pratnji te članova izaslanstava ako ih je Vlada ili međunarodna organizacija pozvala u službeni posjet
4. vladara i drugih visokih članova vladarske obitelji ako ih je Vlada ili međunarodna organizacija pozvala u službeni posjet.

Dopuštenost zahtjeva za izdavanje vize za kratkotrajni boravak

Članak 23.

(1) Zahtjev za izdavanje vize za kratkotrajni boravak je dopušten ako:

1. je podnesen u roku iz članka 18. stavka 3. ovoga Zakona
2. je podnesen na obrascu iz članka 18. stavka 1. ovoga Zakona
3. je uz njega predložena putna isprava u skladu s člankom 25. stavkom 1. ovoga Zakona
4. je priložena fotografija
5. su prikupljeni biometrijski podaci
6. je uplaćena propisana upravna pristojba.

(2) Ako nisu ispunjeni uvjeti iz stavka 1. ovoga članka, zahtjev je nedopušten i državljaninu treće zemlje bez odgode se vraćaju obrazac zahtjeva i sve isprave koje je priložio, uništavaju se prikupljeni biometrijski podaci i vraća se iznos uplaćene upravne pristojbe te se zahtjev ne razmatra.

(3) Iznimno od stavka 2. ovoga članka, zahtjev koji ne ispunjava uvjete iz stavka 1. ovoga članka može se smatrati dopuštenim ako postoje humanitarni razlozi, nacionalni interes Republike Hrvatske ili zbog međunarodnih obveza Republike Hrvatske.

Rok za odlučivanje o zahtjevu za izdavanje vize za kratkotrajni boravak

Članak 24.

(1) O zahtjevu za izdavanje vize za kratkotrajni boravak koji je dopušten odlučuje se u roku od 15 dana od dana podnošenja zahtjeva.

(2) Rok iz stavka 1. ovoga članka može se produžiti do najviše 45 dana ako za to postoje opravdani razlozi.

(3) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, u opravdanim pojedinačnim hitnim slučajevima o zahtjevu se odlučuje bez odgode.

Putna isprava

Članak 25.

(1) Viza se unosi u putnu ispravu koja ispunjava sljedeće uvjete:

1. vrijedi još najmanje tri mjeseca nakon namjeravanog dana odlaska iz Republike Hrvatske ili u slučaju nekoliko posjeta, nakon posljednjeg namjeravanog dana odlaska iz Republike Hrvatske

2. sadrži najmanje dvije prazne stranice

3. izdana je u posljednjih deset godina.

(2) Iznimno od stavka 1. točke 1. ovoga članka, u opravdanim slučajevima žurnosti viza se može unijeti u putnu ispravu čiji je rok valjanosti kraći.

Izdavanje kratkotrajne vize na graničnom prijelazu

Članak 26.

Na graničnom prijelazu kratkotrajna viza može se izdati na zahtjev državljanina treće zemlje:

1. za boravak do 15 dana

2. u svrhu tranzita

3. pomorcu u svrhu tranzita.

Uvjeti izdavanja kratkotrajne vize na graničnom prijelazu

Članak 27.

Kratkotrajna viza može se izdati na graničnom prijelazu ako državljanin treće zemlje ispunjava sljedeće uvjete:

1. ima valjanu putnu ispravu ili drugu ispravu propisanu za prelazak državne granice

2. opravda svrhu i ima dostatna sredstva za uzdržavanje tijekom boravka u Republici Hrvatskoj i povratak u državu iz koje je došao ili za putovanje u treću državu

3. njegov je povratak u državu podrijetla ili boravišta ili tranzit ocijenjen sigurnim

4. nema zabranu ulaska u Republiku Hrvatsku i boravka u Republici Hrvatskoj, nije izdano upozorenje u Schengenskom informacijskom sustavu (u daljnjem tekstu: SIS) u svrhu zabrane ulaska i nije obuhvaćen međunarodnim mjerama ograničavanja ulaska koje obvezuju Republiku Hrvatsku

5. ne predstavlja prijetnju javnom poretku, nacionalnoj sigurnosti ili javnom zdravlju Republike Hrvatske.

Razlozi izdavanja kratkotrajne vize na graničnom prijelazu

Članak 28.

Viza iz članka 27. ovoga Zakona može se izdati ako državljanin treće zemlje nije bio u mogućnosti unaprijed podnijeti zahtjev za izdavanje vize u diplomatskoj misiji odnosno konzularnom uredu Republike Hrvatske te je priložio, ako je to potrebno, isprave kojima se dokazuju nepredviđeni i neodgodivi razlozi za ulazak u Republiku Hrvatsku.

Izdavanje kratkotrajne vize na graničnom prijelazu pomorcu

Članak 29.

Kratkotrajna viza u svrhu tranzita na graničnom prijelazu izdat će se na zahtjev pomorca ako:

1. je nositelj pomorske knjižice ili druge isprave koja se priznaje kao identifikacijska isprava pomorca sukladno odredbama međunarodnih ugovora
2. ispunjava uvjete iz članaka 27. i 28. ovoga Zakona te prelazi državnu granicu zbog ukrcaja, ponovnog ukrcaja ili iskrcaja s plovila na kojem radi, radit će ili je radio u svojstvu pomorca.

Odbijanje izdavanja kratkotrajne vize na graničnom prijelazu

Članak 30.

(1) Izdavanje kratkotrajne vize na graničnom prijelazu odbit će se ako nisu ispunjeni uvjeti iz članka 27. i 28. ovoga Zakona ili postoje razlozi iz članka 32. stavka 1. ovoga Zakona.

(2) Odluka o odbijanju vize dostavlja se državljaninu treće zemlje na propisanom obrascu.

(3) Protiv odluke iz stavka 2. ovoga članka državljanin treće zemlje ima pravo izjaviti žalbu putem nadležne diplomatske misije odnosno konzularnog ureda Republike Hrvatske, a o žalbi odlučuje ministarstvo nadležno za vanjske poslove.

Produljenje kratkotrajne vize

Članak 31.

- (1) Produljenu kratkotrajnu vizu na zahtjev državljanina treće zemlje izdaje Ministarstvo putem policijske uprave odnosno policijske postaje.
- (2) Prije produljenja izdane kratkotrajne vize policijska uprava odnosno policijska postaja dužna je zatražiti prethodnu suglasnost Ministarstva, koje o zahtjevu odlučuje u roku od sedam dana.
- (3) Prije davanja suglasnosti iz stavka 2. ovoga članka Ministarstvo je dužno zatražiti mišljenja ministarstva nadležnog za vanjske poslove i Sigurnosno-obavještajne agencije koja su obvezujuća.
- (4) Rok valjanosti kratkotrajne vize i/ili trajanje boravka odobrenog na temelju izdane kratkotrajne vize može se produljiti ako Ministarstvo smatra da je nositelj kratkotrajne vize dostavio dokaz o:
 1. višoj sili ili humanitarnim razlozima koji ga sprječavaju u napuštanju područja Republike Hrvatske prije isteka roka valjanosti ili trajanja boravka odobrenog vizom
 2. postojanju ozbiljnih osobnih razloga koji opravdavaju produljenje roka valjanosti ili trajanja boravka.
- (5) Zahtjev za produljenje roka valjanosti kratkotrajne vize i/ili trajanja boravka podnosi se u policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji prije isteka valjanosti kratkotrajne vize i/ili trajanja boravka odobrenog na temelju izdane kratkotrajne vize.
- (6) Do donošenja odluke o produljenju kratkotrajne vize državljanin treće zemlje može boraviti na području Republike Hrvatske.
- (7) Kratkotrajna viza produljuje se izdavanjem nove naljepnice vize.
- (8) Produljenje kratkotrajne vize odbit će se sukladno odredbi članka 32. stavka 1. ovoga Zakona.
- (9) Odluka o odbijanju produljenja kratkotrajne vize i razlozi na kojima je zasnovana dostavlja se državljaninu treće zemlje na propisanom obrascu.
- (10) Protiv odluke o odbijanju produljenja kratkotrajne vize državljanin treće zemlje ima pravo izjaviti žalbu u roku od 15 dana od dana dostave odluke putem nadležne diplomatske misije odnosno konzularnog ureda Republike Hrvatske.
- (11) O žalbi iz stavka 10. ovoga članka odlučuje ministarstvo nadležno za vanjske poslove.
- (12) Žalba ne odgađa izvršenje odluke iz stavka 9. ovoga članka.

(13) Podaci o produljenoj kratkotrajnoj vizi i/ili trajanju boravka, o odbijenom zahtjevu za produljenje kratkotrajne vize i/ili trajanja boravka te o odustanku stranke od zahtjeva za produljenje (obustavi postupka) unose se u HVIS u skladu s uredbom kojom se uređuje HVIS.

Odbijanje zahtjeva za izdavanje zrakoplovno-tranzitne i kratkotrajne vize

Članak 32.

(1) Zahtjev za izdavanje zrakoplovno-tranzitne vize i kratkotrajne vize odbit će se:

1. ako državljanin treće zemlje:

- predoči oštećenu, krivotvorenu ili tuđu putnu ispravu
- ne opravda svrhu i uvjete namjeravanoga boravka
- ne opravda svrhu i uvjete namjeravanoga zrakoplovnoga tranzita
- ne posjeduje dostatna sredstva za uzdržavanje za vrijeme namjeravanog boravka u Republici Hrvatskoj, za povratak u državu njegova podrijetla ili boravišta, ili za tranzit u treću državu koja ga prihvaća, ili nije u mogućnosti zakonito pribaviti ta sredstva
- je već boravio 90 dana tijekom tekućeg razdoblja od 180 dana u Republici Hrvatskoj na osnovi izdane kratkotrajne vize
- ima zabranu ulaska u Republiku Hrvatsku i boravka u Republici Hrvatskoj, izdano upozorenje u SIS-u u svrhu zabrane ulaska ili je obuhvaćen međunarodnim mjerama ograničavanja ulaska koje obvezuju Republiku Hrvatsku
- predstavlja prijetnju javnom poretku, nacionalnoj sigurnosti ili javnom zdravlju Republike Hrvatske
- ne dokaže da ima odgovarajuće i valjano putno zdravstveno osiguranje, ako je potrebno ili

2. ako postoji opravdana sumnja u vjerodostojnost priloženih isprava i njihova sadržaja, istinitost izjava državljanina treće zemlje ili u njegovu namjeru da će napustiti područje Republike Hrvatske prije isteka roka važenja zatražene vize.

(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, viza za kratkotrajni boravak može se izdati ako to zahtijevaju humanitarni razlozi, nacionalni interes ili međunarodne obveze Republike Hrvatske.

(3) Odluka o odbijanju zahtjeva za izdavanje vize za kratkotrajni boravak i razlozi na kojima je zasnovana dostavlja se državljaninu treće zemlje na propisanom obrascu.

(4) Protiv odluke iz stavka 3. ovoga članka državljanin treće zemlje ima pravo izjaviti žalbu u roku od 15 dana od dana dostave odluke, putem nadležne diplomatske misije odnosno konzularnog ureda Republike Hrvatske.

(5) O žalbi iz stavka 4. ovoga članka odlučuje ministarstvo nadležno za vanjske poslove.

(6) Žalba ne odgađa izvršenje odluke iz stavka 3. ovoga članka.

Ispunjavanje naljepnice vize

Članak 33.

(1) Svi unosi na naljepnicu vize se tiskaju te se ne smiju unositi ručne ispravke u otisnutu naljepnicu vize.

(2) Naljepnica vize može se popunjavati ručno samo u slučaju tehničkih teškoća zbog više sile, a ručno ispunjena naljepnica vize ne smije se mijenjati.

Poništenje i ukidanje vize za kratkotrajni boravak

Članak 34.

(1) Viza za kratkotrajni boravak će se poništiti ako se naknadno utvrdi da nisu bili ispunjeni uvjeti za njezino izdavanje ili ako postoje ozbiljni razlozi za sumnju da je ishođena na prijevaran način.

(2) Viza za kratkotrajni boravak će se ukinuti ako se utvrdi da više nisu ispunjeni uvjeti za njezino izdavanje.

(3) Vizu za kratkotrajni boravak može poništiti ili ukinuti diplomatska misija odnosno konzularni ured Republike Hrvatske na temelju odluke Ministarstva donesene putem policijske uprave odnosno policijske postaje.

(4) Odluka o poništenju ili ukidanju vize za kratkotrajni boravak i razlozi na kojima je zasnovana dostavlja se državljaninu treće zemlje na propisanom obrascu.

(5) Protiv odluke iz stavka 4. ovoga članka državljanin treće zemlje ima pravo izjaviti žalbu u roku od 15 dana od dana dostave odluke putem nadležne diplomatske misije odnosno konzularnog ureda Republike Hrvatske.

(6) O žalbi iz stavka 5. ovoga članka odlučuje ministarstvo nadležno za vanjske poslove.

(7) Žalba ne odgađa izvršenje odluke iz stavka 4. ovoga članka.

(8) Viza za kratkotrajni boravak može se ukinuti i na zahtjev državljanina treće zemlje kojemu je viza izdana, u kojem slučaju žalba nije dopuštena.

Dugotrajna viza (viza D)

Članak 35.

(1) Dugotrajna viza je odobrenje za boravak na području Republike Hrvatske do 30 dana ako je državljaninu treće zemlje odobren privremeni boravak u svrhe iz članka 57. ovoga Zakona

odnosno izdana dozvola za boravak i rad i ako mu je za ulazak u Republiku Hrvatsku potrebna kratkotrajna viza.

- (2) Dugotrajna viza izdaje se državljaninu treće zemlje za jedan ili više ulazaka.
- (3) Rok valjanosti dugotrajne vize ne može biti dulji od šest mjeseci.
- (4) Početak valjanosti dugotrajne vize ne može biti raniji od početka roka valjanosti odobrenog privremenog boravka odnosno izdane dozvole za boravak i rad u Republici Hrvatskoj.
- (5) Dugotrajna viza unosi se u valjanu putnu ispravu u obliku naljepnice, kako je propisano Uredbom Vijeća (EZ) br. 1683/95 od 29. svibnja 1995. o utvrđivanju jedinstvenog obrasca za vize (SL L 164, 29. 5. 1995.), a u rubriku »Vrsta vize« upisuje se slovo »D«.
- (6) Državljanin treće zemlje iz stavka 1. ovoga članka dužan je pribaviti dugotrajnu vizu prije ulaska u Republiku Hrvatsku.

Podnošenje zahtjeva za izdavanje dugotrajne vize
Članak 37.

- (1) Državljanin treće zemlje podnosi zahtjev za izdavanje dugotrajne vize na propisanom obrascu.
- (2) Državljanin treće zemlje dužan je osobno podnijeti zahtjev za izdavanje dugotrajne vize u diplomatskoj misiji odnosno konzularnom uredu Republike Hrvatske radi uzimanja biometrijskih podataka u skladu s člankom 22. ovoga Zakona.
- (3) Zahtjev za izdavanje dugotrajne vize podnosi se najranije dva mjeseca prije, a najkasnije dva mjeseca nakon početka valjanosti privremenoga boravka odnosno izdane dozvole za boravak i rad u Republici Hrvatskoj.
- (4) Nadležna policijska uprava odnosno policijska postaja dužna je po odobrenju privremenog boravka odnosno izdavanja dozvole za boravak i rad obavijest o tome dostaviti diplomatskoj misiji odnosno konzularnom uredu, u kojem će državljanin treće zemlje podnijeti zahtjev za izdavanje dugotrajne vize.
- (5) Obrazac iz stavka 1. ovoga članka propisuje se pravilnikom iz članka 16. stavka 1. ovoga Zakona.

Izdavanje dugotrajne vize
Članak 40.

- (1) Dugotrajna viza može se izdati ako državljanin treće zemlje:
 - 1. ima odobrenje privremenog boravka odnosno izdanu dozvolu za boravak i rad u Republici Hrvatskoj
 - 2. ima odgovarajuće putno zdravstveno osiguranje

3. nema zabranu ulaska u Republiku Hrvatsku i boravka u Republici Hrvatskoj ili izdano upozorenje u SIS-u u svrhu zabrane ulaska

4. ne predstavlja opasnost za javni poredak, nacionalnu sigurnost ili javno zdravlje.

(2) Državljanin treće zemlje kojem je izdana dugotrajna viza dužan je u roku od 30 dana od početka valjanosti vize obratiti se nadležnoj policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji radi prijave boravišta i izrade biometrijske dozvole boravka.

Odbijanje zahtjeva za izdavanje dugotrajne vize

Članak 41.

(1) Diplomatska misija odnosno konzularni ured Republike Hrvatske odbit će zahtjev za izdavanje dugotrajne vize ako:

- nisu ispunjeni uvjeti iz članka 40. ovoga Zakona
- je priložena dokumentacija prijevarno stečena ili krivotvorena.

(2) Odluka o odbijanju zahtjeva za izdavanje dugotrajne vize i razlozi na kojima je odluka zasnovana dostavljaju se državljaninu treće zemlje na obrascu propisanom pravilnikom kojim se uređuje izdavanje viza.

Nezakoniti ulazak državljanina treće zemlje u Republiku Hrvatsku

Članak 45.

Nezakonitim ulaskom u Republiku Hrvatsku smatra se ako državljanin treće zemlje:

1. prijeđe državnu granicu izvan mjesta ili vremena određenog za prelazak državne granice
2. izbjegne graničnu kontrolu
3. uđe prije isteka zabrane ulaska u Republiku Hrvatsku i boravka u Republici Hrvatskoj odnosno u EGP-u
4. uđe na temelju tuđe ili krivotvorene putne ili druge isprave koja služi za prelazak državne granice odnosno vize ili odobrenja boravka.

Odobrenje ulaska državljaninu treće zemlje u Republiku Hrvatsku

Članak 47.

Državljaninu treće zemlje koji ispunjava uvjete za ulazak propisane Zakonikom o schengenskim granicama i Uredbom EU 2018/1240 odobrit će se ulazak u Republiku Hrvatsku.

Odbijanje ulaska državljanina treće zemlje u Republiku Hrvatsku

Članak 50.

- (1) Državljaninu treće zemlje koji ne ispunjava uvjete za ulazak propisane Zakonikom o schengenskim granicama odbit će se ulazak u Republiku Hrvatsku o čemu Ministarstvo, putem policijske postaje nadležne za kontrolu prelaska državne granice, donosi rješenje.
- (2) Rješenje iz stavka 1. ovoga članka donosi se bez saslušanja državljanina treće zemlje, osim ako se radi o maloljetniku bez pratnje.
- (3) Protiv rješenja iz stavka 1. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.
- (4) Ako odlazak državljanina treće zemlje iz stavka 1. ovoga članka s graničnog prijelaza u treću zemlju nije moguć ni nakon osam dana od dana dolaska na granični prijelaz, primijenit će se mjere za osiguranje povratka.
- (5) Ministar pravilnikom propisuje način postupanja prema državljanima trećih zemalja te izgled i sadržaj obrasca rješenja o odbijanju ulaska i tehničkim uvjetima za boravak na graničnom prijelazu.

Obveze prijevoznika

Članak 52.

(1) Prijevoznik može dovesti državljanina treće zemlje na granični prijelaz ili u Republiku Hrvatsku ako državljanin treće zemlje ima valjanu putnu ispravu ili drugu ispravu koja služi za prelazak državne granice, valjanu vizu, ako mu je potrebna ili odobrenje boravka.

(2) Ako je državljaninu treće zemlje odbijen ulazak, prijevoznik iz stavka 1. ovoga članka koji ga je dovezao dužan ga je bez odgađanja i na svoj trošak odvesti s graničnog prijelaza ili iz Republike Hrvatske, a ako to nije moguće, prijevoznik je dužan na vlastiti trošak pronaći drugi način prijevoza ili ako drugi način prijevoza nije odmah moguć, preuzeti troškove koji nastanu prilikom boravka i povratka državljanina treće zemlje.

(3) Odredba stavka 1. ovoga članka odnosi se i na prijevoznika koji je dovezao državljanina treće zemlje u tranzitu:

1. ako ga je prijevoznik, koji ga je trebao prevesti u državu odredišta, odbio prevesti ili
2. ako mu je zabranjen ulazak u državu odredišta.

(4) Odredbe ovoga članka odnose se i na zapovjednika plovila za sport i razonodu.

Zabrana pomaganja državljaninu treće zemlje u nezakonitom prelasku, tranzitu i boravku

Članak 53.

(1) Zabranjeno je pomaganje i pokušaj pomaganja državljaninu treće zemlje u nezakonitom prelasku državne granice, u tranzitu preko državnog područja ako je državljanin treće zemlje nezakonito ušao u Republiku Hrvatsku te u nezakonitom boravku.

(2) Ne smatra se pomaganjem u smislu stavka 1. ovoga članka:

- pomaganje iz članaka 197. i 198. ovoga Zakona
- pomaganje u nezakonitom prelasku državne granice radi spašavanja života, sprječavanja ozljeđivanja, pružanja hitne medicinske pomoći i pružanja humanitarne pomoći sukladno zakonima kojima se uređuje humanitarna pomoć i zračni promet, uredbi kojom se propisuju uvjeti i način obavljanja potrage i spašavanja zrakoplova te međunarodnim konvencijama o traganju i spašavanju na moru i o međunarodnom civilnom zrakoplovstvu
- pomaganje u nezakonitom boravku zbog humanitarnih razloga i bez namjere sprječavanja ili odgađanja poduzimanja mjera za osiguranje povratka.

Ulazak i boravak državljanina treće zemlje s dozvolom izdanom u drugoj državi članici

EGP-a

Članak 77.

(1) Student i istraživač koji imaju valjanu dozvolu koju je izdala država članica EGP-a koja ne primjenjuje u potpunosti schengensku pravnu stečevinu, kada uđu u Republiku Hrvatsku u okviru mobilnosti, dužni su policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji dostaviti važeće odobrenje boravka iz druge države članice EGP-a, kao i dokaz da student provodi dio studija u Republici Hrvatskoj u okviru programa Unije ili multilateralnog programa koji uključuje mjere mobilnosti ili sporazuma između dvaju ili više visokih učilišta, a istraživač će dostaviti ugovor o gostovanju u kojem su navedene pojedinosti o mobilnosti istraživača ili, ako te pojedinosti o mobilnosti nisu navedene u ugovoru o gostovanju, pismo istraživačke organizacije iz druge države članice EGP-a u kojem se navodi trajanje mobilnosti i lokacija istraživačke organizacije u Republici Hrvatskoj.

(2) U slučaju članova obitelji istraživača policijska uprava odnosno policijska postaja će kao dokaz o mobilnosti zatražiti valjano odobrenje boravka koje je izdala druga država članica EGP-a i dokaz da su u pratnji istraživača.

(3) Istraživač i student koji imaju dozvolu boravka izdanu u drugoj državi članici EGP-a, a u Republici Hrvatskoj borave u okviru mobilnosti, dužni su obavijestiti policijsku upravu odnosno policijsku postaju o prestanku postojanja uvjeta pod kojima je mobilnost dopuštena u roku od osam dana od nastupa tih okolnosti.

(4) Državljanina treće zemlje iz stavka 1. ovoga članka prilikom prelaska granice provjerava se u SIS-u, a ulazak će se odbiti ili uložiti prigovor na mobilnost državljanina treće zemlje za kojeg je u SIS-u izdano upozorenje za potrebe odbijanja ulaska.

Izdavanje dozvole za boravak i rad za ključno osoblje i državljane trećih zemalja koji se samozapošljavaju

Članak 113.

(1) Državljaninu treće zemlje iz članka 110. točke 2. ovoga Zakona može se izdati dozvola za boravak i rad ako su ispunjeni uvjeti iz članka 111. ovoga Zakona i dokaže da:

1. vrijednost temeljnog kapitala trgovačkog društva odnosno imovina komanditnog ili javnog trgovačkog društva prelazi iznos od 200.000,00 kuna
2. su u trgovačkom društvu, podružnici ili predstavništvu stranog trgovačkog društva zaposlena na neodređeno i puno radno vrijeme najmanje tri hrvatska državljana na poslovima različitim od poslova prokurista, člana uprave ili nadzornog odbora, a čija brutoplaća iznosi najmanje

visinu prosječne bruto isplaćene plaće u Republici Hrvatskoj u protekloj godini prema službeno objavljenom podatku tijela državne uprave nadležnog za statistiku

3. njegova brutoplaća iznosi najmanje 1,5 prosječne bruto isplaćene plaće u Republici Hrvatskoj u protekloj godini prema službeno objavljenom podatku tijela državne uprave nadležnog za statistiku.

(2) Ako više državljana trećih zemalja iz stavka 1. ovoga članka obavlja ključne poslove za istog poslodavca, dozvola za boravak i rad može se izdati ako:

1. vrijednost temeljnog kapitala trgovačkog društva odnosno imovina komanditnog ili javnog trgovačkog društva prelazi iznos od 200.000,00 kuna

2. je na svakog zaposlenog državljanina treće zemlje zaposleno najmanje tri hrvatska državljana na neodređeno i puno radno vrijeme na poslovima različitim od poslova prokurista, člana uprave ili nadzornog odbora, a čija brutoplaća iznosi najmanje visinu prosječne bruto isplaćene plaće u Republici Hrvatskoj u protekloj godini prema službeno objavljenom podatku tijela državne uprave nadležnog za statistiku

3. njihova brutoplaća iznosi najmanje 1,5 prosječne bruto isplaćene plaće u Republici Hrvatskoj u protekloj godini prema službeno objavljenom podatku tijela državne uprave nadležnog za statistiku.

(3) Državljaninu treće zemlje koji se samozapošljava u trgovačkom društvu ili obrtu u kojem je jedini vlasnik iz članka 110. točke 3. ovoga Zakona, dozvola za boravak i rad može se izdati ako ispunjava uvjete iz članka 111. ovoga Zakona i ako:

1. je u osnivanje trgovačkog društva ili obrta uložio najmanje 200.000,00 kuna

2. su na neodređeno i puno radno vrijeme zaposlena najmanje tri hrvatska državljana, a čija brutoplaća iznosi najmanje visinu prosječne bruto isplaćene plaće u Republici Hrvatskoj u protekloj godini prema službeno objavljenom podatku tijela državne uprave nadležnog za statistiku

3. njegova mjesečna brutoplaća iznosi najmanje 1,5 prosječne mjesečne bruto isplaćene plaće u Republici Hrvatskoj prema posljednjem službeno objavljenom podatku tijela državne uprave nadležnog za statistiku, dok državljanin treće zemlje koji se samozapošljava u vlastitom obrtu mora dokazati da iznos ostvaren dohotkom od samostalne djelatnosti iznosi najmanje 1,5 prosječne mjesečne neto isplaćene plaće u Republici Hrvatskoj prema posljednjem službeno objavljenom podatku tijela državne uprave nadležnog za statistiku.

(4) Državljanin treće zemlje koji je upisan kao osoba ovlaštena za zastupanje trgovačkog društva, podružnice ili predstavništva dužan je regulirati dozvolu za boravak i rad sukladno stavcima 1. i 2. ovoga članka, te mu se za isto trgovačko društvo, podružnicu ili predstavništvo ne može izdati dozvola za boravak i rad sukladno članku 97. ovoga Zakona.

(5) Državljanin treće zemlje koji je upisan kao osnivač trgovačkog društva ili u kojem ima vlasnički udio najmanje 51 % ili u obrtu u kojem ima vlasnički udio najmanje 51 %, dužan je regulirati dozvolu za boravak i rad sukladno stavku 3. ovoga članka, te mu se za isto trgovačko društvo ili obrt ne može izdati dozvola za boravak i rad sukladno članku 97. ovoga Zakona.

Ulazak državljanina treće zemlje s dozvolom izdanom u drugoj državi članici EGP-a

Članak 124.

(1) Državljanin treće zemlje koji ima valjanu dozvolu izdanu u svrhu premještaja unutar društva, koju je izdala država članica EGP-a

koja ne primjenjuje u potpunosti schengensku pravnu stečevinu, kada uđe u Republiku Hrvatsku za potrebe premještaja unutar društva dužan je policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji dostaviti potvrdu trgovačkog društva, podružnice ili predstavništva iz druge države

EGP-a u kojoj su navedeni podaci o trajanju mobilnosti te lokacija subjekta ili subjekata u Republici Hrvatskoj.

(2) Državljanina treće zemlje iz stavka 1. ovoga članka prilikom prelaska granice provjerava se u SIS-u, a ulazak će se odbiti ili uložiti prigovor na mobilnost državljanina treće zemlje za kojeg je u SIS-u izdano upozorenje za potrebe odbijanja ulaska.

Vrste mjera za osiguranje povratka i način primjene

Članak 181.

(1) U smislu ovoga Zakona, mjerama za osiguranje povratka smatraju se:

- ograničenje slobode kretanja, u smislu članaka 211. i 212. ovoga Zakona
- rok za dragovoljni odlazak, u smislu članka 184. ovoga Zakona
- zabrana ulaska i boravka, u smislu članka 192. ovoga Zakona
- obveze državljanina treće zemlje u postupku povratka, u smislu članka 213. stavka 1. ovoga Zakona
- prisilno udaljenje, u smislu članka 203. ovoga Zakona
- druge mjere propisane ovim Zakonom kojima je svrha odlazak državljanina treće zemlje u treću zemlju.

(2) Mjere za osiguranje povratka ne primjenjuju se prema državljanima trećih zemalja koji imaju pravo na slobodu kretanja u skladu s pravom Europske unije.

(3) Odredbe ovoga Zakona o mjerama za osiguranje povratka ne primjenjuju se na državljane treće zemlje koji su zatečeni na granici s trećom zemljom prilikom ili neposredno nakon nezakonitog ulaska, državljane treće zemlje kojima treba odbiti ulazak na graničnom prijelazu, državljane treće zemlje koje treba izručiti na temelju međunarodnog ugovora, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano.

(4) Državljanima trećih zemalja iz stavka 3. ovoga članka ne može se isključiti od primjene odredbi ovoga Zakona o privremenoj odgodi prisilnog udaljenja, pravu na zdravstvenu zaštitu sukladno propisu kojim se uređuje zdravstvena zaštita stranaca, zaštiti ranjivih osoba, ograničenju slobode kretanja i zabrani prisilnog udaljenja.

(5) Za primjenu mjera za osiguranje povratka nadležno je Ministarstvo.

(6) Pravilnikom iz članka 50. stavka 5. ovoga Zakona ministar propisuje način primjene mjera za osiguranje povratka, izgled i sadržaj europske putne isprave za vraćanje državljanina trećih zemalja koji nezakonito borave te način postupanja prema državljanima trećih zemalja koji su zatečeni na granici s trećom zemljom prilikom ili neposredno nakon nezakonitog ulaska iz stavka 3. ovoga članka.

Donošenje rješenja o povratku

Članak 186.

(1) Ministarstvo, putem nadležne policijske uprave odnosno policijske postaje, donosi rješenje o povratku.

(2) Ako državljaninu treće zemlje, kojem se donosi rješenje o protjerivanju ili rješenje o ukidanju zakonitog boravka Ministarstva u sjedištu ili Ministarstva putem nadležne policijske uprave odnosno postaje, treba odrediti rok za dragovoljni odlazak, o dragovoljnom odlasku iz članka 184. stavka 2. ovoga Zakona će se odlučiti rješenjem o protjerivanju ili rješenjem Ministarstva u sjedištu ili Ministarstva putem nadležne policijske uprave odnosno postaje kojim državljaninu treće zemlje prestaje zakoniti boravak.

(3) Rješenje o povratku državljaninu treće zemlje koji nezakonito boravi ili nezakonito prijeđe ili pokuša prijeći državnu granicu može se donijeti i bez provođenja prekršajnog postupka.

(4) Ako je državljanin treće zemlje nezakonito ušao u Republiku Hrvatsku, rješenje o povratku može se donijeti na obrascu.

(5) Odredba stavka 4. ovoga članka ne odnosi se na državljanina treće zemlje koji je zatečen na granici s trećom zemljom prilikom ili neposredno nakon nezakonitog ulaska iz članka 181. stavka 3. ovoga Zakona.

(6) Pravilnikom iz članka 50. stavka 5. ovoga Zakona ministar propisuje izgled i sadržaj obrasca rješenja o povratku.

Protjerivanje zbog nezakonitog boravka
Članak 190.

(1) Državljanina treće zemlje će se protjerati ako:

- nije napustio EGP odnosno Republiku Hrvatsku u roku koji je određen rješenjem
- je došao u EGP odnosno Republiku Hrvatsku prije isteka zabrane ulaska i boravka
- se ne donosi rješenje o povratku sukladno članku 185. stavku 1. ovoga Zakona.

(2) Državljanina treće zemlje može se protjerati zbog nezakonitog boravka i nezakonitog prelaska ili pokušaja prelaska državne granice, različitih od razloga iz stavka 1. ovoga članka.

Zaštita od protjerivanja
Članak 191.

(1) Prilikom donošenja rješenja o protjerivanju, osim okolnosti iz članka 182. ovoga Zakona, uzet će se u obzir duljina boravka, starosna dob, zdravstveno stanje, obiteljske i gospodarske prilike, socijalna i kulturalna integracija u Republici Hrvatskoj i veze državljanina treće zemlje s državom podrijetla.

(2) Rješenje o protjerivanju državljanina treće zemlje na dugotrajnom boravištu, stalnom boravku u Republici Hrvatskoj, privremenom boravku u Republici Hrvatskoj neprekidno deset godina ili na privremenom boravku u Republici Hrvatskoj koji tri godine zakonito boravi u Republici Hrvatskoj i u braku je s hrvatskim državljaninom ili državljaninom treće zemlje na dugotrajnom boravištu ili stalnom boravku, može se donijeti samo ako postoji jedan od razloga iz članka 189. stavka 2. ovoga Zakona.

(3) Rješenje o protjerivanju ne može se donijeti tijekom odlučivanja o sudjelovanju u programu pomoći i zaštite iz članka 81. stavaka 1. i 2. ovoga Zakona.

(4) Državljaninu treće zemlje kojemu je prestao privremeni boravak, a koji mu je odobren kao žrtvi trgovanja ljudima ili je državljanin treće zemlje bio potpomognut u nezakonitom prelasku državne granice i nezakonitom boravku, rješenje o protjerivanju može se donijeti samo ako državljanin treće zemlje nije napustio EGP u roku za dragovoljni odlazak koji je određen rješenjem o povratku.

(5) Rješenje o protjerivanju državljanina treće zemlje na dugotrajnom boravištu ne smije se temeljiti na gospodarskim razlozima.

Donošenje rješenja o protjerivanju
Članak 193.

(1) Rješenje o protjerivanju donosi Ministarstvo u sjedištu ili Ministarstvo putem policijske uprave odnosno policijske postaje, protiv kojeg nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

(2) Državljaninu treće zemlje koji nezakonito boravi ili nezakonito prijeđe ili pokuša prijeći državnu granicu rješenje o protjerivanju može se donijeti i bez provođenja prekršajnog postupka.

(3) Ako se rješenjem o protjerivanju ne određuje rok za dragovoljni odlazak sukladno članku 185. stavku 1. ovoga Zakona, rješenjem o protjerivanju odredit će se prisilno udaljenje i država u koju će se državljanina treće zemlje prisilno udaljiti.

(4) Ako je državljanin treće zemlje nezakonito ušao u Republiku Hrvatsku, rješenje o protjerivanju može se donijeti na obrascu.

(5) Odredba stavka 4. ovoga članka ne odnosi se na državljanina treće zemlje iz članka 181. stavka 3. podstavka 1. ovoga Zakona.

(6) Pravilnikom iz članka 50. stavka 5. ovoga Zakona ministar propisuje izgled i sadržaj obrasca rješenja o protjerivanju.

(7) Ako se uz rješenje o protjerivanju donosi i rješenje o smještaju u prihvatni centar za strance, za odlučivanje o rješenju o protjerivanju nadležan je upravni sud koji je nadležan za područje na kojem se nalazi centar.

Prisilno udaljenje

Članak 203.

(1) Prisilno udaljenje je odlazak državljanina treće zemlje iz Republike Hrvatske pod pratnjom policije, bez obzira na privolu državljanina treće zemlje.

(2) Državljanina treće zemlje prisilno će se udaljiti iz EGP-a ako:

1. nije napustio EGP odnosno Republiku Hrvatsku u roku koji mu je određen rješenjem

2. se ne donosi rješenje o povratku sukladno članku 185. stavku 1. Zakona.

(3) Na temelju stavka 2. ovoga članka državljanina treće zemlje može se prisilno udaljiti u sljedeću treću zemlju:

- državu njegova podrijetla
- državu iz koje je došao u Republiku Hrvatsku ili
- uz njegov pristanak, u drugu treću zemlju.

(4) Državljanina treće zemlje prisilno će se udaljiti u državu članicu EGP-a ako su ispunjeni uvjeti za vraćanje na temelju readmisijskog ugovora koji je bio na snazi 13. 1. 2009. ili ako su ispunjeni uvjeti za transfer u dublinskom postupku.

(5) Državljanina treće zemlje iz članka 199. ovoga Zakona koji nije napustio Republiku Hrvatsku može se prisilno udaljiti u državu članicu EGP-a u skladu sa stavkom 4. ovoga članka ako je to za njega povoljnije od prisilnog udaljenja u treću zemlju.

(6) Ako je određen rok za dragovoljni odlazak, državljanina treće zemlje ne može se prisilno udaljiti prije isteka roka za dragovoljni odlazak, osim ako se utvrdi da je u vrijeme izvršnosti rješenja o povratku postojao rizik od izbjegavanja iz članka 214. ovoga Zakona ili se rizik od izbjegavanja pojavio nakon donošenja rješenja o povratku.

(7) Državljanina treće zemlje iz članka 200. ovoga Zakona koji nije napustio Republiku Hrvatsku prisilno će se udaljiti u državu članicu EGP-a u kojoj mu je odobrena međunarodna zaštita, a državljanina treće zemlje kojem je prestao stalni boravak ili dugotrajno boravište u Republici Hrvatskoj jer predstavlja opasnost za nacionalnu sigurnost ili je pravomoćno osuđen za kazneno djelo za koje je propisana kazna zatvora od najmanje pet godina te predstavlja opasnost za javni poredak, a odobrena mu je međunarodna zaštita u državi članici EGP-a, može se prisilno udaljiti i u drugu državu ako se time ne krši načelo iz članka 207. ovoga Zakona.

(8) O prisilnom udaljenju iz stavaka 6. i 7. ovoga članka Ministarstvo donosi rješenje protiv kojeg nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

(9) U vezi s prisilnim udaljenjima Ministarstvo može pribavljati putne isprave i putne karte, obavljati financijske isplate i druga materijalna davanja, sklapati sporazume s drugim državnim tijelima, međunarodnim organizacijama i organizacijama civilnog društva.

(10) Državljanina treće zemlje koji je zatečen na granici s trećom zemljom prilikom ili neposredno nakon nezakonitog ulaska iz članka 181. stavka 3. ovoga Zakona vraća se u zemlju iz koje je došao u Republiku Hrvatsku.

(11) Državljanin treće zemlje ne smije silom ili prijevarom onemogućiti prepratu u državu u koju ga se prisilno udaljava.

Ograničenje slobode kretanja

Članak 211.

(1) Državljanina treće zemlje može se uhititi i zadržati najdulje 48 sati ako je potrebno utvrditi njegov identitet ili je potrebno utvrditi okolnosti nezakonitog prelaska državne granice ili nezakonitog boravka, a postoji opasnost da će državljanin treće zemlje pobjeći.

(2) Ako se identitet ili okolnosti nezakonitog prelaska državne granice ili nezakonitog boravka ne mogu utvrditi u roku iz stavka 1. ovoga članka, a ograničavanje slobode kretanja državljaninu treće zemlje smještajem u prihvatni centar za strance zbog prostorne udaljenosti ne bi bilo svrhovito, državljanina treće zemlje može se zadržati još najdulje 24 sata ako se opravdano očekuje da će se identitet ili okolnosti nezakonitog prelaska državne granice ili nezakonitog boravka moći utvrditi u tom roku.

(3) Prilikom uhićenja državljanina treće zemlje će se obavijestiti o razlozima uhićenja, da može odrediti opunomoćenika za zastupanje, da može obavijestiti člana obitelji ili drugu osobu te da može zatražiti da se o uhićenju obavijesti diplomatska misija odnosno konzularni ured države čiji je državljanin ako nije drukčije određeno međunarodnim ugovorom.

(4) Vrijeme zadržavanja državljanina treće zemlje iz stavaka 1. i 2. ovoga članka računa se od vremena njegova uhićenja sukladno stavcima 1. i 3. ovoga članka.

(5) O zadržavanju maloljetnog državljanina treće zemlje bez pratnje obavijestit će se centar za socijalnu skrb, i diplomatska misija odnosno konzularni ured države čiji je državljanin.

(6) Državljanina treće zemlje će se bez odgode pustiti na slobodu kada prestanu razlozi za uhićenje i zadržavanje, a najkasnije do isteka roka iz stavaka 1. i 2. ovoga članka, osim ako je doneseno rješenje o smještaju u centar.

(7) Tehničke uvjete za zadržavanje državljanina trećih zemalja iz stavka 2. ovoga članka propisuje ministar pravilnikom.

Donošenje rješenja o smještaju u centar i pravni lijek

Članak 216.

(1) Rješenje o smještaju u centar donosi, po službenoj dužnosti, Ministarstvo putem nadležne policijske uprave odnosno policijske postaje.

(2) Ministarstvo u sjedištu, po službenoj dužnosti, donosi rješenje o produljenju smještaja iz stavka 1. ovoga članka.

(3) Protiv rješenja iz stavaka 1. i 2. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor, a prilikom dostave rješenja iz stavaka 1. i 2. ovoga članka državljanina treće zemlje će se obavijestiti o radnjama iz stavka 4. ovoga članka.

(4) Odmah po donošenju rješenja iz stavaka 1. i 2. ovoga članka upravnom sudu će se dostaviti spisi predmeta o smještaju u centar, a upravni sud će u roku od pet dana od dana dostave spisa predmeta donijeti odluku kojom se rješenje o smještaju ukida ili potvrđuje.

(5) Ministarstvo će, najkasnije deset dana prije proteka tri mjeseca od dana smještaja državljanina treće zemlje u centar, dostaviti upravnom sudu spise predmeta o smještaju državljanina treće zemlje u centru, a upravni sud će u roku od deset dana od dana dostave spisa predmeta odlučiti treba li državljanina treće zemlje otpustiti iz centra.

(6) Ministarstvo će, odmah po donošenju rješenja iz stavka 2. ovoga članka, dostaviti upravnom sudu spise predmeta o produljenju smještaja, a upravni sud će u roku od pet dana od dana dostave spisa predmeta donijeti odluku kojom se rješenje o produljenju smještaja ukida ili potvrđuje.

(7) Prije donošenja odluke iz stavaka 4. i 6. ovoga članka upravni sud mora provesti usmenu raspravu ako je državljanin treće zemlje maloljetnik.

(8) Ministarstvo će, najkasnije deset dana prije proteka svaka tri mjeseca od dana produljenja smještaja u centru, dostaviti upravnom sudu spise predmeta o smještaju državljanina treće zemlje u centru, a upravni sud će u roku od deset dana od dana dostave spisa predmeta odlučiti treba li državljanina treće zemlje otpustiti iz centra.

(9) Za odlučivanje o rješenjima iz stavaka 1. i 2. ovoga članka nadležan je upravni sud koji je nadležan za područje na kojem se nalazi centar.

(10) O premještanju državljanina treće zemlje iz jednog centra u drugi centar donosi se rješenje protiv kojeg se ne može podnijeti žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

(11) Stavci od 1. do 9. ovoga članka ne primjenjuju se u slučaju donošenja rješenja o premještanju iz stavka 10. ovoga članka.

Naknada troškova prisilnog udaljenja od drugih osoba
Članak 223.

(1) Ako državljanin treće zemlje nema sredstva za troškove iz članka 222. stavka 1. ovoga Zakona, troškove snosi:

1. fizička ili pravna osoba koja je državljanina treće zemlje protuzakonito prebacila ili pokušala prebaciti preko državne granice odnosno koja je državljaninu treće zemlje pomogla ili pokušala pomoći da nezakonito prijeđe državnu granicu, tranzitira ili boravi

2. fizička ili pravna osoba koja se obvezala da će snositi troškove državljanina treće zemlje za vrijeme njegova boravka

3. prijevoznik koji nije odveo državljanina treće zemlje u skladu s člankom 52. ovoga Zakona

4. poslodavac koji je zaposlio državljanina treće zemlje suprotno odredbama ovoga Zakona.

(2) Obveza podmirenja troškova postoji i u slučaju kada državljanin treće zemlje nije prisilno udaljen, osim ako je ukinuto rješenje o protjerivanju.

(3) Ministarstvo će donijeti rješenje o visini troškova prisilnog udaljenja iz stavka 1. ovoga članka, a protiv rješenja o visini troškova prisilnog udaljenja nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

(4) Zastara izvršenja naplate troškova prisilnog udaljenja nastupa nakon pet godina računajući od dana izdavanja potvrde o troškovima prisilnog udaljenja državljaninu treće zemlje odnosno od dana izvršnosti rješenja iz stavka 3. ovoga članka.

Obveza plaćanja javnog davanja za zapošljavanje državljanina treće zemlje koji nezakonito boravi u Republici Hrvatskoj

Članak 230.

- (1) Poslodavac koji zapošljava ili se koristi radom državljanina treće zemlje koji nezakonito boravi na području Republike Hrvatske obveznik je javnog davanja te plaćanja zatezne kamate i odgovarajuće novčane kazne.
- (2) Pod obvezom za javno davanje se, u smislu stavka 1. ovoga članka, smatra novčani iznos u kunama te sadrži sve poreze i doprinose za obvezna socijalna osiguranja koje bi poslodavac platio da je državljanin treće zemlje bio zakonito zaposlen.
- (3) Državljanin treće zemlje iz stavka 1. ovoga članka ne ostvaruje u Republici Hrvatskoj prava iz rada i po osnovi rada.

Utvrđivanje trajanja rada državljanina treće zemlje

Članak 231.

Razdobljem u kojemu je državljanin treće zemlje radio smatra se razdoblje unatrag najmanje tri mjeseca od dana kada je državljanin treće zemlje zatečen na radu, osim ako je tako utvrđeno razdoblje u suprotnosti s dokazima koje isključivo dostavljaju poslodavac ili državljanin treće zemlje.

Obračun iznosa obveze za javno davanje

Članak 232.

- (1) Iznos obveze za javno davanje iz članka 230. ovoga Zakona obračunava se prema utvrđenoj osnovici za obračun polazeći od iznosa izravno ili neizravno isplaćenog iznosa primitka u kunama odnosno iznosa tržišne vrijednosti primitka u naravi.
- (2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, kada nema podataka niti dokaza o izravno ili neizravno isplaćenom iznosu primitka u kunama niti podataka i dokaza o vrsti i tržišnoj vrijednosti primitka u naravi, iznos obveze za javno davanje obračunava se prema utvrđenoj osnovici za obračun polazeći od vrijednosti što je ekvivalent vrijednosti primitka koji bi državljaninu treće zemlje bio dodijeljen u slučaju radnog odnosa, a to mogu biti iznos uobičajene plaće za isti ili sličan posao i isto trajanje rada koji bi radniku kod istog poslodavca proizašao kao pravo prema kolektivnom ugovoru ili Zakonu o minimalnoj plaći.
- (3) Pod primitkom u naravi iz stavka 1. ovoga članka smatra se predaja, od strane poslodavca, državljaninu treće zemlje materijalnog dobra ili davanje prava korištenja dobara i/ili usluga, a vrijednost davanja u naravi utvrđuje se prema tržišnoj vrijednosti, na način kako je uređeno propisima o porezu na dohodak.

Osnovica za obračun iznosa obveze za javno davanje

Članak 233.

- (1) Osnovica za obračun javnog davanja utvrđena prema članku 232. stavku 1. ovoga Zakona smatra se netoprimitkom.

(2) Osnovica za obračun javnog davanja utvrđena prema članku 232. stavku 2. ovoga Zakona smatra se brutoprimitkom te sadrži iznos obveze za javno davanje i netoprimitak radnika.

(3) Osnovica za obračun javnog davanja prema stavcima 1. i 2. ovoga članka utvrđuje se u jedinstvenom iznosu, bez obzira na trajanje rada.

Obračun obveze za javno davanje

Članak 234.

(1) Obveza za javno davanje, prema osnovici - netoprimitku iz članka 233. stavka 1. ovoga Zakona obračunava se primjenom stopa na osnovicu, i to:

- na dio osnovice do iznosa 3168,00 kuna po stopi od 66,48 %
- na dio osnovice iznad 3168,00 do 8568,00 kuna (sljedećih 5400,00 kuna) po stopi od 95,33 %
i
- na dio osnovice iznad 8568,00 kuna, po stopi od 144,17 %.

(2) Obveza za javno davanje, prema osnovici - brutoprimitku iz članka 233. stavka 2. ovoga Zakona obračunava se primjenom stopa na osnovicu, i to:

- na dio osnovice do iznosa 4500,00 kuna, po stopi od 46,80 %
- na dio osnovice iznad 4500,00 do 13.500,00 kuna (sljedećih 9000,00 kuna) po stopi od 57,20 %
i
- na dio osnovice iznad 13.500,00 kuna, po stopi od 69,20 %.

Dospijeće obveze za javno davanje

Članak 235.

(1) Obveza za javno davanje dospijeva na naplatu u roku od 15 dana od dana dostave rješenja te je opći prihod državnog proračuna i uplaćuje se u korist računa državnog proračuna, pozivom na brojčanu oznaku vrste prihoda propisanu Naredbom o načinu uplaćivanja prihoda proračuna, obveznih doprinosa te prihoda za financiranje drugih javnih potreba, Ministarstva financija.

(2) Na iznos obveze za javno davanje koja nije plaćena u roku obračunava se i plaća kamata, za razdoblje od dana dospijeća do dana plaćanja, sukladno s odredbama propisa kojima se uređuje obveza obračuna i plaćanja kamata na javna davanja koja nisu plaćena u roku.

Obveza dostave obavijesti Poreznoj upravi o nezakonitom zapošljavanju i vođenje evidencije o naplati obveze za javno davanje

Članak 236.

(1) Tijela iz članka 239. stavka 1. ovoga Zakona koja u provođenju inspekcijskog nadzora utvrde poslodavca koji zapošljava državljanina treće zemlje koji nezakonito boravi u Republici Hrvatskoj, dužna su o tome obavijestiti Poreznu upravu koja će rješenjem utvrditi poslodavca - obveznika javnog davanja te osnovicu za obračun javnog davanja, razdoblje rada državljanina treće zemlje i iznos obveze.

(2) Evidenciju o naplati obveze za javno davanje vodi Porezna uprava, a u slučaju kada se obveza ne uplati u roku, pristupit će se naplati prisilnim putem.

Prisilna naplata

Članak 237.

(1) Postupak prisilne naplate prema članku 236. stavku 2. ovoga Zakona i postupke: povrata više uplaćene obveze i obveze plaćene bez pravne osnove, otpisa nenaplative obveze, prodaje duga, zastare, odgode naplate i jamstva te postupke u vezi s ostalim pitanjima koja nisu uređena ovim Zakonom provodi Porezna uprava prema odredbama Općega poreznog zakona.

(2) Iznos naknade državljaninu treće zemlje koji nezakonito boravi u Republici Hrvatskoj te iznos utvrđene i uplaćene obveze za javno davanje prema toj naknadi ne smatraju se porezno priznatim izdatkom poslodavcu.

Mjere nadležnih tijela nadzora

Članak 240.

(1) U provedbi inspekcijskog nadzora nadležni inspektor tijela iz članka 239. stavka 1. ovoga Zakona će usmenim rješenjem u zapisniku, u trajanju od 30 dana, zabraniti poslodavcu – pravnoj osobi ili poslodavcu – fizičkoj osobi obavljanje djelatnosti odnosno državljaninu treće zemlje pružanje usluga za inozemnog poslodavca u nadziranom poslovnom objektu odnosno prostoru ako utvrdi da je tijekom nadzora za poslodavca radio državljanin treće zemlje protivno odredbama ovoga Zakona kojima je utvrđena obveza ishodaženja dozvole za boravak i rad ili potvrde o prijavi rada.

(2) Rješenje iz stavka 1. ovoga članka izvršava se pečaćenjem poslovnih prostorija, postrojenja, uređaja i druge opreme za rad ili na drugi pogodan način bez donošenja posebnog akta o dozvoli izvršenja rješenja, u roku od tri dana od dana izricanja usmenog rješenja na zapisnik.

(3) Mjera zabrane obavljanja djelatnosti iz stavka 1. ovoga članka neće se izvršiti, a usmeno izrečeno rješenje će se ukinuti ako poslodavac – pravna osoba ili poslodavac – fizička osoba odnosno državljanin treće zemlje pružatelj usluga za inozemnog poslodavca kojem je mjera izrečena u roku od tri dana od dana izricanja mjere nadležnom inspektoru iz stavka 1. ovoga članka dostavi dokaz da je izvršio uplatu novčanog iznosa u iznosu od 30.000,00 kuna, za svakog državljanina treće zemlje, u korist Državnog proračuna.

(4) Ako policijski službenik Ministarstva u okviru svog djelokruga utvrdi postojanje okolnosti iz stavka 1. ovoga članka, podnijet će optužni prijedlog ili donijeti prekršajni nalog i o tome bez odgode obavijestiti nadležno tijelo iz članka 239. stavka 1. ovoga Zakona.

(5) Mjera zabrane obavljanja djelatnosti iz stavka 1. ovoga članka neće se izreći protiv državljanina treće zemlje odnosno poslodavca ako policijska uprava odnosno policijska postaja u propisanom roku ne odluči o zahtjevu iz članka 62. stavka 3., članka 92. stavka 2., članka 106. stavka 6., članka 115. stavka 2. i članka 129. stavka 2. ovoga Zakona.

XV. ZBIRKE PODATAKA

Sadržaj zbirke podataka

Članak 243.

(1) Radi učinkovite kontrole provođenja postupaka propisanih ovim Zakonom Ministarstvo vodi zbirke podataka u kojima se pohranjuju osobni podaci o:

1. državljanima trećih zemalja kojima su izdane ili oduzete putne isprave za državljane trećih zemalja

2. državljanima trećih zemalja kojima je odbijen ulazak u Republiku Hrvatsku i izlazak iz Republike Hrvatske

3. državljanima trećih zemalja na kratkotrajnom, privremenom boravku, dugotrajnom boravištu i stalnom boravku

4. državljanima trećih zemalja kojima su izdane dozvole za boravak i rad

5. državljanima trećih zemalja kojima je prestao boravak u Republici Hrvatskoj

6. državljanima trećih zemalja prema kojima je primijenjena mjera za ograničenje ulaska i boravka

7. državljanima trećih zemalja kojima su izdane biometrijske dozvole boravka

8. državljanima trećih zemalja kojima su privremeno zadržane strane putne isprave

9. državljanima trećih zemalja koji su prijavili i odjavili smještaj na kratkotrajnom boravku odnosno boravište, prebivalište i adresu stanovanja

10. uzetim otiscima prstiju, šarenice oka i fotografiranju državljanina trećih zemalja prema kojima su poduzete mjere za ograničenje ulaska i boravka.

(2) U zbirkama podataka iz stavka 1. ovoga članka mogu se prikupljati, pohranjivati, obrađivati i koristiti sljedeći osobni podaci:

1. ime i prezime, prijašnja prezimena, spol, datum i mjesto rođenja, državljanstvo, osobni identifikacijski broj, fotografija

2. adresa prebivališta i boravišta, vrsta i broj isprave o identitetu, kao i datum, mjesto izdavanja i rok valjanosti isprave o identitetu

3. ime i prezime oca, ime i prezime i rođeno prezime majke

4. ime i prezime i datum rođenja djece

5. jezici koje govori, podaci vezani za zaposlenje

6. otisci prstiju.

(3) Ministar pravilnikom iz članka 6. stavka 6. ovoga Zakona propisuje način prikupljanja podataka, sadržaj i korisnike zbirke podataka te rokove čuvanja podataka u tim zbirkama.

XVII. PREKRŠAJNE ODREDBE

Članak 247.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 70.000,00 do 150.000,00 kuna za svakog državljanina treće zemlje kaznit će se poslodavac – pravna osoba koja zapošljava ili se koristi radom državljanina treće zemlje koji nezakonito boravi u Republici Hrvatskoj (članak 88. stavak 5.).

(2) Novčanom kaznom u iznosu od 50.000,00 do 100.000,00 kuna za svakog državljanina treće zemlje kaznit će se poslodavac – pravna osoba koja je s državljaninom treće zemlje zasnovala radni odnos ili koristi njegov rad:

1. ako zapošljava ili koristi rad državljanina treće zemlje koji nema dozvolu za boravak i rad ili potvrdu o prijavi rada (članak 88. stavak 1.)

2. ako zaposli državljanina treće zemlje na poslovima za koje mu nije izdana dozvola za boravak i rad odnosno potvrda o prijavi rada (članak 88. stavak 4.).

(3) Novčanom kaznom u iznosu od 50.000,00 do 100.000,00 kuna kaznit će se poslodavac – pravna osoba ako ne pruži sve podatke ili ne omogući pristup u zatvorene ili ograđene prostorije i poslovne prostore (članak 242.).

(4) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka novčanom kaznom u iznosu od 20.000,00 do 70.000,00 kuna kaznit će se odgovorna osoba u pravnoj osobi.

(5) Za prekršaje iz stavaka 2. i 3. ovoga članka novčanom kaznom u iznosu od 10.000,00 do 50.000,00 kuna kaznit će se odgovorna osoba u pravnoj osobi.

(6) Novčanom kaznom u iznosu od 10.000,00 do 30.000,00 kuna za svakog državljanina treće zemlje kaznit će se poslodavac – fizička osoba koja zapošljava ili se koristi radom državljanina treće zemlje koji nezakonito boravi u Republici Hrvatskoj (članak 88. stavak 5.).

(7) Za prekršaje iz stavka 2. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 10.000,00 do 15.000,00 kuna za svakog državljanina treće zemlje poslodavac – fizička osoba.

(8) Novčanom kaznom u iznosu od 10.000,00 do 15.000,00 kuna kaznit će se poslodavac – fizička osoba ako ne pruži sve podatke ili ne omogući pristup u zatvorene ili ograđene prostorije i poslovne prostore (članak 242.).

Članak 248.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 50.000,00 do 100.000,00 kuna kaznit će se poslodavac – pravna osoba za svakog državljanina treće zemlje nositelja »EU plave karte« kojeg zapošljava suprotno članku 128. stavku 2. ovoga Zakona.

(2) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka novčanom kaznom u iznosu, od 10.000,00 do 30.00000 kuna kaznit će se odgovorna osoba u pravnoj osobi.

(3) Novčanom kaznom u iznosu od 10.000,00 do 15.000,00 kuna kaznit će se poslodavac – fizička osoba za svakog državljanina treće zemlje nositelja »EU plave karte« kojeg zapošljava suprotno članku 128. stavku 2. ovoga Zakona.

Članak 249.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 50.000,00 kuna, za svakog prevezenog državljanina treće zemlje, kaznit će se prijevoznik – pravna osoba koji je dovezao državljanina treće zemlje koji nema valjanu putnu ispravu ili drugu ispravu koja služi za prelazak državne granice, valjanu vizu ili odobrenje boravka (članak 52. stavak 1.).

(2) Novčanom kaznom u iznosu od 50.000,00 kuna, za svakog prevezenog državljanina treće zemlje, kaznit će se prijevoznik – pravna osoba koja na svoj trošak nije odvezla državljanina treće zemlje s graničnog prijelaza ili iz Republike Hrvatske (članak 52. stavci 2. i 3.).

(3) Novčanom kaznom u iznosu od 50.000,00 kuna, za svakog prevezenog državljanina treće zemlje, kaznit će se prijevoznik – pravna osoba koja nije preuzela troškove povratka državljanina treće zemlje (članak 52. stavci 2. i 3.).

(4) Za prekršaje iz stavaka 1. i 2. ovoga članka novčanom kaznom u iznosu od 23.000,00 kuna kaznit će se odgovorna osoba u pravnoj osobi za svakog prevezenog odnosno potpomognutog državljanina treće zemlje.

(5) Novčanom kaznom u iznosu od 23.000,00 kuna, za svakog prevezenog državljanina treće zemlje, kaznit će se prijevoznik – fizička osoba koja je dovezla državljanina treće zemlje koji nema valjanu putnu ispravu ili drugu ispravu koja služi za prelazak državne granice, valjanu vizu ili odobrenje boravka (članak 52. stavak 1.).

(6) Novčanom kaznom u iznosu od 23.000,00 kuna, za svakog prevezenog državljanina treće zemlje, kaznit će se prijevoznik – fizička osoba koja na svoj trošak nije odvezla državljanina treće zemlje s graničnog prijelaza ili iz Republike Hrvatske (članak 52. stavci 2., 3. i 4.).

(7) Novčanom kaznom u iznosu od 23.000,00 kuna, za svakog prevezenog državljanina treće zemlje, kaznit će se prijevoznik – fizička osoba koja nije preuzela troškove povratka državljanina treće zemlje (članak 52. stavci 2., 3. i 4.).

(8) Kaznom zatvora do 60 dana ili novčanom kaznom u iznosu od 23.000,00 kuna, za svakog potpomognutog državljanina treće zemlje, kaznit će se fizička osoba koja pomaže ili pokuša pomoći državljaninu treće zemlje u nezakonitom prelasku, tranzitu i nezakonitom boravku u Republici Hrvatskoj (članak 53.).

(9) Za prekršaje iz stavka 8. ovoga članka obvezno će se izreći oduzimanje predmeta i sredstava ako je prijevoznik vlasnik prijevoznog sredstva.

Članak 250.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 7000,00 do 10.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj državljanin treće zemlje koji radi bez dozvole za boravak i rad ili potvrde o prijavi rada (članak 88. stavak 1.).

(2) Novčanom kaznom u iznosu od 7000,00 do 10.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj državljanin treće zemlje koji radi na onim poslovima za koje mu nije izdana dozvola za boravak i rad ili potvrda o prijavi rada ili kod onog poslodavca za kojeg mu nije izdana dozvola za boravak i rad ili potvrda o prijavi rada i s kojim nije zasnovao radni odnos (članak 88. stavak 3.).

Članak 251.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 5000,00 do 7000,00 kuna kaznit će se za prekršaj poslodavac – pravna osoba koja:

1. nije u propisanom roku obavijestila policijsku upravu odnosno policijsku postaju o prestanku ugovora o radu ili o prestanku postojanja drugih uvjeta na temelju kojih je izdana dozvola za boravak i rad (članak 95.)

2. u propisanom roku ne obavijesti policijsku upravu odnosno policijsku postaju o promjeni smještaja (članak 104. stavak 9.)

3. nije u propisanom roku obavijestila policijsku upravu odnosno policijsku postaju o prestanku postojanja uvjeta na temelju kojih je izdana dozvola za boravak i rad za premještaj unutar društva (članak 117. stavak 2.)

4. nije u propisanom roku obavijestila policijsku upravu odnosno policijsku postaju o prestanku postojanja uvjeta na temelju kojih je izdana dozvola za boravak i rad za dugoročnu mobilnost (članak 120. stavak 6.)

5. nije u propisanom roku obavijestila policijsku upravu odnosno policijsku postaju o prestanku ugovora o radu te prestanku postojanja uvjeta na temelju kojih je izdana dozvola za boravak i rad »EU plava karta« (članak 128. stavak 3.)

6. nije u propisanom roku obavijestila policijsku upravu odnosno policijsku postaju o upućivanju radnika na rad izvan mjesta boravišta odnosno prebivališta u Republici Hrvatskoj u trajanju dužem od 90 dana (članak 178. stavak 4.)

7. nije u propisanom roku obavijestila policijsku upravu odnosno policijsku postaju o upućivanju radnika na rad u drugu državu članicu EGP-a (članak 178. stavak 5.).

(2) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 500,00 do 3000,00 kuna i odgovorna osoba u pravnoj osobi.

(3) Novčanom kaznom u iznosu od 500,00 do 3000,00 kuna kaznit će se za prekršaj poslodavac – fizička osoba koja:

1. nije u propisanom roku obavijestila policijsku upravu odnosno policijsku postaju o prestanku ugovora o radu ili o prestanku postojanja drugih uvjeta na temelju kojih je izdana dozvola za boravak i rad (članak 95.)

2. u propisanom roku ne obavijesti policijsku upravu odnosno policijsku postaju o promjeni smještaja (članak 104. stavak 9.)

3. nije u propisanom roku obavijestila policijsku upravu odnosno policijsku postaju o prestanku postojanja uvjeta na temelju kojih je izdana dozvola za boravak i rad za premještaj unutar društva (članak 117. stavak 2.)

4. nije u propisanom roku obavijestila policijsku upravu odnosno policijsku postaju o prestanku postojanja uvjeta na temelju kojih je izdana dozvola za boravak i rad za dugoročnu mobilnost (članak 120. stavak 6.)

5. nije u propisanom roku obavijestila policijsku upravu odnosno policijsku postaju o prestanku ugovora o radu te prestanku postojanja uvjeta na temelju kojih je izdana dozvola za boravak i rad »EU plava karta« (članak 128. stavak 3.)

6. nije u propisanom roku obavijestila policijsku upravu odnosno policijsku postaju o upućivanju radnika na rad izvan mjesta boravišta odnosno prebivališta u Republici Hrvatskoj u trajanju dužem od 90 dana (članak 178. stavak 4.)

7. nije u propisanom roku obavijestila policijsku upravu odnosno policijsku postaju o upućivanju radnika na rad u drugu državu članicu EGP-a (članak 178. stavak 5.).

(4) Novčanom kaznom u iznosu od 500,00 do 5000,00 kuna kaznit će se za prekršaj državljanin treće zemlje koji:

1. ima višestruko državljanstvo, a služi se putnom ispravom s kojom nije ušao u Republiku Hrvatsku ili nije izašao s putnom ispravom s kojom je ušao u Republiku Hrvatsku (članak 4. stavak 1.)

2. nije vratio posebnu putnu ispravu u roku od 30 dana od ishođenja valjane strane putne isprave ili primitka u hrvatsko državljanstvo ili prestanka supsidijarne zaštite ili prestanka boravka iz članka 8. stavka 2. ovoga Zakona (članak 8. stavak 3.)

3. nije vratio putnu ispravu za osobe bez državljanstva u roku od 30 dana od ishođenja valjane strane putne isprave ili primitka u hrvatsko državljanstvo ili prestanka boravka iz članka 9. stavka 1. ovoga Zakona (članak 9. stavak 4.)

4. nije podnio zahtjev za produljenje privremenog boravka u propisanom roku prije isteka roka važećeg odobrenja za privremeni boravak (članak 62. stavak 1.)

5. kao roditelj ili skrbnik djeteta rođenog na području Republike Hrvatske ne podnese zahtjev za odobrenje privremenog boravka do navršениh tri mjeseca života djeteta (članak 67. stavak 1.)

6. kao istraživač i student nije obavijestio policijsku upravu odnosno policijsku postaju o prestanku postojanja uvjeta pod kojima je mobilnost dopuštena u roku od osam dana od nastupa tih okolnosti (članak 77. stavak 3.)

7. boravi u Republici Hrvatskoj suprotno svrsi zbog koje mu je odobren privremeni boravak (članak 87. stavak 1. točka 7.)

7. a u propisanom roku ne ponese zahtjev za produljenje dozvole za boravak i rad (članak 92. stavak 1.)

8. nije u propisanom roku obavijestio policijsku upravu odnosno policijsku postaju o prestanku ugovora o radu ili o prestanku postojanja drugih uvjeta na temelju kojih je izdana dozvola za boravak i rad (članak 95. stavak 1.)

9. u propisanom roku ne obavijesti policijsku upravu odnosno policijsku postaju o promjeni smještaja (članak 104. stavak 9.)

10. nije u propisanom roku obavijestio policijsku upravu odnosno policijsku postaju o prestanku postojanja uvjeta na temelju kojih je izdana dozvola za boravak i rad za premještaj unutar društva (članak 117. stavak 2.)

11. nije u propisanom roku obavijestio policijsku upravu odnosno policijsku postaju o prestanku postojanja uvjeta na temelju kojih je izdana dozvola za boravak i rad za dugoročnu mobilnost (članak 120. stavak 6.)

12. nije u propisanom roku obavijestio policijsku upravu odnosno policijsku postaju o prestanku ugovora o radu te prestanku postojanja uvjeta na temelju kojih je izdana dozvola za boravak i rad »EU plava karta« (članak 128. stavak 3.)

13. nije podnio zahtjev za produljenje dozvole za boravak i rad »EU plave karte« u roku od 30 dana prije isteka roka važeće dozvole boravka i rada (članak 129. stavak 1.)

14. nije podnio zahtjev za izdavanje dozvole boravka i rada »EU plave karte« u roku od osam dana od dana prestanka radnog odnosa kod prvog poslodavca u prve dvije godine boravka u Republici Hrvatskoj (članak 130. stavak 1.)

15. kao nositelj »EU plave karte« nakon proteka razdoblja od dvije godine, u propisanom roku, ne obavijesti policijsku upravu odnosno policijsku postaju o promjeni zaposlenja i ne dostavi novi ugovor o radu s novim poslodavcem (članak 130. st. 2.)

16. ne nosi ili na zahtjev službene osobe ne da na uvid valjanu stranu putnu ispravu ili osobnu iskaznicu, dozvolu boravka ili drugu javnu ispravu koja sadrži fotografiju (članak 167. stavak 1.)

17. zahtjev za izdavanje dozvole boravka ne podnese u roku od osam dana od dana odobrenja privremenog boravka, dugotrajnog boravišta ili stalnog boravka odnosno u roku od 30 dana od dana izdavanja dugotrajne vize (članak 169. stavak 1.)

18. u propisanom roku ne podnese zahtjev za zamjenu dozvole boravka nakon nastupa okolnosti iz članka 171. stavka 1. ovoga Zakona (članak 171. stavak 2.)

19. ne vrati dozvolu boravka u propisanom roku nakon nastupa okolnosti iz članka 172. stavka 1. ovoga Zakona (članak 172. stavak 2.)

20. ne prijavi gubitak, nestanak ili krađu putne isprave iz članka 6. stavka 1. ovoga Zakona ili dozvole boravka, u roku od osam dana od dana saznanja, policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji prema mjestu događaja ili saznanja (članak 173. stavak 1.)

21. ne prijavi izgublenu ili na drugi način nestalu putnu ispravu iz članka 6. stavka 1. ovoga Zakona ili dozvolu boravka, u roku od osam dana od dana saznanja, najbližoj diplomatskoj misiji odnosno konzularnom uredu Republike Hrvatske (članak 173. stavak 2.)

22. namjerava boraviti u mjestu i na adresi prijavljenog boravišta nakon isteka roka od godine dana, ne produlji prijavu boravišta u roku od 15 dana od isteka toga roka (članak 176. stavak 4.)

23. ne prijavi smještaj u roku od dva dana od ulaska u Republiku Hrvatsku odnosno od promjene smještaja ako se obveznik prijave u trenutku dolaska državljanina treće zemlje ne nalazi u Republici Hrvatskoj ili se prijava smještaja zbog drugog razloga ne može obaviti u skladu s člankom 177. stavkom 1. ovoga Zakona (članak 177. st. 4.)

24. na obrascu prijave ne navede potpune i točne podatke (članak 177. stavak 7.)

25. u propisanom roku ne dostavi obavijest o svakoj promjeni podataka (članak 177. stavak 7.)

26. u propisanom roku ne prijavi boravište i adresu stanovanja te promjenu boravišta i adresu stanovanja od ulaska u Republiku Hrvatsku odnosno od dana promjene boravišta ili adrese stanovanja (članak 178. stavak 1.)

27. u propisanom roku ne prijavi prebivalište, boravište i adresu stanovanja te promjenu prebivališta, boravišta i adresu stanovanja (članak 178. stavak 2.)

28. se nije prijavio na graničnom prijelazu prilikom napuštanja Republike Hrvatske ili diplomatskoj misiji odnosno konzularnom uredu Republike Hrvatske nakon napuštanja EGP-a, kako je određeno rješenjem o povratku (članak 183. stavak 3.)

29. za vrijeme boravka u Republici Hrvatskoj nosi stranu vojnu odoru suprotno odredbi članka 228. ovoga Zakona

30. za vrijeme boravka u Republici Hrvatskoj nosi stranu policijsku ili carinsku odoru suprotno odredbi članka 229. ovoga Zakona.

Članak 252.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 5000,00 do 7000,00 kuna kaznit će se pravna osoba ako:

1. u roku od jednog dana od dolaska državljanina treće zemlje na smještaj ne prijavi smještaj državljanina treće zemlje na kratkotrajnom boravku (članak 177. stavci 1. i 2.)

2. u obrascu prijave ne navede datum odjave smještaja (članak 177. stavak 7.)

3. u obrascu prijave smještaja državljanina treće zemlje ne navede potpune i točne podatke (članak 177. stavak 7.)

4. u roku od jednog dana ne dostavi obavijest o promijeni podataka (članak 177. stavak 7.)

5. službenoj osobi nadležnog tijela ne da na uvid podatke iz evidencije o državljanima trećih zemalja kojima pruža usluge smještaja (članak 180.).

(2) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka novčanom kaznom u iznosu od 500,00 do 3000,00 kuna kaznit će se odgovorna osoba u pravnoj osobi.

(3) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 300,00 do 2000,00 kuna fizička osoba.

Članak 253.

(1) Kaznom zatvora do 30 dana ili novčanom kaznom u iznosu od 3000,00 do 7000,00 kuna kaznit će se za prekršaj državljanin treće zemlje koji:

1. se kreće izvan određenog područja ili se zadržava dulje od predviđenog vremena na pograničnom području kako je određeno bilateralnim međunarodnim ugovorom (članak 5. stavak 4.)

2. na zahtjev službene osobe ne da na uvid putnu ili drugu ispravu koja služi za prelazak državne granice (članak 167. stavak 2.)
 3. nema valjanu stranu putnu ispravu ili osobnu iskaznicu, dozvolu boravka ili drugu javnu ispravu i na zahtjev policijskog službenika ne da svoje osobne podatke (članak 167. stavak 3.)
 4. svoje isprave da drugome da se njima služi odnosno služi se nevažećom ili drugom nevaljanom ispravom ili tuđom ispravom kao svojom (članak 167. stavak 4.)
 5. ne položi putnu ispravu, putne dokumente i putne karte, ne položi određena financijska sredstva, napusti određenu adresu smještaja ili se ne javi u policijsku postaju u određeno vrijeme, kako je određeno rješenjem o povratku (članak 184. stavak 7.)
 6. ne položi putnu ispravu, putne dokumente i putne karte, ne položi određena financijska sredstva, napusti određenu adresu smještaja ili se ne javi u policijsku postaju u određeno vrijeme, kako je određeno rješenjem o primjeni blažih mjera (članak 213. stavak 3)
 7. ne položi putnu ispravu, putne dokumente i putne karte, ne položi određena financijska sredstva, napusti određenu adresu smještaja ili se ne javi u policijsku postaju u određeno vrijeme, kako je određeno rješenjem o privremenoj odgodi prisilnog udaljenja članak 224. stavak 4.)
 8. silom ili prijevarom onemogućiti prepratu u državu u koju ga se prisilno udaljava (članak 203. stavak 11.)
 9. je napustio centar bez odobrenja ili se nije pridržavao pravila boravka u centru (članak 218. stavak 1.).
- (2) Novčanom kaznom u iznosu od 500,00 do 7000,00 kuna kaznit će se za prekršaj državljanin treće zemlje koji u Republici Hrvatskoj nezakonito boravi (članak 183. stavak 1.).

Članak 254.

Novčanom kaznom u iznosu od 3000,00 do 7000,00 kuna kaznit će se za prekršaj državljanin treće zemlje nositelj »EU plave karte« koji radi na poslovima za koje mu nije izdana dozvola za boravak i rad ili kod onog poslodavca za kojeg mu nije izdana dozvola za boravak i rad i s kojim nije zasnovao radni odnos (članak 128. stavak 1.).

- PRILOZI**
- **Izvješće o provedenom savjetovanju sa zainteresiranom javnošću**
 - **Izjava o usklađenosti prijedloga propisa s pravnom stečevinom
Europske unije**

OBRAZAC IZVJEŠĆA O PROVEDENOM SAVJETOVANJU SA ZAINTERESIRANOM JAVNOŠĆU	
Naslov dokumenta	Nacrt prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o strancima, s Konačnim prijedlogom zakona
Stvaratelj dokumenta, tijelo koje provodi savjetovanje	Ministarstvo unutarnjih poslova
Svrha dokumenta	Izvješće o provedenom savjetovanju
Datum dokumenta	22.11.2022.
Verzija dokumenta	I.
Vrsta dokumenta	Izvješće
Naziv nacrt zakona, drugog propisa ili akta	Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o strancima, s Konačnim prijedlogom zakona
Jedinstvena oznaka iz Plana donošenja zakona, drugih propisa i akata objavljenog na internetskim stranicama Vlade	-
Naziv tijela nadležnog za izradu nacrt	Ministarstvo unutarnjih poslova
Koji su predstavnici zainteresirane javnosti bili uključeni u postupak izrade odnosno u rad stručne radne skupine za izradu nacrt?	-
Je li nacrt bio objavljen na internetskim stranicama ili na drugi odgovarajući način? Ako jest, kada je nacrt objavljen, na kojoj internetskoj stranici i koliko je vremena ostavljeno za savjetovanje? Ako nije, zašto?	Da, na portalu e-savjetovanje. Savjetovanje je bilo objavljeno 14.11.2022. godine u trajanju od sedam dana.
Koji su predstavnici zainteresirane javnosti dostavili svoja očitovanja?	Na prijedlog zakona zaprimljen je jedan komentar.
ANALIZA DOSTAVLJENIH PRIMJEDBI Primjedbe koje su prihvaćene Primjedbe koje nisu prihvaćene i obrazloženje razloga za neprihvatanje	Analiza dostavljenih komentara nalazi se u zasebnom dokumenetu.

Troškovi provedenog savjetovanja	Savjetovanje nije iziskivalo dodatne troškove.
----------------------------------	--

Izvrješće o provedenom savjetovanju - Prijedlog Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o strancima, s konačnim prijedlogom zakona

Redni broj	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
1	HGK	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA	<p>Udruženje luka i brodara predlaže izmijeniti članak 1., stavak 3. važećega Zakona, tako da glasi:</p> <p>“(3) Odredbe ovoga Zakona ne primjenjuju se na državljane treće zemlje članove posade broda u međunarodnoj plovidbi hrvatske državne pripadnosti.”</p> <p>Naime, u navedenome članku važećega Zakona koji je stupio na snagu dana 1. siječnja 2021. godine propisano je da se odredbe Zakona ne primjenjuju na državljane treće zemlje članove posade broda u međunarodnoj plovidbi hrvatske državne pripadnosti dok plovi izvan granica Republike Hrvatske te je postupak podnošenja zahtjeva za izdavanje Potvrde o prijavi rada uređen kao upravni postupak, čime je postupak produžen na razdoblje od 30 dana, dok se sukladno prijašnjem zakonskom rješenju podnositelju zahtjeva za izdavanje Potvrde o prijavi rada trenutačno izdavalu Potvrda o prijavi rada.</p> <p>Dakle, stupanjem na snagu važećega Zakona dana 1. siječnja 2021. godine značajno se produžilo trajanje postupka, s obzirom da se u upravnom postupku utvrđuje i porezni dug te kaznenopravna evidencija podnositelja zahtjeva.</p> <p>S obzirom na izrazitu dinamičnost brodarskog tržišta te da se u pravilu naredna luka broda sazna u prosjeku dva tjedna prije uplovljavanja, moguće je i uplovljavanje broda hrvatske državne pripadnosti koji ima članove posade državljane treće zemlje u hrvatske luke u periodu od dva tjedna od dana primitka obavijesti o iskrcajnoj luci.</p> <p>Shodno tome nije očekivano, nakon što se odredi iskrcajna luka broda hrvatske državne pripadnosti koji ima članove posade državljane treće zemlje u nekoj luci u Republici Hrvatskoj, da se pravovremeno provede upravni postupak te izda Potvrda o prijavi rada za pojedinog člana posade državljanina treće zemlje, budući da trajanje postupka za izdavanje Potvrde o prijavi rada traje do mjesec dana, a brod će morati već ranije uploviti unutar granica Republike Hrvatske</p>	Nije prihvaćen	<p>Ovim Prijedlogom zakona o izmjenama i dopunama Zakona o strancima mijenjaju se odredbe Zakona o strancima radi pristupanja Republike Hrvatske Schengenskom prostoru. Dana 11. listopada 2022. godine ministar unutarnjih poslova je donio Odluku o osnivanju Međuresorne radne skupine za izradu i dopunu Zakona o strancima, u koju su imenovani i predstavnici Hrvatske gospodarske komore, radi usklađivanja s Direktivom (EU) 2021/1883 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. listopada 2021. godine o uvjetima za ulazak i boravak državljana trećih zemalja u svrhu zapošljavanja visokokvalificiranih radnike te stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 2009/50/EZ (EU plava karta). Tijekom rada Radne skupine, osim potrebe usklađivanja odredbi Zakona o strancima s navedenom Direktivom, raspravit će se i ostale odredbe vezano za rad državljana trećih zemalja.</p> <p>Važećim Zakonom o strancima u hrvatsko zakonodavstvo preuzeti su akti Europske unije, među kojima i Direktiva Vijeća 2001/51/EZ od 28. lipnja 2001. kojom se dopunjuju odredbe članka 26. Konvencije o primjeni Sporazuma iz Schengena od 14. lipnja 1985. (SL L 187, 10.7.2001.).</p> <p>Čl. 26. stavak 1. Konvencije o primjeni Sporazuma iz Schengena od 14. lipnja 1985. (SL L 187, 10.7.2001.) propisano je:</p> <p>(a) ako se strancima zabrani ulazak na državno područje jedne od ugovornih stranaka, prijevoznik koji ih je doveo do vanjske granice zračnim, morskim ili kopnenim putem, dužan je za njih odmah ponovno preuzeti odgovornost.</p> <p>Na zahtjev tijela graničnog nadzora, prijevoznik je dužan vratiti strance u treću državu iz koje su prevezeni ili u treću</p>

		<p>prema iskrcajnoj luci. Slijedom navedenog, nameće se obveza brodaru da zaustavi brod na granici Republike Hrvatske te čeka do trenutka izdavanja Potvrde o prijavi rada za člana posade državljanina treće zemlje, što će posljedično prouzročiti značajnu materijalnu štetu brodaru te prije svega naškoditi ugledu brodaru i iskrcajnih luka u Republici Hrvatskoj.</p> <p>Stoga naši članovi iz Udruženja luka i brodaru predlažu da se razmotri njihov prijedlog s obzirom da važeće zakonske odredbe ne prate u potpunosti narav i dinamiku brodarskog poslovanja te stoga stvaraju pravnu nesigurnost.</p> <p>Prihvaćanjem predložene izmjene važećega Zakona otklonile bi se sve administrativne prepreke koje otežavaju uplovljavanje brodova hrvatske državne pripadnosti koji imaju članove posade državljanine trećih zemalja u hrvatske luke.</p> <p>Članovi Udruženja luka i brodaru nadalje predlažu izmjene u vezi članka 249. važećega Zakona koji propisuje kazne prijevozniku – pravnoj osobi u slučajevima kada ne poštuje određene uvjete vezane uz prijevoz stranaca, odnosno vezano uz kontrolu putnih i drugih isprava.</p> <p>Predlaže se iz navedenih odredbi izuzeti prijevoznike u međunarodnom linijskom pomorskom prijevozu (članak 59. Zakona o prijevozu u linijskom i povremenom obalnom pomorskom prometu, "Narodne novine" broj 19/22.) Naime, članak 52. stavak 1. važećega Zakona o strancima propisuje sljedeće:</p> <p>"(1) Prijevoznik može dovesti državljanina treće zemlje na granični prijelaz ili u Republiku Hrvatski ako državljanin treće zemlje ima valjanu putnu ispravu ili drugu ispravu koja služi za prelazak državne granice, valjanu vizu, ako mu je potrebna ili odobrenje boravka." Iz citirane odredbe ne proizlazi obveza prijevoznika da provjerava ima li putnik ili nema valjanu putnu ispravu.</p> <p>Naime, člankom 5. Zakona o nadzoru državne granice ("Narodne novine" broj 83/13, 27/16, 114/22) propisano je:</p> <p>„(1) Nadzor državne granice te provedba Uredaba iz članka 2. stavka 1. ovoga Zakona u nadležnosti je Ministarstva unutarnjih poslova (u daljnjem tekstu: Ministarstvo).</p> <p>(2) Poslove nadzora državne granice obavlja granična policija.</p> <p>(3) Iznimno, kada Ministarstvo ili</p>	<p>državu, koja je izdala putnu ispravu s kojom su putovali ili u bilo koju treću državu za koju su sigurni da će ih primiti</p> <p>(b) prijevoznik je dužan poduzeti sve potrebne mjere kako bi osigurao da stranac, koji se prevozi zračnim ili morskim putem, posjeduje putne isprave koje su potrebne za ulazak na državna područja ugovornih stranaka.</p> <p>Direktivom Vijeća 2001/51/EZ od 28. lipnja 2001. propisano je da su države članice obvezne poduzeti sve potrebne mjere kako bi osigurale da se obveza prijevoznika da vrate državljanine trećih država, utvrđena odredbama članka 26. stavka 1. točke (a) Schengenske konvencije, primjenjuje i u slučajevima u kojima se ulazak državljaninu treće države u tranzitu odbija ako</p> <p>(a) ga je prijevoznik koji ga je trebao prevesti u njegovu državu odredišta odbio prevesti;</p> <p>(b) su mu tijela države članice odredišta odbila odobriti ulazak i vratila ga u državu članicu u kojoj je bio u tranzitu.</p> <p>Jednako tako, države članice poduzimaju sve potrebne mjere kako bi obvezale prijevoznike koji nisu u mogućnosti obaviti povratni prijevoz državljanina treće države kojemu je odbijen ulazak da o vlastitom trošku odmah pronađu drugi način prijevoza ili, ako daljnji prijevoz nije odmah moguć, da preuzmu troškove boravka i povratka odnosno državljanina treće države.</p> <p>Za nepoštivanje propisanih obveza u skladu sa Schengenskom konvencijom i navedenom Direktivom odnosno člankom 249. Zakona o strancima, prijevoznik podliježe sankcijama, stoga primjedba Hrvatske gospodarske komore o izuzeću prijevoznika u međunarodnom linijskom pomorskom prometu nije prihvatljiva.</p> <p>Ovim Prijedlogom zakona o izmjenama i dopunama Zakona o strancima mijenjaju se odredbe Zakona o strancima radi pristupanja Republike Hrvatske Schengenskom prostoru. Dana 11. listopada 2022.</p>
--	--	--	---

		<p>predsjednik Vlade Republike Hrvatske to ocijene potrebnim zbog sigurnosnih i/ili humanitarnih razloga, Oružane snage Republike Hrvatske mogu pružiti potporu u zaštiti državne granice na način propisan zakonom kojim se uređuje obrana Republike Hrvatske.</p> <p>(4) U slučaju iz stavka 3. ovoga članka pripadnici Oružanih snaga Republike Hrvatske postupaju po uputama policije.</p> <p>(5) Iznimno, kada Ministarstvo ocijeni da to dopuštaju sigurnosni razlozi te razlozi ekonomičnosti, Vlada Republike Hrvatske uredbom će odrediti da na pojedinim graničnim prijelazima graničnu kontrolu obavljaju službenici Carinske uprave.</p> <p>(6) Kada graničnu kontrolu obavljaju službenici Carinske uprave, policijski službenici im daju upute i pružaju stručnu pomoć."</p> <p>Nadalje, odredbom članka 3. stavka 1. Zakona o nadzoru državne granice propisano je:</p> <p>"(1) Nadzor državne granice, u smislu ovog Zakona, je kontrola prelaska državne granice (u daljnjem tekstu: državna kontrola) i zaštita državne granice, a obavlja se radi:</p> <ul style="list-style-type: none"> - osiguranja nepovredivosti državne granice i državnog područja Republike Hrvatske - zaštite života i zdravlja ljudi, - sprječavanja i otkrivanja kaznenih djela i prekršaja te otkrivanja i pronalaska počinitelja istih, - sprječavanja nezakonitih migracija i - sprječavanja i otkrivanja drugih opasnosti za javnu sigurnost, pravi poredak i nacionalnu sigurnost." <p>Dakle, granična policija obavlja graničnu kontrolu prilikom prelaska državne granice (ulazak i izlazak), a ta kontrola obuhvaća kontrolu osoba, predmeta u posjedu osobe koja prelazi granicu i prijevoznog sredstva. Slijedom navedenog, obveza je granične policije da utvrdi imaju li osobe valjanu ispravu prilikom prelaska granice, a ne prijevoznika. Odredbom članka 26. Zakona o nadzoru državne granice propisano je da:</p> <p>„(1) Osoba koja namjerava prijeći ili je već prešla graničnu crtu dužna je dati na uvid isprave propisane za prelazak državne granice, podvrgnuti se graničnoj kontroli te ne smije napustiti područje graničnog prijelaza dok nije obavljena kontrola.</p> <p>(2) Osoba iz stavka 1. ovog članka dužna je policijskom službeniku pojasniti sve</p> 		<p>godine ministar unutarnjih poslova je donio Odluku o osnivanju Međuresorne radne skupine za izradu i dopunu Zakona o strancima, u koju su imenovani i predstavnici Hrvatske gospodarske komore, radi usklađivanja s Direktivom (EU) 2021/1883 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. listopada 2021. godine o uvjetima za ulazak i boravak državljana trećih zemalja u svrhu zapošljavanja visokokvalificiranih radnike te stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 2009/50/EZ (EU plava karta). Tijekom rada Radne skupine, osim potrebe usklađivanja odredbi Zakona o strancima s navedenom Direktivom, raspravit će se i ostale odredbe vezano za rad državljana trećih zemalja.</p> <p>Ovim Prijedlogom zakona o izmjenama i dopunama Zakona o strancima mijenjaju se odredbe Zakona o strancima radi pristupanja Republike Hrvatske Schengenskom prostoru. Dana 11. listopada 2022. godine ministar unutarnjih poslova je donio Odluku o osnivanju Međuresorne radne skupine za izradu i dopunu Zakona o strancima, u koju su imenovani i predstavnici Hrvatske gospodarske komore, radi usklađivanja s Direktivom (EU) 2021/1883 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. listopada 2021. godine o uvjetima za ulazak i boravak državljana trećih zemalja u svrhu zapošljavanja visokokvalificiranih radnike te stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 2009/50/EZ (EU plava karta). Tijekom rada Radne skupine, osim potrebe usklađivanja odredbi Zakona o strancima s navedenom Direktivom, raspravit će se i ostale odredbe vezano za rad državljana trećih zemalja.</p>
--	--	--	--	---

		<p>okolnosti vezane za ispunjavanje uvjeta prelaska državne granice i postupiti po upozorenjima i naredbama službenika koji obavljaju graničnu kontrolu.“</p> <p>Iz navedene odredbe proizlazilo bi da osoba koja namjerava preći državnu granicu niti ne bi bila obvezna prijevozniku dati na uvid ispravu za prelazak granice nego je to obvezna dati isključivo policijskom službeniku. Odredbom članka 601. stavka 1. Pomorskog zakonika ("Narodne novine" broj 181/04, 76/07, 146/08, 61/11, 56/13, 26/15, 17/19) propisano je da je prijevoznik dužan izdati putniku putnu kartu.</p> <p>Dakle, dužnost prijevoznika u međunarodnom linijskom pomorskom prijevozu je putniku izdati putnu kartu, ali ne i provjeravati ispravnost putnih isprava budući da tu ovlast i dužnost ima granična policija. Slijedom navedenog, odredbe važećega Zakona o strancima, u koliziji su s drugim propisima koji uređuju prelazak državne granice i Pomorskim zakonikom. U tom smislu osobito se napominje kada putnik putuje iz Republike Hrvatske ili u Republiku Hrvatsku, valjanost putnih isprava primarno bi trebali provjeriti službenici granične policije prije nego putnik dođe u luku na ukrcaj. Stoga molimo da se sukladno opažanjima našega Udruženja luka i brodara uvaži predložena izmjena, budući da važeće zakonske odredbe stavljaju prijevoznike u međunarodnom linijskom pomorskom prijevozu u nepovoljan položaj te su izloženi visokim prekršajnim kaznama, budući da moraju kontrolirati dokumente za prelazak državne granice i u njihovoj odsutnosti ili neispravnosti, uskratiti prijevoz putniku. Od djelatnika prijevoznika se u tom slučaju očekuju i znanja koja nadilaze prosječna znanja o ispravama za prelazak državne granice (npr. provjeravanje valjanosti pojedinih viza ili odobrenja boravka), a u tom slučaju ne mogu računati niti na pomoć policijskih službenika, kao kad navedene dokumente kontroliraju djelatnici Carine. Nadalje iznosimo prijedlog našega člana iz sektora graditeljstva.</p> <p>Naime, uvjet za izdavanje radne dozvole temeljem članaka 97. i 99. važećega Zakona, pored ostalog je i dobivanje pozitivnog mišljenja HZZ-a da poslodavac ima podmirene obveze po osnovi javnih davanja o kojima evidenciju vodi Ministarstvo financija. U praksi, u trenutku</p>		
--	--	---	--	--

		<p>podnošenja zahtjeva poslodavac ima potvrdu o podmirenim javnim davanjima, no u razdoblju od 15 dana u kojem roku HZZ obrađuje zahtjev postoji mogućnost da se utvrdi postojanje duga pa HZZ odbija izdati pozitivno mišljenje, odnosno radnu dozvolu, nakon čega se mora ponoviti procedura.</p> <p>Mišljenje je našega člana kako bi prihvatljivije rješenje bilo da se dokazivanje podmirenih javnih davanja vrši potvrdom o stanju poreznog duga na dan podnošenja zahtjeva ili potvrdom o stanju poreznog duga koja nije starija od 30 dana. Uvidom u sustav, u trenutku rješavanja predmeta može se iskazati postojanje poreznog duga, a koji se dug rješava u toku mjeseca. Zbog navedenog, u pojedinim slučajevima poslodavac u tekućem mjesecu ne može ishoditi radne dozvole za koje je podnio zahtjev.</p> <p>Navedena situacija mogla bi se riješiti i na način da se radna dozvola izda ukoliko poslodavac dostavi potvrdu o podmirenim javnim davanjima, bez obzira na činjenicu da se u trenutku rješavanja zahtjeva utvrdi postojanje poreznog duga, uz obvezu poslodavca da u naknadnom roku od 15 do 30 dana dostavi novu potvrdu o podmirenim javnim davanjima. Rješavanje predmetne problematike izdavanja radne dozvole na predloženi način uvelike bi olakšalo poslovanje trgovačkih društava koja u praksi godišnje traže veliki broj radnih dozvola.</p> <p>Ujedno, iznosimo situaciju na koju nam pozornost redovito skreću naši članovi iz raznih područja djelatnosti.</p> <p>Kao jedan od uvjeta izdavanja pozitivnog mišljenja HZZ-a na temelju kojega poslodavac može zatražiti izdavanje dozvole za boravak i rad stranca jest da poslodavac u zadnjih šest mjeseci ima zaposlenog najmanje jednog radnika državljanina Republike Hrvatske, odnosno državljanina države članice EGP-a ili Švicarske Konfederacije na neodređeno i puno radno vrijeme na području Republike Hrvatske (članak 99. stavak 1. točka 3.).</p> <p>Drugi propisani uvjet za izdavanje pozitivnog mišljenja, utvrđen točkom 8. istoga stavka, jest da broj zaposlenih radnika državljanina Republike Hrvatske, odnosno državljanina države članice EGP-a ili Švicarske Konfederacije kod poslodavca nije manji od 1/4 ukupno</p>		
--	--	---	--	--

			<p>zaposlenih. Međutim, mnogi poslodavci ove uvjete nisu u mogućnosti ispuniti upravo uslijed gorućeg problema nedostatka radne snage, slijedom čega dolaze u poziciju da se posao ne može obaviti, a poslovanje poslodavca dovodi se u rizik, što u konačnici šteti gospodarstvu u cjelini. Stoga molimo da razmotrite brisanje navedenih uvjeta u budućem tekstu Nacrta.</p>		
--	--	--	--	--	--

**IZJAVA O USKLADENOSTI PRIJEDLOGA PROPISA S PRAVNOM STEČEVINOM
EUROPSKE UNIJE**

1. Naziv prijedloga propisa

Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o strancima

2. Stručni nositelj izrade prijedloga propisa

MINISTARSTVO UNUTARNJIH POSLOVA

3. Veza s Programom Vlade Republike Hrvatske za preuzimanje i provedbu pravne stečevine Europske unije

Predviđeno Programom Vlade Republike Hrvatske za preuzimanje i provedbu pravne stečevine Europske unije za 2022. godinu.

Rok: IV. kvartal 2022.

4. Preuzimanje odnosno provedba pravne stečevine Europske unije

a) Odredbe primarnih izvora prava Europske unije

Ugovor o funkcioniranju Europske unije

članak/članci članak 77. stavak 2. točke (a), (b) i (d), članak 87. stavak 2. točku (a)

b) Sekundarni izvori prava Europske unije

Uredba (EU) 2019/1155 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. lipnja 2019. o izmjeni Uredbe (EZ) br. 810/2009 o uspostavi Zakonika Zajednice o vizama (Zakonik o vizama) (SL L 188, 12.7.2019.)

32019R1155

Uredba (EU) 2017/2225 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. studenoga 2017. o izmjeni Uredbe (EU) 2016/399 u pogledu korištenja sustavom ulaska/izlaska (32017R2225)

SL L 327, 9.12.2017.

Uredba (EU) 2017/2226 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. studenoga 2017. o uspostavi sustava ulaska/izlaska (EES) za registraciju podataka o ulasku i izlasku te podataka o odbijanju ulaska za državljane trećih zemalja koji prelaze vanjske granice država članica i određivanju uvjeta za pristup EES-u za potrebe izvršavanja zakonodavstva te o izmjeni Konvencije o provedbi Schengenskog sporazuma i uredbi (EZ) br. 767/2008 i (EU) br. 1077/2011 (SL L 327, 9.12.2017.)

32017R2226

Uredba (EU) 2018/1240 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. rujna 2018. o uspostavi europskog sustava za informacije o putovanjima i odobravanje putovanja (ETIAS) i izmjeni uredbi (EU) br. 1077/2011, (EU) br. 515/2014, (EU) 2016/399, (EU) 2016/1624 i (EU) 2017/2226 (SL L 236, 19.9.2018.)

32018R1240

Uredba (EZ) br. 767/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. srpnja 2008. o viznom informacijskom sustavu (VIS) i razmjeni podataka među državama članicama o vizama za kratkotrajni boravak (Uredba o VIS-u) (SL L 218, 13.8.2008.)

32008R0767

Provedbena odluka Komisije (EU) 2022/102 od 25. siječnja 2022. o utvrđivanju obrazaca za odbijanje, poništenje ili ukidanje odobrenja putovanja (SL L 17, 26.1.2022.)

32022D0102

c) Ostali izvori prava Europske unije

-

5. Prilog: tablice usporednih prikaza za propise kojima se preuzimaju odredbe sekundarnih izvora prava Europske unije u zakonodavstvo Republike Hrvatske

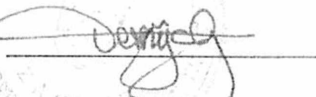
Ne.

Potpis EU koordinatora stručnog nositelja izrade prijedloga propisa, datum i pečat

Terezija Gras

državna tajnica za europske i međunarodne poslove

i fondove Europske unije i EU koordinatorica

(potpis)

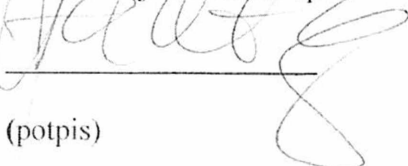
17.11.2022

(datum i pečat)

Potpis EU koordinatora Ministarstva vanjskih i europskih poslova, datum i pečat

Andreja Metelko-Zgombić

Državna tajnica za Europu

(potpis)

17.11.2022

(datum i pečat)

